HEATHER MARIE THOMPSON

NU LUA TOTUL *de bun*

BIBLIOTECA respiro

HEATHER MARIE THOMPSON

NU LUA TOTUL DE BUN

CUM SĂ TE FEREȘTI DE A ÎNGHIȚI MITURILE POPULARE

Traducere din limba engleză de
Geanina Micu și Valentin Dinu

Un ghid practic pentru întâlniri și relații

BIBLIOTECA respiro

© 2016 – Biblioteca Respiro
Toate drepturile rezervate.

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal,
a cărții în acest format.

Distribuirea gratuită sau contra cost a cărții prin intermediul altor platforme online, precum și modificarea textului fără acordul prealabil, în scris, din partea Bibliotecii Respiro sunt interzise.

Redactor: Florin Bică
Grafician: Mark Grigore
Imagini: www.123rf.com

Date de contact:
Biblioteca Respiro
Telefon: 0747 170 050
E-mail: contact@bibliotecarespiro.ro
Site: www.bibliotecarespiro.ro

CUPRINS

1. E o mare diferență între licurici și fulger 5
2. Nu se rezumă totul la a găsi un iubit... 17
3. Dacă spune că nu e „genul ăla de băiat”... 31
4. Nu fi iubita geloasă! 44
5. Dacă nu râdeți împreună, vă pierdeți timpul degeaba 59
6. Dacă nu a mers în ultimele trei ocazii... 70
7. Dacă plasa ta prinde un licurici, dă-i drumul 84
8. Respect 97
9. Dacă crezi că el e alesul, ia-o încet 108
10. Infidelitatea: ceva peste care nu poți trece 115
11. Să vorbim despre sex 127
12. Liniștea dinaintea furtunii 142
13. Știi că ai fost lovită când... 149
Contract de puritate sexuală 157

Capitolul 1

E O MARE DIFERENȚĂ ÎNTRE LICURICI ȘI FULGER

Fără prieten, cu un prieten bun, cu un prieten rău, părăsită — orice ai zice, eu le-am trăit pe toate. Abia acum am descoperit soluția pentru relații de succes. Îmi doresc să o fi aflat mai devreme, dar îți spun ceva: orice ai face, nu te plafona.

Să fim serioase! Am avut și avem toate momente crunte de exasperare, când privim la propria viață și ne întrebăm: „Dacă nu voi întâlni niciodată pe cineva? Dacă nu voi primi niciodată acel semn miraculos de la Dum-

nezeu, prin care El Însuși mi-l arată pe viitorul meu partener și îmi strigă în ureche: «Pregătește-te! Acesta este alesul!»? Dacă nu va face niciodată lucrul acesta pentru mine? Dacă ratez semnele?"

Pentru că suntem pline de astfel de temeri și de nesiguranță, ne plafonăm. Decidem că ceea ce este bun este destul de bun și că ne vom mulțumi cu ceea ce găsim. Ei bine, eu sunt ferm convinsă că există o diferență mare între „licurici" și „fulger". Nu sunt sigură cine a spus asta mai întâi — poate că a fost Shakespeare sau Forrest Gump —, însă oricare dintre ei ar fi spus-o, este adevărat.

Sunt mii de „licurici" în lumea relațiilor — oameni care te fac să întorci capul și să zâmbești. Prietenii ne recomandă adesea astfel de „licurici" pentru că sunt „genul" nostru. Ai putea să ieși afară în luna iulie și să prinzi un borcan întreg de licurici dacă ai vrea. Totuși, dacă e să fim realiste, ar fi mai bine dacă i-am lăsa în curte. Problema apare când confundăm „licuricii" cu „fulgerele". „Fulgerul", în general, te lovește doar o dată în viață, iar când te lovește, „licuricii" se împrăștie ca frunzele suflate de vânt.

Nu am o diplomă în psihologie și nici nu mă consider regina înțelepciunii în privința relațiilor. Nu vă împărtășesc nimic mai mult decât judecata sănătoasă, bazată pe o viață plină de experiențe bune și mai puțin bune. Și știu de asemenea ce înseamnă să fii creștină și să încerci să afli care-ți este poziția și ce dorești de la un posibil partener. Nu este ușor, dar viața nu este niciodată ușoară.

Este greu să găsești echilibrul între ceea ce creionează societatea seculară ca fiind relația perfectă și ceea ce știi despre cum ar trebui să arate o relație creștină. Singura mea rugăciune este ca această carte să vă ofere o doză de judecată sănătoasă împreună cu o doză de înțelepciune de la discuțiile purtate în miez de noapte la petrecerile în pijamele. Încearcă să te gândești la cartea aceasta ca la un fel de jurnal informativ al relațiilor. Mergi un kilometru sau doi în pantofii mei și evită toate greșelile care pe mine m-au făcut să mă împiedic. Sper ca atunci când totul va fi fost spus și înfăptuit, nu numai că vei fi pe punctul de a pune mâna pe sufletul tău pereche, dar nici „fulgerul" să nu prea fie departe.

Adevărul este că — și am să fiu directă, pentru că orice altceva ar fi derutant — dacă te întrebi ce o însemna „fulgerul" la care mă refer, probabil că nu ai fost lovită încă de unul. „Fulgerul", în analogia mea, este dragostea adevărată. Este un fel de Romeo și Julieta, dar fără finalul atât de tragic. Dragostea (și cred că dragostea adevărată o poți obține numai după ce Îl iubești pe Hristos mai întâi) nu poate fi confundată. Nu dispare într-o clipă și nu poate fi măturată de vânt. Este permanentă, la fel cum sunt și cuvintele odată ce le-ai spus sau primele impresii. Odată ce ai cunoscut dragostea, nu mai există cale de întoarcere. Aceasta este vestea cea bună. Odată ce am intrat în joc, jucăm pentru totdeauna în echipa asta. Și tot aici este și vestea cea rea.

Adeseori, mai ales în zilele noastre, dragostea și căsnicia — simbolul suprem al dragostei — sunt văzute mai

degrabă ca un număr de telefon. E bine dacă durează, dar dacă lucrurile devin dificile și ai nevoie de o pauză urgentă, poți oricând să o iei de la început și să găsești pe altcineva. Dacă treci prin niște experiențe negative și ai vrea mai degrabă să reduci pierderile, ai libertatea să faci asta, chiar dacă schimbarea îl scoate definitiv din circulație pe unul dintre voi. Totuși Dumnezeu spune despre căsătorie că este sacră. Nu este ceva la care renunți pur și simplu când lucrurile devin un pic mai dificile.

De fapt, când citim pentru întâia oară despre perspectiva lui Dumnezeu asupra căsătoriei, aceasta pare aproape ireversibilă. Geneza 2:23-24 spune: „Şi omul a zis: «Iată în sfârşit aceea care este os din oasele mele şi carne din carnea mea! Ea se va numi femeie, pentru că a fost luată din om.» De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa, şi se va lipi de nevasta sa, şi se vor face un singur trup."

Lucrul acesta nu trebuie tratat cu ușurință. Dumnezeu spune că deveniți un singur trup și o singură persoană. Sufletele voastre vor fi împletite, iar inimile voastre vor bate în cadență. A tăia carnea pentru a o separa pare aproape de neconceput, iar când se întâmplă, experiența aceasta lasă urme adânci.

Nu vreau să dezbat aici divorțul din perspectivă biblică. Vreau doar să accentuez importanța lucrului pe care tu te grăbești să-l găsești. Nu e ca și cum ai semna un contract pentru un nou număr de telefon, ci îi permiți sufletului unei alte persoane să intre în al tău. Nu e un lucru

pe care poți să-l grăbești. Nu merită. Lucrul acesta poate fi găsit numai la momentul care va fi considerat potrivit de Dumnezeu.

Acum, că ai înțeles mai bine cât de important este subiectul despre care vorbim, putem începe cu începutul. Mie mi-a luat mult timp să realizez asta, dar, de când am făcut-o, am fost schimbată. Cred că nu poți să te îndrăgostești de un bărbat dacă nu te-ai „îndrăgostit" mai întâi de Creatorul bărbatului.

Isus Hristos este cea mai bună ilustrare a dragostei adevărate. Nu poți afla ce este dragostea dacă nu L-ai cunoscut pe El mai întâi. Dumnezeu este dragoste. El este prototipul sacrificiului de sine, Cel care oferă o iluminare miraculoasă, inițiatorul iertării pline de milă, reprezentarea loialității inovatoare nemaipomenite și creatorul unui adevăr de necontestat, care schimbă vieți. Societatea noastră ne spune că faptele se aud mai tare decât cuvintele — ei bine, sacrificiul lui Hristos pe cruce este inegalabil.

Dacă nu înțelegi asta mai întâi, dacă nu vezi ceea ce spune Dumnezeu că meriți, nu vei putea recunoaște „fulgerul" nici dacă ar lovi în plină zi. Nu l-ai recunoaște pentru că nu ai avea nimic cu care să-l compari. Vei confunda orice „licurici", indiferent dacă strălucește mai mult sau mai puțin, cu „fulgerul". Dacă nu apreciezi mai întâi Autorul dragostei, nu vei acorda niciodată valoare darului pe care El l-a așezat pe pământul acesta doar de dragul tău: cealaltă jumătate a inimii tale.

Poți să fii sigură că Dumnezeu nu te va lăsa să pierzi un eveniment care-ți va schimba viața, precum este întâlnirea viitorului tău soț. Dar, pentru ca El să te conducă, tu trebuie să fii receptivă la îndrumarea Lui. Rugăciunea este un pas important, care te asigură că vei avea parte de întâlnirea cu destinul. De exemplu: nu stai toată ziua la fereastră, așteptând un pachet pe care nu l-ai comandat. În același fel, trebuie să vorbești cu Dumnezeu dacă simți că ești pregătită ca El să ți-l aducă. Dumnezeu promite că, dacă Îi cerem ceva în conformitate cu voia Lui, ne va da lucrul cerut.

Biblia spune: „Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Şi, dacă ştim că ne ascultă, orice I-am cere, ştim că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut." (1 Ioan 5:14-15)

Atunci, cu siguranță ți se va răspunde la rugăciunea de a întâlni persoana pe care Dumnezeu o are pregătită pentru tine. Sunt sigură că rugăciunea aceea este atât de bine împletită cu voia Lui, încât este plină de putere. Odată ce Îi ceri lui Dumnezeu să preia controlul, nu mai poți da înapoi. Nu poți să-I ceri lui Dumnezeu să Se implice în viața ta și apoi să-L dai afară pentru că nu-ți place răspunsul Lui. Nu poți face asta fără a tăia legăturile pe care le-ai creat prin rugăciune cu El. Dumnezeu a văzut cu ochii Lui importanța pe care o are rolul persoanei care face parte din viața ta. El l-a văzut pe Adam căzând în păcat de dragul Evei și, dacă-L lași să te ajute, împreună puteți să vă asigurați că istoria nu se va repeta, cel puțin nu în cazul tău.

Când eram la școală, am avut un profesor care mi-a schimbat modul de gândire și, doar prin cuvintele lui, m-a responsabilizat astfel încât să nu mă plafonez niciodată. Profesorul acesta obișnuia să vorbească despre cât de mult își iubea soția. Adoram să-l ascult vorbind despre ea, deoarece îmi reanima credința că dragostea adevărată nu se află doar în basme. Când vorbea despre căsătorie, spunea întotdeauna că dacă acest aspect al vieții este în ordine, toate celelalte pot fi nefavorabile, căci nu va mai conta. Contrariul este valabil de asemenea: dacă acest aspect al vieții este greșit, toate celelalte pot fi în ordine, căci nu vor mai conta. Obișnuiam să meditez la filosofia aceasta și să îi studiez validitatea.

Apoi m-am gândit la ce s-a întâmplat atunci când oamenii pur și simplu s-au mulțumit cu mai puțin. Mulți oameni, și în special femeile, simt că ceasul lor biologic ticăie și se aruncă într-o căsnicie care este drastic diferită de ceea ce au avut în minte încă din copilărie. Ele acceptă broscoiul în locul prințului pentru că, în felul acesta, cel puțin au siguranță. Rămân blocate în relații fără niciun viitor pentru că doar gândul de a o lua de la început cu altcineva le pare mai rău decât gândul de a nu fi fost niciodată fericite cu adevărat. M-am gândit la toate lucrurile acestea, apoi am ajuns să-L cunosc pe Dumnezeu și nu mi-am mai pus întrebări.

Am să o spun din nou: nu te plafona! Nu este planul lui Dumnezeu ca tu să te plafonezi. Persoana cu care trebuie să îți petreci restul vieții va fi, în mare, persoana care vei deveni. Țintele tale fie vor fi realizate, fie vor fi distru-

se de țintele lui, iar visurile tale fie vor fi sprijinite de el, fie vor fi strivite în mâinile lui. Alege-ți cu înțelepciune mâinile în care vrei să se afle viitorul tău, pentru că nu ai decât o singură încercare.

Învață din experiența mea! Au fost multe momente în viața mea în care aproape că m-am mulțumit cu „licurici". Am fost implicată în relații serioase și de lungă durată cu trei „licurici" despre care chiar am crezut că vor fi tații copiilor mei. Și asta nu o dată, nu de două ori, ci de trei ori! Uitându-mă înapoi, realizez că eu am crezut asta doar pentru că voiam să se termine odată. Mă săturasem de jocul întâlnirilor. Voiam stabilitate, iar când am găsit-o, m-am agățat de ea. Dacă nu m-ar fi găsit Dumnezeu, aș fi fost căsătorită de trei ori până acum cu trei bărbați buni, dar care nu erau buni pentru mine.

Din fericire, am realizat brusc că, după toți acei ani pe care i-am investit în relațiile respective, Dumnezeu mă trăgea în altă parte. E ciudat, pentru că vă spun sincer că de fiecare dată când mă rugam — și mă refer la rugăciuni sincere —, să se facă voia Domnului, El mă asculta. Puteam să mă aflu într-o relație pe termen lung, care se îndrepta fără probleme către altar, însă din secunda în care Îi ceream părerea lui Dumnezeu, totul era dat peste cap. Brusc, drumul cel neted devenea accidentat și începeam să mă rostogolesc la vale. Prăbușirea este întotdeauna inevitabilă și, chiar dacă doare, aș alege-o de fiecare dată în locul unei vieți lipsite de împlinire.

Trebuie să recunosc că, din cauza „flăcărilor", mi-a fost teamă să-I cer ajutorul lui Dumnezeu în alte relații. Uneori, întâlneam pe cineva care mă copleșea, cineva care avea toate acele calități de care eram sigură că ar fi făcut din noi o echipă dinamică. Întâlneam persoana și mă temeam ca nu cumva Dumnezeu să-mi spună adevărul. Mă temeam că mi-ar fi rupt aripile înainte de a avea ocazia să dau din ele. Mă temeam că ceea ce doream eu nu se potrivea cu ceea ce dorea El și că, în felul acesta, aș fi ajuns din nou singură.

Îmi amintesc de o ocazie în care tocmai terminasem să mă laud prietenelor mele cu noul meu iubit de la momentul respectiv, când m-am decis că era timpul să-I cer și lui Dumnezeu o părere. V-aș putea reda rugăciunea mea aproape cuvânt cu cuvânt, deoarece am fost sinceră când m-am rugat și la fel de sincer am așteptat nerăbdătoare și răspunsul. Rugăciunea mea a sunat cam așa: „Doamne, chiar îmi place de băiatul ăsta. Cred că împreună putem schimba lumea. Eu văd că avem un viitor, dar dacă Tu nu vezi, Te rog s-o distrugi înainte de a merge mai departe și de a-mi investi inima în relația asta."

Nici nu mi-am terminat bine rugăciunea, că o prietenă de-a mea m-a sunat cu niște vești teribile. Băiatul, același băiat pe care eu îl consideram o ființă aproape mitică, nu numai că îi făcuse avansuri, ci spusese și niște lucruri îngrozitoare despre mine. Totul s-a terminat cu mine pierzându-mi calmul (apropo, dacă faci asta, e ca și cum ți-ai arunca demnitatea pe fereastră) și a rezultat într-o noapte plină de lacrimi.

Pe când plângeam, am realizat că întreg chinul meu era dulce-amărui. Sigur că m-a durut, dar important era faptul că Dumnezeu mă auzise. Și nu numai că mă auzise, dar Îi păsa cu adevărat de viața mea. Îi păsa atât de mult încât m-a protejat de ceva ce ne pare atât de neînsemnat, precum faptul de a avea un iubit. Dumnezeu a lucrat asupra mea și, de atunci încolo, am fost schimbată.

Dacă Îi ceri lui Dumnezeu să facă parte din fiecare aspect al vieții tale, El va face lucrul acesta. De fapt, El chiar asta vrea. Niciodată să nu crezi că un lucru este prea mare sau prea neînsemnat pentru a fi adus în fața tronului Său. Nu mai există nimeni în tot universul care să își dea tot interesul pentru tine așa cum o face El.

O prietenă mi-a citit odată un citat care spune că este o diferență imensă între a spune rugăciuni și a te ruga. Poți bolborosi rapid o rugăciune învățată, care sună bine, dar care nu înfățișează decât superficial ceea ce este în inima ta. Dacă vrei cu adevărat să pui o temelie, trebuie să sapi mai adânc în inima ta. Trebuie să fii dispusă să accepți atât binele, cât și răul, sau lucrurile nu vor funcționa niciodată bine. Ai putea să eviți o mulțime de lucruri rele dacă ai înceta să mai alegi tu singură și dacă L-ai lăsa pe Dumnezeu să aleagă în locul tău.

Păstrează lucrurile acestea în minte pe măsură ce citești cartea și vorbești cu Dumnezeu despre subiectul acesta. Dumnezeu mi-a ascultat rugăciunea în ziua aceea pentru că a știut că am fost sinceră. El a știut că, în ciuda

a ceea ce doream, eram pregătită să-L las să mă frângă pentru că ceea ce avea pregătit pentru mine mi se potrivea mult mai bine. Adeseori viziunea noastră despre viață este atât de limitată în comparație cu ceea ce Dumnezeu are pregătit pentru noi! Trebuie doar să-I permitem să dețină controlul absolut. Dacă nu-I acorzi controlul acesta, îți furi singură căciula.

În încheierea acestui capitol, să aruncăm o privire asupra celor trei „R" ai relațiilor.

1. Rugăciune. Mai întâi, spune-I lui Dumnezeu ce dorești și ce cauți. Apoi, stai și ascultă ceea ce are să-ți spună El. Dacă nu Îi ceri lui Dumnezeu să Se implice, lupți într-o bătălie pe care ai pierdut-o deja. Orice noțiuni preconcepute, orice selecții anterioare și orice gânduri pe care le-ai avut mai înainte trebuie aruncate pe fereastră dacă sunt rodul creierului tău. Varianta asta nu poate funcționa și nici nu va funcționa, dacă El nu este peținorul tău.

2. Răbdare. Acesta este, probabil, cel mai mare pas către cea mai importantă decizie pe care o vei lua vreodată în viață. Fiindcă mare parte din ceea ce vei face cu viața ta se leagă de persoana cu care îți vei petrece viața, nu-ți poți permite să grăbești lucrurile. Nu îți permiți luxul repercusiunilor. Ia-ți timp, nu te grăbi!

3. Rogu-te, nu te plafona! Indiferent cine ești, de unde ești sau cum arăți, nu ai niciun motiv să te mulțumești cu ceva mai prejos decât extraordinarul. De altfel,

atunci când te plafonezi, nu numai că te mulțumești cu o viață lipsită de pasiune, ci și cu o viață fără credință. Faptul de a te mulțumi cu puțin Îi transmite lui Dumnezeu că nu ai încredere că te va ajuta când vei fi la ananghie. Îi transmite că tu crezi că El va uita de tine sau că va deveni prea ocupat ca să te conducă la sufletul tău pereche.

Te asigur că dragostea este specialitatea lui Dumnezeu, iar nunțile sunt petrecerile Lui preferate. El nu este niciodată prea ocupat ca să „alinieze stelele" pentru tine, așa că nu te mulțumi cu o curte mică din moment ce El a cumpărat deja câteva moșii. Mai degrabă așteaptă, ai răbdare și ascultă tunetul!

Capitolul 2

NU SE REZUMĂ TOTUL LA A GĂSI UN IUBIT, CI LA A CONSTRUI O ECHIPĂ

Dacă intri într-o relație cu o mentalitate de flirt, asta e tot ceea ce va fi. Tu nu cauți doar o relație. Pentru asta sunt curtea din spatele casei și borcanul pentru licurici, nu-i așa? Tu cauți un soț. Și, odată ce căsătoria intră în peisaj, standardele tale trebuie să se schimbe imediat. Trebuie să se schimbe pentru că tu nu mai cauți o relație romantică. Vrei mai mult decât ceva confortabil și ceva mai bun decât normalitatea; ar trebui să ții ceva mai mult decât fericirea.

Fericirea nu va fi de-ajuns ca să te ajute să treci de certuri pline de lacrimi și de călătorii de afaceri care vă despart. Crede-mă! Am fost „fericită" mai mult decât pot număra pe degetele de la mâini. Dacă tot ceea ce cauți este fericirea, poți să ademenești pe cine vrei și să pui limitele oriunde. Fericirea este peste tot. Fericirea este ca puricii: poate s-o ia oricine. Majoritatea căsătoriilor pleacă de la fericire. Majoritatea oamenilor se pot plafona și pot fi fericiți cu aproape oricine. Fericirea este ceva normal.

Site-ul *Dictionary.com* definește fericirea ca fiind „caracterizată de sau care dă dovadă de plăcere, mulțumire sau bucurie". Este ceva normal. Este un „licurici" arătos. E drăguț să-l ai, dar s-ar putea să nu te împlinească. A fi căsătorită s-ar putea să nu fie tot ceea ce se spune că e. Fericirea este un final pentru basme; tu vrei să prinzi extraordinarul. *Dictionary.com* definește extraordinarul ca fiind „mai presus de obișnuit". Este mai mult decât ceea ce ai așteptat vreodată. A fi lovită de fulger este „mai presus de obișnuit".

Unul dintre filmele mele preferate din toate timpurile este o comedie romantică celebră, din 2005 — *Hitch*. Filmul este despre un așa-zis doctor în dragoste pe nume Alex „Hitch" Hitchins. Jucat de Will Smith, Hitch crede că orice bărbat, în orice moment, poate cuceri orice femeie. Filmul pornește de la ideea că Hitch îi ajută pe alți bărbați să aibă o șansă la iubirea adevărată, dar până la urmă ajunge și el să se îndrăgostească. După câteva altercații cu cea pe care o admira, Sara, cei doi ajung să renunțe la ceea ce era între ei.

Replica mea preferată din film este rostită când Hitch o încolțește pe Sara pe scările apartamentului ei și o imploră să stea cu el. Ea îl privește în ochi și îi spune: „După cum ai spus și tu, dacă ne ducem fiecare pe drumul nostru, o să ne fie bine."

Iar Hitch, care mai înainte se jura că nu va iubi niciodată, o privește sincer și îi răspunde: „Dar dacă eu nu vreau să fie doar bine? Dacă vreau să fie extraordinar?" Acordă-ți favoarea de a nu te mulțumi cu nimic mai puțin decât extraordinarul.

Relațiile sunt temporare. Azi poți să le ai, iar mâine să nu le mai ai. Pot fi trecătoare și fără sens și să fii implicată în ele doar ca să-ți ocupi timpul cu ceva. Dacă într-acolo te îndrepți, îți sugerez să citești altă carte. Problema societății de astăzi este că mariajul nu mai este văzut decât ca o simplă relație. Este consumabil și poți să intri și să ieși din el cât ai clipi. Chiar și cuvântului „relație" îi lipsește angajamentul.

Tu însă nu cauți un iubit. Tu te pregătești să-ți cunoști soțul. În calitate de creștină, trebuie să susții sistemul de valori în care crezi. În cazul în care cauți doar niște relații, îți pierzi vremea. Trebuie să te concentrezi pe răsplată. Tu clădești o echipă de succes. Odată ce ai înțeles lucrul acesta și ai procesat cu adevărat informația, a-ți da întâlniri va deveni cu 50% mai ușor. Este mai ușor pentru că le poți spune „la reverere" celor care trebuie reparați sau celor cu care poate ar fi funcționat pentru o vreme. Tot ce trebuie să faci acum este să te lași cucerită de perfecțiune.

Nu uita că tot ce vrei de la ciclul întâlnirilor este să fii lovită de „fulger". Asta-i tot. Ăsta e visul. În acel moment definitoriu, toate piesele de puzzle vor avea sens. Vei înțelege de ce nu a mers cu nimeni altcineva și de ce acela a fost momentul potrivit, când ai putut fi sau a trebuit să fii lovită. La fel cum nu aș da o foarfecă unei fete de 5 ani pentru a-și tăia singură părul, Dumnezeu nu ne trimite „fulgerul" până când nu suntem pregătite.

Aceasta este probabil partea cea mai grea. Trebuie să ne punem o încredere oarbă în El că ne va da ce avem nevoie. Nu putem să vedem întotdeauna imaginea de ansamblu. De fapt, rareori putem. Ne este greu să așteptăm și să fim răbdătoare, în special acelora dintre noi cărora, din fire, ne place să controlăm lucrurile.

Eu, prin natura mea, nu sunt o persoană răbdătoare. Această calitate — răbdarea — este probabil cel mai dificil de învățat pentru mine. Pentru că nu am răbdare, intru în mod constant în relații despre care știu că vor fi temporare. Poate că aceasta a fost cauza luptei mele lungi cu destinul. Poate că Dumnezeu dorea pur și simplu ca eu să stau liniștită destul de mult, încât să îmi pun încrederea în El mai degrabă decât să încerc să-mi rezolv singură toate problemele.

Până la urmă, relațiile în care am intrat, dorind o distragere rapidă sau ceva care să-mi umple timpul, mi-au fost obstacole pe drumul găsirii persoanei cu care trebuia să fiu de fapt. Nu știam atunci că de fapt îmi pierdeam timpul și că asta îmi distrăgea atenția de la ceea ce trebu-

ia să fiu atentă. Mă reținea de la a petrece timp cu mine însămi ca să-mi dau seama ce anume mă punea în mișcare și astfel să am o imagine mai clară a ceea ce căutam. Mă reținea de la a avea încredere.

De fiecare dată când intri într-o relație, fie că te implici cu tot sufletul, fie că nu, aceasta își va pretinde birul. Cum ar fi ca tu să nu fii pregătită când apare sufletul tău pereche pentru că ești ocupată să te desparți de cineva cu care nici n-ar fi trebuit să fii vreodată? Timpul este valoros. Nu cred că am realizat asta decât târziu în viață și, chiar și atunci, am făcut greșeli. Îmi doresc să fi înțeles asta de la început; aș fi putut să scap astfel de niște dureri de cap inutile. Aș fi putut răni mai puțini oameni dacă nu i-aș fi tras după mine în încurcătură. Aș fi putut să fiu o creștină mai bună, iar dacă aș fi avut răbdare, aș fi putut pune sentimentele celorlalți înaintea alor mele.

Haideți să vorbim despre construirea unei echipe de succes și despre cum știi după ce să te uiți atunci când îți cauți partenerul. Repet, eu vă vorbesc numai din experiența personală și tot ce pot să vă ofer este sinceritatea. În viața mea de creștină care își dădea întâlniri, una dintre cele mai mari provocări pe care le-am avut a fost compatibilitatea religiilor. Sistemul tău de credințe ar trebui să fie ceea ce te ține cu picioarele pe pământ în timp de furtună și ceea ce te alină în tragedie. Convingerile religioase personale ar trebui să fie printre cei mai importanți factori în determinarea identității tale, fapt care le face să fie niște factori cu atât mai importanți în alegerea persoanei cu care ar trebui să fii.

Credința ta în Dumnezeu, părerea ta privind identitatea Lui și ceea ce El ți-a descoperit ar trebui să fie comorile tale cele mai de preț. Singurul adevăr după care te poți conduce este ceea ce a pus Duhul Sfânt în inima ta. De aceea, convingerile tale, oricare ar fi ele, ar trebui să fie scrise în inima ta.

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care trebuie să nu le uiți este faptul că relațiile nu ar trebui să fie pentru tine oportunități de evanghelizare. Crede-mă pe cuvânt! Eu am fost o recidivistă. Nu ar trebui să intri niciodată într-o relație cu speranța că vei reuși să schimbi religia celuilalt sau că veți găsi o punte între diferențele voastre religioase. Este vorba despre viața ta și despre viitorul copiilor tăi. Nu este un joc care trebuie câștigat și nici nu ar trebui să fie o metodă de convertire. Dacă relația voastră se confruntă cu diferențe serioase din punct de vedere confesional, ar trebui să o lăsați să rămână pe tărâmul prieteniei.

Nu vă spun asta doar pentru că așa m-au învățat părinții. Spun asta pentru că, odată, am fost îndrăgostită nebunește de un bărbat care avea o religie diferită de a mea. Îl iubeam atât de mult, încât am încercat să-l convertesc la adevărul meu. Am fost logodită cu el și nu îmi doream nimic mai mult decât să fiu soția lui. Cu două luni înainte de nuntă, am început să fiu tulburată și L-am rugat pe Dumnezeu în fiecare moment liber să-mi dea un semn că luasem decizia corectă. L-am implorat să-mi vorbească și apoi am realizat că făcuse asta tot timpul; numai că eu nu voiseм să-L ascult. Îi fac asta lui Dumne-

zeu foarte des — nu mai sunt atentă la ceea ce îmi spune. Faptul că Dumnezeu investește atât de mult în noi, în ciuda lucrurilor pe care le facem, este o veste bună. El a intervenit pentru mine și, dintr-odată, toate acele diferențe religioase dintre noi, diferențe asupra cărora încercasem să mă conving că sunt minore, au explodat ca într-un experiment chimic.

Inima mea a fost frântă. M-am simțit umilită. Adevărul este că totul s-a întâmplat atât de repede, încât nici n-am știut ce m-a lovit. Dacă ai impresia că este dificil să rupi o relație, încearcă să-ți imaginezi cum ar fi să o rupi, iar apoi să fii nevoită să le spui asta tuturor invitaților la nuntă. Simțeam că toată lumea șușotea în spatele meu, deși sunt sigură că totul era doar în mintea mea. Abia dacă mai treceam pe lângă dulapul de haine, de teamă că acea stupidă rochie de mireasă „ar fi scos capul" să-mi râdă în față. Realizez acum cât am fost de norocoasă.

Nu este niciodată prea târziu să te întorci la 180 de grade și să-I predai frâiele lui Dumnezeu. Nu poți face nimic care să-L dezamăgească atât de rău pe Dumnezeu încât să nu mai vrea să aibă de-a face cu tine și cu dramele tale. Crede-mă! Ți-o spun eu, cea care am fost cea mai rea șoferiță de pe bancheta din spate din câte există — întotdeauna te va primi înapoi. Indiferent cât de grav este accidentul, indiferent cât de deprimante sunt avariile, El te va face ca nouă.

Diferențele religioase se tratează cel mai bine de pe tărâmul prieteniei. Prin rugăciune, studiu și meditație,

vei ști care este adevărul. Dumnezeu ne cheamă să fim credincioși față de El și față de adevărurile biblice pe care ni le-a dat. Nu-ți compromite convingerile. Căsătoria are destul de multe provocări. Nu te alătura unui om care nu are aceleași convingeri ca tine și care probabil că te va face să te îndepărtezi de ele.

Dumnezeu a arătat lucrul acesta foarte clar prin intermediul lui Avraam, atunci când acesta a vorbit despre Isaac, sugerând că o căsătorie în afara credinței lui nu era permisă: „şi te voi pune să juri pe Domnul, Dumnezeul cerului şi Dumnezeul pământului, că nu vei lua fiului meu o nevastă dintre fetele canaaniţilor în mijlocul cărora locuiesc, ci te vei duce în ţara şi la rudele mele să iei nevastă fiului meu Isaac." (Geneza 24:3-4)

Sute de ani mai târziu, când Moise le-a vorbit copiilor lui Israel, înainte de a intra în țara promisă, el a subliniat aceeași idee: „Să nu te încuscreşti cu popoarele acestea, să nu măriţi pe fetele tale după fiii lor şi să nu iei pe fetele lor de neveste pentru fiii tăi, căci ar abate de la Mine pe fiii tăi şi ar sluji astfel altor dumnezei; Domnul S-ar aprinde de mânie împotriva voastră şi te-ar nimici îndată." (Deuteronomul 7:3-4)

Cred că esența acestei recomandări este să nu te așezi în poziția de a te schimba, dacă tu crezi cu adevărat că Dumnezeu este în religia ta. Dacă practicile confesiunii căreia îi aparții te fac să simți prezența lui Hristos, nu te juca cu focul. Asta nu înseamnă că o anumită persoană greșește și o alta are dreptate, ci că este important să

fii consecventă în închinare. Deși versetul care vorbește despre un jug nepotrivit se referă la creștini și necreștini, metafora este profundă și ar trebui aplicată în orice situație: „Nu vă înjugaţi la un jug nepotrivit cu cei necredincioşi. Căci ce legătură este între neprihănire şi fărădelege? Sau cum pot sta împreună lumina cu întunericul?” (2 Corinteni 6:14)

Simbolul pe care îl consider important de observat aici este descrierea căsătoriei ca două juguri. Jugul este ca o cruce mare, de lemn, care unește doi boi. Mai există de asemenea și un lanț care îi leagă pe cei doi boi, astfel încât să facă împreună fiecare mișcare. A avea o căsnicie înjugată la un jug nepotrivit înseamnă a avea un lanț nepotrivit sau înseamnă că unul dintre boi vrea să meargă spre stânga, în timp ce celălalt vrea să meargă spre dreapta. Asta nu va funcționa niciodată. Niciunul dintre boi nu va ajunge undeva. În schimb, se vor trage unul pe altul în direcții opuse fără să realizeze vreodată ceva.

Imaginea aceasta ar trebui să ne atragă atenția. Ea ne poate conduce la zicala știută: „carne din carnea mea, os din oasele mele”. Aceasta ne arată cât de importantă este căsătoria și ne amintește că, fiind vorba despre o echipă, va trebui să ne sincronizăm unul cu celălalt. Întregul scop al acestei vieți este să ajungi în ceruri și să iei acolo, împreună cu tine, cât mai mulți oameni posibil. Asta-i tot! Acesta este sensul atât de puternic și atât de căutat al vieții. Și, din moment ce Dumnezeu este cheia prin care descoperim cu cine trebuie să ne căsătorim, valorile noastre religioase trebuie să coincidă.

Pasul următor în găsirea partenerului perfect, alături de care să-ți construiești echipa, este să te uiți la țintele lui pentru viitor. Care sunt acestea? Nu contează cu adevărat dacă sunt sau nu asemănătoare cu ale tale. Voi doi puteți fi foarte diferiți sau foarte asemănători. Ceea ce este important este dacă vrea aceleași lucruri de la viață ca tine sau nu. Dacă tu vrei să schimbi lumea, îți va fi greu să fii satisfăcută alături de cineva care vrea doar să trăiască de azi pe mâine.

Dacă ești o persoană ambițioasă, iar el vrea să meargă numai pe ruta cea mai scurtă, probabil că nu este persoana despre care Dumnezeu a știut că ai nevoie pentru a rămâne motivată. Și reversul este valabil. Noi suntem constituiți din aluaturi diferite. Asta nu înseamnă că unii sunt mai importanți decât alții, ci înseamnă că Dumnezeu ne-a dat daruri diferite. În timp ce unii au menirea să vorbească unor mase largi de oameni și să fie liderii unor mișcări masive, alții sunt meniți să dea mărturii de viață creștină. Cu alte cuvinte, unii dintre noi suntem ciocane, alții suntem cuie. Cine are dreptul să spună care sunt mai importante? Este nevoie de amândouă pentru a atârna tabloul pe peretele Împărăției lui Hristos.

Este important să-ți amintești că tu trebuie să fii aceea care ajunge cel mai aproape de Dumnezeu și că modul cel mai bun de a arăta dragostea lui Hristos este pur și simplu să fii o prietenă bună. În orice caz, diferențele acestea contează. Este important să găsești pe cineva care este puternic acolo unde tu ești slabă. Poate că ar fi mai simplu să-ți dai seama ce anume cauți la persoana

cealaltă abia după ce ți-ai dat seama ce anume ai de oferit tu. Fă o listă cu toate punctele tale forte și cu slăbiciunile tale și modul cum influențează fiecare dintre ele misiunea pe care Dumnezeu ți-a încredințat-o. De îndată ce ai lista, compar-o cu persoana despre care crezi că poate fi jumătatea ta. Sunt listele echilibrate? Viețile voastre ar trebui să fie complementare. Și nu pierde din vedere scopul principal al vieții — cerul.

Dumnezeu a întipărit în noi importanța tovărășiei chiar din cel de-al doilea capitol al Bibliei. Geneza 2:18 spune: „Domnul Dumnezeu a zis: «Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.»" Dumnezeu îl vede pe Adam și declară că acesta se simte singur. Dumnezeu vede lucrul acesta și dorește ca și Adam să recunoască această nevoie, așa că îl pune să le dea nume animalelor.

Versetele 19 și 20 spun: „Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului şi toate păsările cerului şi le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească, şi orice nume pe care-l dădea omul fiecărei vieţuitoare, acela-i era numele. Şi omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului şi tuturor fiarelor câmpului, dar, pentru om, nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească."

Dumnezeu nu i-a spus pur și simplu lui Adam că avea nevoie de o femeie. El a vrut să-i arate mai întâi. A vrut ca el să recunoască faptul că îi lipsea ceva și, de îndată ce a realizat lucrul acesta, El i-a umplut golul. Versetele 21

și 22 continuă astfel: „Atunci, Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, şi omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui şi a închis carnea la locul ei. Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie şi a adus-o la om."

Chiar aici vedem primul caz de dragoste la prima vedere. Adam o privește pe Eva și rostește primele versete poetice din Biblie. Versetul 23 concluzionează: „Şi omul a zis: «Iată în sfârşit aceea care este os din oasele mele şi carne din carnea mea! Ea se va numi femeie, pentru că a fost luată din om.»"

Am vrut să-ți arăt versetele acestea ca să îți dai seama că nu ești nebună dacă te tot gândești la asta. Dacă petreci mult timp preocupându-te cu noțiunea de suflet-pereche, nu ești o sărită de pe fix. Dumnezeu a vrut ca noi să căutăm această stare de împlinire. El a recunoscut această nevoie a noastră încă de la început. Lucrul acesta este important, pentru ca tu să ai o justificare în fanteziile tale romantice. Numai nu uita să fii răbdătoare. Datorită faptului că lucrul acesta este atât de important, trebuie să aștepți până când va fi momentul potrivit.

Un alt lucru important de reținut este că s-ar putea să te îndrăgostești până peste cap. Poate că-l vei întâlni pe bărbatul visurilor tale, care cuprinde toate fanteziile pe care le-ai avut despre el și care este întruchiparea reverilor tale. Poate că va fi tot ceea ce ți-ai dorit vreodată, dar aceasta nu înseamnă că el este tot ceea ce ai nevoie. Pentru ca o relație să funcționeze, el trebuie să te iubească la

fel de mult cât îl iubești tu pe el. Nici mai mult, nici mai puțin. Dacă balanța nu este echilibrată, unul dintre voi nu primește ceea ce merită. Gândul acesta poate fi unul dintre cele mai greu de acceptat: să înveți să renunți la vis.

M-am luptat personal cu asta. La un moment dat în viață, am crezut că l-am întâlnit pe bărbatul care se potrivea descrierii a ceea ce doream eu. Era frumos și atrăgător și completa toate aspectele personalității mele ca o piesă de puzzle așezată la locul potrivit. Era ca un „fulger", iar în depărtare auzeam „tunete". Dintr-un anume motiv totuși, nu a mai funcționat. Când am examinat piesele cu mai multă atenție, am văzut că unele dintre diferențele dintre noi nu se armonizau atât de bine pe cât crezusem. El era perfect, iar atunci când eram împreună cu el mă simțeam și eu mai aproape de perfecțiune. Și totuși a trebuit să renunț la el.

La un moment dat, am realizat că, dacă el fusese atât de minunat și totuși n-a mers, cel pe care îl avea Dumnezeu pregătit pentru mine urma să mă lase cu gura căscată. Am încetat să mai privesc problema din perspectiva nevoii de a căuta un înlocuitor pentru el, iar prin înlocuitor aveam în vedere o copie a unui brand, care nu avea să fie niciodată la fel de bună ca originalul. Am încetat să mai am această perspectivă și am realizat că, dacă am putut avea o relație cu el și totuși el nu era pentru mine, atunci persoana care era cu adevărat pentru mine avea să mă dea pe spate. Gândul la adevăratul meu suflet-pereche m-a făcut fericită. De fapt, m-a făcut să mă simt entuzi-

asmată. Aveam dovada că fericirea adevărată era posibilă. Iubitul meu „perfect” mi-a întărit credința și mi-a arătat exact ce trebuia să caut, numai că mult mai bun de-atât.

Deci, cum știm când să renunțăm la vis? Din nefericire, uneori chiar nu suntem în stare să ne dăm seama. Uneori suntem atât de orbite de ceea ce vrem, încât nu ne dăm seama că ce avem nu este lucrul de care avem nevoie. Nu vei ști niciodată cu siguranță dacă ești cu sufletul tău pereche decât dacă Îl vei implica și pe Dumnezeu în acest proces. De îndată ce stai de vorbă cu El și Îi spui că ești pregătită ca voia Lui să fie înaintea voii tale, restul este simplu. El Se va ocupa de problema asta. El are totul sub control. Nu te îngrijora că nu-l vei găsi și nu încerca să-I spui lui Dumnezeu cum să-Și facă treaba. Nu pot să-ți spun destul de apăsat cât de important este să renunți la voia ta și să-L lași pe Dumnezeu să lucreze. Aceasta este cheia. Aici este totul.

Capitolul 3

DACĂ SPUNE CĂ NU E „GENUL ĂLA DE BĂIAT”, CU SIGURANȚĂ E GENUL ĂLA DE BĂIAT

N-am să te rănesc.” „Îți jur că nu sunt afemeiat.” „Tu ești diferită.” Fetelor, afirmațiile de genul acesta sunt avertismente, nu zone de siguranță, și nu sunt pesimistă — asta e realitatea. Singurii băieți care spun lucruri de felul acesta sunt aceia care știu că au nevoie să își consolideze inocența exterioară pe fondul unui interior plin de vinovăție. Orice băiat care îți spune că el „nu e genul ăla” îți spune de fapt ce gen de băiat este cu adevărat.

Băieții nu sunt chiar atât de greu de descifrat, deoarece sunt destul de consecvenți. Când o prietenă se întâlnește cu un tip care o minte, noi vedem lucrul acesta foarte clar. Chiar de la început, îl catalogăm drept „soi rău". Numai atunci când este vorba despre noi înșine și despre iubiții noștri se pare că lucrurile devin mai încețoșate. Să vă dau un exemplu.

Când aveam vreo 8 ani, mi-am cunoscut cea mai mare dușmană. Eram la o biserică din New York, pentru că tatăl meu punea în scenă diverse piese de teatru în toată țara, iar în weekendul respectiv m-am trezit furioasă într-o biserică din The Big Apple[1]. Nici nu-mi mai amintesc numele fetei; tot ce știu este că pielea ei era un amestec perfect de cafeniu și crem și că părul ei era ceva ce nu vedeai decât la o zeiță elenă — ea a fost prima fată pe care am urât-o vreodată. Totuși nu de asta am urât-o. Am urât-o pentru că era insuportabilă.

Și-a petrecut întregul Sabat, până seara, lăudându-se cu realizările ei. Filmase câteva reclame și chiar câștigase un rol într-un program pentru copii — *Sesame Street*. Era extrem de sociabilă și avea o voce de privighetoare. Mă urmărea oriunde mergeam, iar eu îmi imaginam că-i înfășuram minunatul ei păr lung în jurul grumazului, ca pe un fel de știreang.

Într-un final, a început piesa de teatru și am reușit să am parte de un pic de liniște, fără pălăvrăgeala Dom-

1 *The Big Apple* – expresie folosită uneori pentru a denumi orașul New York.

nișoarei Știe-Tot. Tocmai când credeam că sunt liberă să plec acasă la sfârșitul programului tatălui meu, ea s-a întors către mine și m-a întrebat dacă n-aș vrea să fiu prietena ei prin corespondență. În sinea mea am râs isteric, dar, cu voce tare, am rostit ceea ce orice fată ar spune instinctiv atunci când îi vorbește celei mai mari dușmance. Am simulat un zâmbet și i-am spus:

— Desigur!

Înainte de a-mi da adresa ei, m-a pus să-i promit că nu le-o voi da prietenilor mei. Cred că presupunea că un copil-minune ca ea avea cu siguranță fani. După ce i-am promis în mod sincer că nu o voi da nimănui, mi-a dat adresa ei împreună cu propriul autograf, pe care puteam să-l păstrez și chiar să-l înrămez — orice credeam că ar fi mai bine.

Uram călătoriile cu mașina, în special călătoriile lungi de la New York înapoi spre Michigan, dar de data aceasta eram extaziată să fiu eliberată de cea mai enervantă fetiță din câte întâlnisem vreodată. În timp ce ieșeam cu mașina din oraș, tata s-a întors spre mine și m-a întrebat despre noua mea prietenă prin corespondență.

— Am văzut că ți-ai făcut o prietenă nouă, mi-a zis, zâmbindu-mi și ciupindu-mă de umăr.

— NU e prietena mea, i-am răspuns nervoasă. Cred că mi-aș fi smuls părul dacă ar fi trebuit să o mai ascult murmurând o dată melodia din *Sesame Street*.

— Mi se pare ciudat că spui asta, a zis tata, dându-și capul pe spate, pentru că îmi aduce aminte de tine.

În momentul acela, am înghețat. Corpul mi-a scăpat de sub control, în timp ce inima îmi bătea cu furie, iar stomacului meu îi venea să verse în poală toată cina servită la Denny's. Cum putea el să-și compare fiica dulce, inocentă și frumoasă cu acea odraslă a Satanei?

Amuzant este că, atunci când mi-am amintit încă o dată de fetița aceea și i-am povestit întâmplarea unei prietene, răspunsul ei la finalul monologului meu a fost:

— Serios? A jucat în *Sesame Street*? Ce tare!

Ca la comandă, m-am umplut de nervi, de parcă aș fi avut iarăși 8 ani și contemplam s-o ucid. Cu cât mă gândeam mai mult la cât de mult am urât-o, cu atât mai mult începeam să înțeleg de ce.

Orașul sau, în cazul nostru, biserica, nu era destul de mare pentru amândouă. Tatăl meu avusese dreptate. Ea era reflexia mea și o uram pentru asta. O uram pentru că, în subconștient probabil, vedeam în ea tot ceea ce detestam la mine însămi. Era arogantă și încăpățânată ca mine; era enervantă și insuportabilă ca mine; credea că este specială și mai bună decât oricine altcineva, la fel ca mine. Singurele lucruri pe care le avea ea și nu le aveam eu erau părul perfect și pielea fără cusur, iar dacă mi-aș fi dorit să am ceva la fel ca ea, acestea ar fi fost lucrurile

respective. O uram pentru tot ceea ce reprezenta și, astfel, am realizat că eu am fost de fapt prima fată pe care am urât-o vreodată.

Acum, îmi dau seama că povestea asta nu are de-a face cu faptul de a fi păcălită de intrigile bărbaților frumoși, ci cu faptul de a te păcăli pe tine însăți. Motivul pentru care ți-am povestit această amintire este că am vrut să îți arăt că este dificil adeseori să-ți vezi propriile însușiri.

Uneori nu ne putem vedea propriile greșeli deoarece sunt ale noastre și nu sunt măgulitoare. E ca și cum ai încerca să-ți vezi dinții fără să te uiți într-o oglindă. Indiferent cât de mult te chiorăști sau îți miști fața, nu vei putea niciodată să-i vezi, pentru că sunt prea aproape de tine. Defectele noastre sunt atât de profund atașate de „gingiile" personalității noastre, încât aproape că uităm de existența lor. Asta până când vezi pe cineva cu „ceva între dinți" și imediat începi să cauți printre ai tăi ca să te asiguri că tu n-ai nimic. Din când în când, este nevoie să vezi defectele altcuiva pentru a putea realiza că și tu le ai pe ale tale.

Iată deci ce m-a învățat inamica mea — că trebuie să mă uit mai întâi la viața mea plină de greșeli, înainte de a-mi pierde răbdarea cu alții. Ne este ușor să ne mustrăm prietenele pentru lipsa lor de judecată și apoi să facem aceleași greșeli în relațiile noastre. Nu uita, lucrul împotriva căruia protestezi s-ar putea să fie cuibărit chiar „între dinții tăi din față".

OK, putem să ne îndepărtăm pentru un moment de analogiile profunde și să aruncăm o privire asupra faptelor. Un băiat care cu adevărat nu este „genul ăla de băiat" nu îți va spune niciodată că nu este „genul ăla de băiat". Gândește-te un pic! De ce ți-ar trezi suspiciuni un băiat care nu este „genul ăla de băiat"? N-ar face-o. Probabil că nici n-ar ști cum. Problema este că, de obicei, trecem pe lângă cei mai buni băieți pe care îi cunoaștem. Îi plasăm în „zona prietenilor" și ne plângem lor de cât de nesimțit este băiatul după care umblăm. Dacă m-ați întreba pe mine, eu v-aș spune că este timpul să rupeți lanțurile „prieteniei" și să recunoașteți ce bărbat minunat este cel pe al cărui umăr vă sprijiniți.

Îmi pare rău de toți acei potențiali soți grozavi care sunt plasați în „zona prieteniei" din cauza sincerității lor. Nu este corect. Numai într-o lume coruptă se poate ca sinceritatea și sentimentele să te plaseze în zona celor nepotriviți pentru a-ți da întâlnire cu ei. Nu încerc să vă rătăcesc. Atracția dintre două persoane este la fel de importantă ca prietenia, dar cele două nu se pot înlocui una pe alta. Ar trebui să fie atât de strânse împreună, încât să devină inseparabile. O prietenă mi-a spus odată că atracția este sursa vieții unei relații. Deși punctul ei de vedere este valid, eu nu sunt de acord. Atracția este chibritul, dar fără lemnul care este prietenia, chibritul îți va arde degetele înainte de a putea să-i dai drumul din mână.

Am auzit pe cineva spunând că dragostea este o prietenie care arde. Dacă băiatul cu care îți petreci timpul nu

îți este mai întâi și mai presus de toate prieten, cărbunii aceia aprinși nu îți vor da destulă căldură cât să te ajute să treci peste zi, cu atât mai puțin peste o viață întreagă. Prietenia este probabil cel mai important aspect al relației tale cu viitorul soț. El se va deosebi de toți ceilalți pentru că va fi persoana la care vei alerga când vei fi tristă și va fi persoana pe care te vei gândi să o suni prima dată când vei fi în extaz. Dacă vrei să-ți petreci restul vieții fiind extraordinar de fericită, uită-te nu după pectoralii, ci după personalitatea care te face să zâmbești.

De asemenea, dacă băiatului îi este ușor să spună anumite lucruri, probabil că nu este sincer. Tatăl meu mi-a spus să cred cam 50% din ceea ce îmi spun băieții. Credeți-mă că știu cât de greu este să faci asta. Toate vrem să credem că suntem cele mai frumoase, mai minunate și mai splendide fete din viața cuiva. Ne simțim bine când auzim lucrurile acestea și vrem să le credem, dar este important să ne amintim că adevăratul test al afecțiunii cuiva este întotdeauna timpul. Timpul va demonstra tot. Trebuie doar să ai răbdare.

Încearcă să nu te îndrăgostești până peste cap prea repede. Realist vorbind, nici măcar nu îl cunoști încă. De obicei, este nevoie de aproximativ un an ca să ajungi să cunoști sufletul uneia dintre cele mai bune prietene ale tale, iar relațiile cu sexul opus nu sunt cu nimic mai prejos. În plus, este important să știi că băieții se pricep mult mai bine decât fetele să-și ascundă intențiile. Ei pot menține o fațadă un timp îndelungat, pentru că nu sunt atât

de emoționali pe cât suntem noi. Cheia este răbdarea. Vei avea de petrecut o viață întreagă alături de persoana aceasta, așa că lasă-l să-ți dovedească valoarea.

Pe măsură ce veți petrece timp împreună, vei ști dacă este sincer sau nu. Sinceritatea este ceva destul de ușor de detectat. Singurul motiv pentru care n-o facem este că nu vrem asta. Vrem atât de mult să-l credem, încât ignorăm avertismentele. Nu fii cucerirea cuiva! Tu ești o femeie creată într-un mod frumos, ești inteligentă și credincioasă. Dacă te simți nesigură în legătură cu iubitul actual, petrece timp în rugăciune. Cere sfat familiei, ascultă-ți prietenii și vorbește cu alții care îl cunosc. Cu siguranță, aceia care te iubesc vor fi capabili să vadă lucrurile care ție îți scapă și vei câștiga o perspectivă mai adâncă asupra adevăratei lui identități vorbind cu aceia care îl cunosc.

Există o zicală care spune: „Faptele vorbesc mai tare decât cuvintele." Cred că cel mai simplu mod de a afla dacă el este „alesul" este să îi ignori toate cuvintele și să acorzi o mare atenție faptelor lui. În aproximativ două săptămâni vei afla toate răspunsurile pe care le căutai. El se va fi demascat complet și, dacă ai privit fără prejudecăți modul în care se desfășoară lucrurile, vei putea porni cu dreptul pe drumul tău. Totul se rezumă la o judecată sănătoasă și la întoarcerea la lucrurile de bază. Este un adevăr fundamental.

Realmente noi nu avem nevoie de cărți de auto-ajutorare ca să ne spună ceea ce am știut dintotdeauna. Totuși,

uneori, avem nevoie de cineva care să ne împingă de la spate. Ne afundăm atât de adânc în propriile iluzii despre ceea ce ar putea să fie, încât uităm că lucrurile nu ar trebui să fie atât de complicate. Dacă petreci mai mult timp îndoindu-te de tine decât fiind fericită, gândește-te să iei măsuri urgente.

Odată, eram într-o relație cu un băiat care mă făcea să mi se înmoaie genunchii. Nu era chiar „genul" meu, dar personalitatea lui mă amețea. Mă pierdeam în cele 3-4 ore de conversații telefonice zilnice cu el și îmi petreceam zilele povestindu-le prietenelor mele glumele pe care mi le spusese și care mă făceau să râd câte o săptămână. Îmi amintesc și acum cum stăteam cu mama la masa noastră de stejar, spunându-i că sunt sigură că mi-am găsit sufletul-pereche. Culmea este că, la data aceea, eram implicată deja într-o altă relație de lungă durată, dar totul fusese dat peste cap pentru că băiatul acesta mă făcea să mă simt câștigătoare la loteria relațiilor, și — cireașa de pe tort — spunea toate vorbele potrivite.

Îmi spunea zilnic cât eram de frumoasă, cât de mult îl făceam să râdă și că niciodată nu se distrase mai bine cu vreo altă fată — ba chiar a dat drumul rapid „bombei dragostei" în urechile mele foarte sensibile. Am renunțat pentru el la tot, și, când spun tot, mă refer la o relație de doi ani și jumătate, plus niște sfaturi bune ale prietenelor mele, pe care le-am ignorat.

Cam o lună mai târziu, am petrecut cina de Ziua Recunoștinței împreună, iar el a venit să-mi cunoască în-

treaga familie. Mi se părea că totul merge strună, dar el își pregătea deja ieșirea din scenă. În timp ce mă lăsa la casa bunicii mele, din senin și fără nicio explicație, a inventat o scuză cum că lucrurile avansează „prea repede", apoi a plecat. Drumul înapoi spre casă a fost extrem de jenant și l-am petrecut cu fața lipită de spătarul scaunului părinților mei. Speram că mă voi trezi și voi descoperi că a fost doar un vis urât.

Nu m-a sunat timp de opt zile, ceea ce a fost foarte dificil dacă e să compar cu telefoanele zilnice pe care le primeam de la el înainte. A fost pentru prima dată în viața mea când m-am simțit atât de debusolată și înșelată. Nu mai voiam să mă întâlnesc cu prietenele mele pentru că nu voiam să le aud spunându-mi: „Ți-am zis eu!" Am ridicat telefonul să îl sun de vreo mie de ori probabil, dar îl puneam la loc înainte de a tasta ultima cifră. Am fost devastată, dar am decis rapid că nu-i voi da satisfacția de a ști că m-a distrus.

Știam că se va întoarce și îl așteptam. Am făurit în minte modul cum urma să-i răspund la telefon și să-i arunc niște cuvinte alese, ca să știe cât de „grozav" credeam că este acum; răzbunarea urma să fie a mea, eram sigură de asta. Opt zile mai târziu, mă aflam în parcarea unei bănci când am simțit telefonul vibrând. Apoi, în câteva secunde am auzit melodia pe care nu credeam s-o mai aud vreodată. Mi s-a părut că m-am holbat la telefon ore în șir, dar, de fapt, cred că a fost vorba doar de un moment. Să răspund și să-i spun vreo două? Sau ar trebui să-l ascult mai întâi?

După ce am țipat tare o dată ca să scap de nervi, am răspuns la telefon spunând calm:

— Bună!

Apoi am așteptat răspunsul lui.

— A trecut ceva timp, a răspuns el repede, cu același șarm și același ton carismatic cu care mă făcuse să-mi pierd discernământul cu o lună înainte.

— Da, a trecut. Ce-ai mai făcut? am răspuns eu rece, nedorind să-i arăt de câte ori îmi imaginasem conversația asta.

— Mi-e dor de tine, Heather, a spus, de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic.

— Așa, păi unde-ai fost? i-am spus eu calmă încă, și totuși fermă, arătându-i că nu mă voi mai lăsa păcălită de el.

— Cred că m-am speriat, a răspuns.

— Te-ai speriat? am întrebat. Dacă te-ai speriat, e numai vina ta. Eu nu ți-am impus niciodată nimic. Nu eu mi-am declarat dragostea și nu eu te-am sunat de mai multe ori pe zi. Dacă te-ai speriat, nu e decât vina ta.

În acel sfârșit de săptămână, a venit la aceeași întâlnire de grup la care am participat și eu. A mers o oră cu

mașina ca să mă vadă, iar acele opt zile au devenit dintr-odată doar opt zile, iar nu anii de despărțire și de anxietate pe care îi simțisem eu. Nu ne-am împăcat, însă nici nu l-am mai urât pentru că nu mă sunase. În schimb, am devenit amici, ceea ce ar fi trebuit să fim mai înainte de orice altceva.

Ideea este următoarea: chiar dacă ar fi fost sufletul meu pereche, nu putea să fie iubitul meu dacă nu fusese mai întâi prietenul meu. Am încercat să sărim peste toți pașii importanți care fac ca o relație să fie frumoasă și m-am mâniat când aceasta s-a sfărâmat în mâna mea și mi-a alunecat printre degete. A clădi o relație de dragoste fără ca mai întâi să clădești o prietenie este ca și cum ai clădi o casă pe nisip.

Acum, oricât de mult aș vrea să mă fălesc cu această analogie simplă, Isus a spus-o prima dată, când a explicat importanța unei temelii bune.

În Matei 7:24-27, Isus a explicat: „De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele, şi le face, îl voi asemăna cu un om cu judecată, care şi-a zidit casa pe stâncă. A dat ploaia, au venit şuvoaiele, au suflat vânturile şi au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbuşit, pentru că avea temelia zidită pe stâncă. Însă orișicine aude aceste cuvinte ale Mele, şi nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit, care şi-a zidit casa pe nisip. A dat ploaia, au venit şuvoaiele, au suflat vânturile şi au izbit în casa aceea: ea s-a prăbuşit, şi prăbuşirea i-a fost mare.”

Când Isus a spus parabola aceasta, le-a vorbit oamenilor despre importanța recunoașterii celor care sunt adevărate lumini din punct de vedere spiritual, după roadele lor. În alegoria mea, vă încurajez să vă construiți adevărata poveste de dragoste pe stâncă — fundamentul solid și statornic al prieteniei. Prietenia adevărată nu se rupe cu ușurință. Ea spune că îți pasă mai mult de bunăstarea altcuiva decât de a ta. Ea spune că ești acolo pentru el, că îți pasă de el și că îngrijorările lui sunt importante pentru tine. Care ar fi cea mai bună persoană posibilă în fața căreia să-ți spui juruințele decât cel mai bun prieten?

Capitolul 4

NU FI IUBITA GELOASĂ!

Crede-mă când îți spun: nu te face de râs — repet, nu te face de râs —, lăsând ca gelozia urâtă să apară într-o relație care are un potențial minunat. Într-un anumit sens, gelozia este un fel de sinonim pentru nesiguranță. Nu este atractivă și este complet inutilă. Nu uita cât de minunată și de frumoasă ești. Da, nu ești perfectă, dar dacă el este persoana potrivită, ești perfectă pentru el, iar asta e tot ce contează. Dacă manifești gelozie în mod constant, se poate să existe una din două probleme. Fie ești extrem de nesigură și nu este decât vina ta, fie el te face geloasă în mod intenționat. Unii băieți vor încerca dinadins să te facă geloasă din același motiv pentru care

tu devii geloasă — se simt nesiguri și îi liniștesc crizele tale de gelozie.

Dacă lucrul acesta se întâmplă la începutul relației, am putea spune că relația voastră este încă necoaptă. Dar dacă sunteți împreună de un an și încă mai aveți genul ăsta de probleme, trebuie să căutați sursa lor. Dacă tu ești problema, roagă-l să te ajute. Spune-i că realizezi că ești nesigură pe tine și că ai o problemă, iar dacă el ar putea să-ți amintească faptul că nu ai de ce să-ți faci probleme, ar fi foarte bine. Să privim mai departe, în viitor. Dacă nu vei confrunta problema pe care o ai, relația va ajunge într-o fundătură.

Nimeni nu vrea să stea alături de cineva care este nesigur în mod constant. Lucrul acesta devine enervant. De asemenea, să nu uităm că tu îți cauți sufletul-pereche, nu un iubit. Poți să-ți imaginezi cum ar arăta căsătoria voastră dacă nu ați avea încredere unul în celălalt? Toată frumusețea, liniștea și pacea convingerii că sunteți doar voi doi pentru tot restul vieții ar fi distruse.

O relație sigură ar trebui să aducă pace și stabilitate, nu gelozie. Cheia ar fi să-ți dai seama care este cauza geloziei tale. E problema la el? Tu ești cea care se simte nesigură? Oricum ar fi, asta nu este genul de problemă a cărei rezolvare să o poți amâna. Situația nu se va îmbunătăți, ci va deveni din ce în ce mai rea.

Dacă ești nesigură, nu trebuie să fii, crede-mă. Dacă suntem creștini, înseamnă că noi credem că Dumnezeu

ne-a adus pe pământul acesta cu un scop. El ne-a creat și dorește să avem succes. Dacă Însuși Creatorul universului crede că ești destul de bună, lucrul acesta ar trebui să-ți șteargă orice nesiguranță.

Pastorul meu, Dwight K. Nelson, a ținut odată o predică care mi-a întărit gândul acesta. Au fost mai mult decât niște cuvinte frumoase rostite de un bărbat la amvon, care m-au făcut să mă simt bine. A fost o întâlnire cu destinul și mi-a adus aminte că orice face Dumnezeu are un scop bine definit.

Dictionary.com definește verbul „a alege" astfel: „a selecta dintr-un număr de posibilități; a alege după preferințe". În cazul acesta, putem oare să credem, iar când spun „a crede", vreau să spun să înțelegem cu adevărat conceptul că Dumnezeul nostru, Creatorul universului, Centrul structurii noastre moleculare, Cel mai mare creator și Originea vieții fără egal Și-a luat timp să ne aleagă? Și nu numai să ne aleagă, dar să ne aleagă ca preferință?

Ideea de la care a plecat predica pastorului Nelson a provenit din cartea *Zece rugăciuni la care Dumnezeu răspunde întotdeauna cu da*, scrisă de Anthony DeStephano. Cea de-a zecea rugăciune din carte — „Doamne, condu-mă către destinul meu" — a fost subiectul predicii lui. Dezvoltarea subiectului destinului a invitat biserica să se gândească la ce fel de Dumnezeu veniseră în ziua aceea să-I slujească. Dumnezeul nostru este sistematic, metodic, precis și meticulos. Dumnezeul nostru nu spune niciodată: „Ups!" Am avut un profesor la Colegiul Betel

care obișnuia să spună clasei de la cursul de Literatură vechi-testamentală că nu există coincidențe, ci numai *Hristcidențe*. Dacă ai credință în Dumnezeu, trebuie să-ți pui încrederea în planul Său de creație și, făcând asta, trebuie să ai încredere în tine.

Totuși partea din predică ce m-a captivat nu a fost aceea a dirijării cerești; deja credeam lucrul acesta. Nu a fost vorba nici de ilustrațiile și personajele fascinante zugrăvite de pastorul Nelson, care m-au convins să cercetez subiectul mai departe. Nu cred că a fost nici măcar întrebarea lui de deschidere: „Te-ai gândit vreodată la noaptea în care ai fost conceput?", deși pot spune că întrebarea mi-a atras atenția. Ideea care m-a convins să caut aprobarea și voia lui Dumnezeu pentru viața mea a fost aceea că, atunci când m-a creat pe mine și când te-a creat pe tine, a făcut-o având în minte o misiune pe care nicio altă ființă umană de pe fața pământului nu ar putea-o îndeplini.

Pentru a sublinia aspectul acesta, pastorul Nelson a prezentat câteva adevăruri despre matematica actului concepției. Vedeți voi, a explicat el, când calculezi numerele din noaptea în care tu și eu am fost concepuți, descoperi că un singur spermatozoid trebuia să câștige cursa. Când vine vorba de câștigarea cursei, se merge pe principiul: „Primul venit, primul servit." Primul spermatozoid care ajunge acolo câștigă cursa, iar când acel prim spermatozoid intră acolo, se ridică un scut și asta înseamnă că ceilalți 499 999 999 de spermatozoizi trebuie să moară. Ei mor pentru că spermatozoidul care te-a creat pe tine a ajuns la țintă în locul lor.

Asta înseamnă 500 000 000 de personalități diferite. Asta înseamnă o jumătate de miliard de posibilități, de trăsături și, la urma urmei, de alți oameni care ar fi putut să fie în locul tău, dacă acel singur spermatozoid care conținea identitatea ta nu ar fi ajuns primul la ovulul mamei tale. Acesta este motivul pentru care DeStephano a scris că „tu ai venit pe lumea asta ca un campion".

Odată ce lași la dospit ideea asta, vei realiza că, dacă nu cauți planul lui Dumnezeu pentru viața ta, Îl dezamăgești, pentru că tu ai fost aleasă de El ca să trăiești. Dacă înțelegi lucrul acesta cu adevărat, cum ai mai putea vreodată să te simți nesigură? Niciodată nu va mai exista un alt „tu". Niciodată nu a existat și nu va exista pe lume o persoană exact ca tine. Tu ești originalul, un original cu un destin, iar aceasta este combinația care face istoria.

Tu ai o misiune, o chemare specială pe care Dumnezeu a crezut că nimeni altcineva nu ar fi putut să o îndeplinească. Pastorul Nelson a concluzionat astfel: „Victoria a fost punctul tău de plecare." Înainte de a te fi născut, deja luasei un 10 la primul tău test, câștigând cursa aceea foarte importantă. Ideea că Dumnezeu te-a ales, că te-a preferat, ar trebui să-ți zdruncine întreaga ființă și să-ți amintească de faptul că ești cu mult mai specială decât crezi uneori.

Sper că înțelegerea acestui adevăr este suficientă pentru a te face să nu te mai displaci și să începi să ai mai multă încredere în tine însăți. Trebuie să încetezi să te mai

compari cu actrițele din filme, cu modelele de pe podium sau cu fetele din reviste. Fetele acelea sunt frumoase. Și ele sunt prețioase în fața lui Dumnezeu, dar ele nu sunt cu nimic mai prețioase pentru El decât ești tu. Nu sunt mai importante decât tine în fața Lui. Voi sunteți egale. Cred că orice persoană normală ți-ar spune că exteriorul nu are nicio valoare. La un moment dat, vom îmbătrâni toate, iar pielea fină va căpăta riduri și șuvițele mătăsoase vor albi. Nu trupul este prețios în ochii lui Dumnezeu și nu ar trebui să conteze nici în ochii partenerului tău, ci sufletul. Biblia ne spune să nu ne îngrijorăm pentru lucrurile care pot ucide trupul, ci să ne îngrijorăm pentru acelea care pot ucide sufletul.

Să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru frumusețea noastră interioară și nu pentru cea exterioară. Lumea se uită la exterior și ne etichetează ca drăguțe sau urâte, dar noi Îi slujim unui Dumnezeu care ne-a creat să fim frumoase. Crede-mă! Și ce dacă sufletul tău are o mulțime de pete? Poți să controlezi lucrul acesta. Poți să-l repari! Trebuie să-l repari pentru că ai un destin, corect?

Dacă băiatul te face geloasă, nu ai nevoie de el. Ai încredere în dragostea lui Dumnezeu și așteaptă să-ți aducă băiatul potrivit în viața ta. Știu că lucrul acesta poate fi greu, pentru că și eu am ignorat adeseori semnalele de avertizare și m-am jucat cu focul, iar lucrul acesta m-a făcut să mă ard. Ascultă-ți prietenii, încrede-te în intuiția ta și vorbește cu părinții tăi! Oamenii care te iubesc te pot ajuta să fii puternică atunci când ești slabă.

Părinții tăi, deși teribil de învechiți, știu totuși câteva secrete despre relații. Dacă nu au încredere în prietenul tău, probabil că au dreptate. Știu că este greu de crezut, dar odată au jucat și ei jocul întâlnirilor. Dacă toată lumea îți spune că nu poți avea încredere în el, ține cont de lucrul acesta. Nu ești cea mai deșteaptă persoană din lume, iar în 90% din cazuri, femeile sunt orbite de dragoste. Pentru majoritatea dintre noi, bărbații sunt slăbiciunea noastră. Există o mulțime de femei splendide, frumoase, care ne inspiră, dar care au lângă ele niște bărbați îngrozitori. Niște bărbați care le fac să simtă că nu sunt destul de bune, de deștepte sau de drăguțe, orice ar face. Femeile sunt din fire ființe materne, așa că încercăm întotdeauna să vedem potențialul pe care cineva l-ar avea de oferit și lăsăm ca asta să ne denatureze imaginea a ceea ce este de fapt. Am învățat destul de târziu în viață că potențialul unui bărbat nu este un motiv destul de bun pentru a te convinge să fii cu el.

Când ignori sfaturile celorlalți, iar apoi plângi că lucrurile se destramă, nu este vina nimănui altcuiva decât a ta. Scutește-te de risipirea clipelor prețioase ale vieții. Nu pot să vă spun de câte ori mi-am pierdut timpul plângând după cineva pe care, acum, de-abia mi-l mai amintesc. Este o risipă de emoții. În plus, dacă el nu este cel potrivit pentru tine, nu te rănești numai pe tine, ci rănești și „fulgerul" care te așteaptă după colț ca să „te lovească".

El este acolo! Te rog să mă crezi. Căsătoria este o parte prea importantă a vieții tale ca Dumnezeu să ridice mâinile în aer și să joace „ala, bala, portocala". El are pregăti-

tă persoana potrivită pentru tine, bărbatul care te va face să-i uiți pe toți ceilalți. El va fi umărul pe care vei plânge și mâna pe care o vei ține într-a ta. De ce îți pierzi timpul cu cineva căruia nu îi pasă îndeajuns de inima ta și care te face geloasă? Vorbesc din experiență.

Un băiat care iubește fiecare părticică a ta nu are nevoie să te facă să te simți insuficientă. O astfel de persoană este imatură. Este vorba despre o problemă care cred că poate fi corectată, dar el trebuie să înceapă să te iubească pe tine mai mult decât pe el însuși. Aceasta înseamnă dragostea adevărată: să iubești pe cineva mai mult decât te iubești pe tine însuți, iar tu n-ar trebui să te mulțumești cu nimic mai puțin.

Asta ține de judecata sănătoasă. Relațiile sunt complicate. Chiar și cuplurile cele mai fericite trec prin momente grele, dar care le modelează. Nu o să fiți întotdeauna de acord în legătură cu toate lucrurile. Uneori, te va enerva chiar și simpla lui prezență pentru că, atunci când îți petreci tot timpul cu o persoană anume, lucrurile acestea se mai întâmplă. Este în regulă. Asta demonstrează că relațiile sunt destul de grele chiar și în cazul a două persoane care sunt cu adevărat îndrăgostite una de cealaltă. Un băiat care te face geloasă în mod intenționat dă relației o sentință de moarte. Cu alte cuvinte, gelozia te face întotdeauna de râs. Oricum ar fi, nu confunda gelozia cu intuiția; acestea sunt două lucruri complet diferite.

Dacă gelozia ta este de fapt intuiția ta feminină sunând ca o alarmă pentru că ceva nu este în regulă, atunci

trebuie să fugi, și nu doar să te îndrepți agale, către cea mai apropiată ieșire. Lucrul acesta este important și te rog să mă crezi când îți repet că relațiile necesită multă muncă. Chiar și când toate ar trebui să meargă bine, se întâmplă să meargă și prost. Dacă prietenul tău te face să te simți fără importanță, crede-mă, nu este persoana potrivită pentru tine.

Pentru mine, gelozia înseamnă o risipă de emoții. Asta nu înseamnă că n-am simțit-o și eu. Sunt o persoană extrem de posesivă. Dar când se întâmplă să devin geloasă, încerc să-mi recapăt imediat controlul. În ceea ce privește faptul de a avea un iubit care să mă facă geloasă dinadins, nu am avut parte de asta până acum. Pe mine, o astfel de persoană mă face să îmi pierd interesul. Mă plac prea mult ca să fiu cu cineva care nu mă place. Acesta este probabil primul pas în a începe o relație de succes. Mai întâi, trebuie să înveți să te placi, dacă nu o faci deja.

Au mai spus-o și alții înainte, deci știu că sună a clișeu, dar uneori nu poți să te îndepărtezi de adevăr. Dacă nu te placi tu, îți va fi imposibil să fii satisfăcută alături de altcineva. Ori vei fi foarte dependentă de el pentru a mai avea stima de sine care îți lipsește, ori nu vei ști cum să-l lași să intre în inima ta. Nu va fi o problemă ușor de rezolvat. Singurul Bărbat despre care știu că poate rezolva problema aceasta moare de nerăbdare să te ajute. Roagă-te cu privire la aceasta! Hristos este atât de grijuliu! Spune-I îngrijorările și nesiguranțele tale și lasă-L să preia controlul!

Numai nu uita — cu ajutorul lui Dumnezeu, te poți trata! În copilărie, eram foarte încrezută. Adeseori îmi spuneam părerea chiar și atunci când nimeni nu mi-o cerea. A trebuit să învăț cum să-mi țin limba. Crede-mă, nimănui nu îi place o persoană care crede că știe totul. A trebuit să accept că obiecțiile pe care le aveau oamenii în legătură cu personalitatea mea erau valide și așa am început, încet, să mă schimb. Asta nu înseamnă că nu mai am opinii. Încă mai am puncte de vedere solide despre diferite subiecte, dar de obicei nu le mai exprim decât dacă sunt întrebată — cu excepția prietenelor mele, care trebuie să-mi asculte toate gândurile, și pentru asta le consider niște sfinte.

Ideea principală pe care vreau s-o ating în acest capitol este că gelozia este un vechi inamic al rasei umane. Asta l-a făcut pe Satana să cadă, iar gelozia lui David față de prietenul său l-a condus la păcat și la blestem și la moartea propriului fiu. În lumea seculară, faimosul poet și scriitor William Shakespeare a descris gelozia, în faimoasa piesă *Othello*, drept cauza căderii celor două personaje: Othello și Iago.

Mi-a luat un capitol întreg să mă gândesc la un exemplu de gelozie din propria viață și mi-am amintit unul care era învelit în adâncurile minții mele. Când eram în clasa a V-a, eram îndrăgostită nebunește — atât cât poți să fii în clasa a V-a — de un coleg de clasă. Era Ziua Sf. Valentin și am sperat că îmi va oferi ceva, orice, mărturisindu-și dragostea pentru mine. În fine, în ziua aceea, a adus la școală trei cutii de bomboane de ciocolată. Una i-a dat-o celei

mai bune prietene a lui și una profesoarei. Am sperat că ultima era pentru mine. I-am bătut toată ziua apropouri că mi-ar plăcea să primesc cutia cu bomboane. I-am făcut complimente în ceea ce privește îmbrăcămintea și i-am spus că a fost drăguț din partea lui să aducă bomboane pentru profesoara noastră. Am fluturat din gene, am râs la glumele lui și am așteptat apoi momentul adevărului.

Era pe la ora prânzului când a venit la mine și mi-a înmânat cutia cu bomboane.

— Îți mulțumesc frumos! i-am spus cu atâta sinceritate cât era posibil omenește.

Le-am arătat bomboanele tuturor fetelor din clasă care-mi acordau atenție și am refuzat să mănânc vreuna pentru că voiam să prețuiesc momentul ăsta pentru totdeauna. Momentul a fost totuși scurt. Până la sfârșitul zilei, iubirea mea a decis că se simțise presat să-mi dea bomboanele și, chiar dacă mă plăcea puțin, îi era mai dragă Katie, blonda care stătea cu două rânduri în fața mea. Ea era îmbrăcată cu un tricou mov, cu ursulețul Winnie, și avea doi ochi albaștri minunați.

Melissa, prietena cea mai bună a iubirii vieții mele, cea care primise prima cutie de bomboane, a venit la mine cam cu cinci minute înainte de a se suna de ieșire și mi-a cerut bomboanele înapoi ca să îi poată fi oferite lui

Katie. Am simțit cum mă podidesc lacrimile și cum ochii îmi devin fierbinți. Era umilitor. Puteam returna bomboanele. La urma urmei, nu mâncasem niciuna și erau în stare perfectă.

— Îmi pare rău, Heather, mi-a spus ea cu mai puțină sinceritate decât arătasem eu.

După ce a așteptat răspunsul meu, m-a întrebat:

— Le dai înapoi?

Am pus mâna pe cutia roșie, în formă de inimă, care probabil costase un dolar, și m-am uitat din nou la ea.

— Nu, am răspuns, apoi mi-am pus cutia în ghiozdan. Spune-i că am zis: nu.

— Poftim? a întrebat ea, uitându-se la mine ca și cum aș fi fost vrednică de milă. Vrea să i le dea lui Katie, nu ție.

— Ei bine, mi le-a dat mie deja, am spus și am privit spre Katie, care stătea lângă el, așteptând răbdătoare returnarea cadoului de Ziua Sf. Valentin.

Spunând asta, am luat bomboanele și am fugit afară din școală. Am alergat cei câțiva kilometri până acasă fără să mă uit înapoi. Când am ajuns în sfârșit acasă, am deschis ușa, mi-am pus capul pe pernă și am plâns. Apoi,

după vreo zece minute, m-am ridicat, mi-am deschis ghiozdanul și am devorat bomboanele de ciocolată până la ultima.

Povestea aceasta are de-a face cu ambele subiecte anterioare. În primul rând, dacă nu aș fi fost atât de insistentă, probabil că nu mi-ar fi oferit bomboanele de ciocolată. M-ar fi durut, dar probabil ar fi durut mult mai puțin decât să mi le ceară înapoi mai târziu. În al doilea rând, de parcă nu era de ajuns, am lăsat ca gelozia să mă facă de râs. Ar fi fost un scenariu mult mai elegant dacă aș fi înapoiat bomboanele spunând: „Nicio problemă" și i-aș fi zâmbit lui Katie când își primea cadoul. Dacă gelozia nu mi-ar fi stăpânit emoțiile, aș fi putut face asta, dar așa, n-am făcut-o.

Arma secretă împotriva geloziei este să te placi pe tine îndeajuns de mult încât să nu-ți pese dacă altcineva nu te place. Și ce dacă el voia să fie cu Katie în loc să fie cu mine? Asta însemna doar că nu eram meniți să fim împreună. Nici plânsul meu, nici complimenele n-ar fi putut schimba lucrul acesta. Aș fi putut să mă scutesc de suficientă agonie suplimentară dacă mi-aș fi dat seama că relațiile sunt și-așa destul de complicate. Nu trebuie să-ți pierzi timpul cu nimeni care crede despre tine că ești mai puțin decât extraordinară.

Acum îmi dau seama că poate acesta nu este cel mai fericit exemplu, pentru că aveam 10 ani și, chiar dacă m-ar fi plăcut destul de mult încât să mă aleagă pe mine, ne-am

fi despărțit probabil după câteva săptămâni. Totuși sper să înțelegeți ideea. Cred că putem învăța multe din trecutul nostru. Înainte de a încheia, am să alcătuiesc o listă cu moduri în care puteți ști dacă este cazul să abandonați „vasul" și să lăsați „cărțile" să cadă acolo unde vor cădea.

S-ar putea să fie timpul să încheiați relația voastră atunci când:

- Inima, prietenii și familia îți spun că meriți mai mult. CHIAR MERIȚI!

- De opt ori din zece cazuri părăsește camera ca să răspundă la telefon și nu te lasă niciodată să-i vezi telefonul. (Nu spun că ar trebui să-ți bagi zilnic nasul prin informațiile lui, dar dacă îl întrebi cui îi scrie sau pe cine sună, nu ar trebui să aibă vreo problemă în a-ți spune.) Oamenii care nu au nimic de ascuns nu ascund nimic.

- Dacă vezi în mod constant comentarii ușuratice de la fete pe conturile lui de pe internet, ceva nu este în regulă. Fetele nu își pierd timpul umblând după cineva care nu le dă nimic înapoi. Nu-ți spun să te desparți de el, ci doar să-i spui că nu te simți confortabil cu lucrul acesta, iar dacă flirtul continuă, părăsește-l.

- Cel mai bun prieten al lui este o fată cu care petrece mai mult timp decât cu tine. Asta e ceva ce nu

mai trebuie explicat. Dacă ați fi fost suflete-pereche, tu ai fi fost cea mai bună prietenă a lui. Punct.

- Abia își face timp pentru tine. Relațiile trebuie să fie jumi-juma. Nimeni nu este niciodată prea ocupat pentru a se întâlni cu persoana pe care o iubește. Dacă nu-i place să petreacă atât de mult timp cât poate cu tine, nu ești persoana pe care o vrea tot timpul alături de el — nu-ți mai pierde timpul cu el.

- Te-a înșelat deja. În opinia mea, este imposibil să înșeli pe cineva pe care iubești. Gândul că ai putea să-l rănești te îmbolnăvește. Nu uita că dragostea adevărată este centrată pe celălalt, nu pe sine.

- Nu se poartă prea frumos cu tine. Dacă te abuzează verbal sau dacă te face mereu să te simți nepotrivită, desparte-te de el. Problema este la el, nu la tine.

- Îi lasă pe prietenii lui să râdă de tine. Respectul este cheia unei relații de succes. El trebuie să te protejeze tot timpul.

- Nu îți spune cât ești de specială. Dacă nu îți spune sau nu îți arată în vreun fel că știe cât de norocos este să te aibă în viața lui, înseamnă că nu se simte atât de norocos. Sufletul tău pereche va ști cât este de norocos să te fi găsit și va găsi cuvintele să ți-o spună.

Capitolul 5

DACĂ NU RÂDEȚI ÎMPREUNĂ, VĂ PIERDEȚI TIMPUL DEGEABA

Lucrul acesta este crucial, însă adeseori nu este luat în considerare. Noi, femeile, tindem să punem accent pe alte aspecte. Are un serviciu bun? Este atrăgător? Îmi place familia lui? Deși știu că toate acestea își au importanța lor, adeseori noi subestimăm puterea amuzamentului. Pentru mine, faptul acesta a fost o revelație. Întotdeauna am fost o persoană orientată spre viitor. Plănuiesc totul și am vrut mereu să îmi asigur viitorul din punct de vedere financiar. Lucrul acesta m-a determi-

nat să mă întâlnesc cu băieți care aveau în față un viitor măreț, care erau atrăgători și fermecători, dar ideea de bază este că nu râdeam împreună.

Am observat lucrul acesta într-o seară, pe când luam cina cu un prieten cu care eram într-o relație de mai multă vreme. Abia ne împăcasem după o despărțire în timpul căreia ne întâlnisem amândoi cu alte persoane. Băiatul cu care ieșisem pe când eram despărțiți fusese extrem de amuzant. Poate că fusese vorba de combinația dintre personalitatea lui și a mea, cert e că ne distram mereu. Când eram împreună, chiar dacă ne uitam pur și simplu la TV, nu ne plictiseam niciodată. Puteam fi și serioși dacă era cazul, însă cea mai mare parte a timpului o petreceam râzând: de viață, unul de celălalt, de trecutul nostru. Ne distram și, datorită umorului prezent în mod constant, eram fericită.

Într-un final, indiferent cât de bine mă simțisem alături de altcineva, am revenit la fostul prieten, cu care avusesem o relație de lungă durată. Aveam nevoie de siguranță și simțeam că aveam parte de așa ceva alături de el. Dar s-a întâmplat ca, la una dintre întâlnirile noastre, să realizez de ce eram atât de nesigură că persoana din fața mea era „fulgerul" meu. Noi nu râdeam. Pe parcursul unei întregi cine, nu am chicotit, nu am glumit și nici măcar nu ne-am zâmbit. Eram plictisiți. Eram atât de plictisiți de compania celuilalt, încât eram nepăsători unul față de celălalt. Nu eram fericiți și nici nu știu exact de cât timp nu mai fusesem fericiți.

Eram pur și simplu obișnuiți unul cu celălalt. Fostul meu nu era un prieten rău; nu era un ratat. Problema era între noi. Noi doi nu rezonam unul cu celălalt. Nu era vina nimănui; asta era situația. La scurt timp după cina aceea, ne-am despărțit definitiv. Deși ne-am despărțit în termeni negativi, sunt sigură că, acum, ar fi și el de acord cu mine. Vă rog să mă credeți când vă spun că, dacă nu râdeți împreună, ceva nu este în regulă.

Fericirea este aproape sinonimă cu râsul, și nu cu orice fel de râs. Cel mai bun fel de râs este acela care te face să-ți pui mâna la gură și să te doară burta. Este râsul acela care îți aduce lacrimi în ochi și te face să te simți complet. Viața este prea scurtă ca să nu experimentezi momente de felul acesta cu partenerul tău de viață. În opinia mea, este obligatoriu. Viața fără râs este mult prea stresantă și, s-o recunoaștem, lumea este mai urâtă. Dacă vrei să fii pesimist, găsești motive la fiecare colț de stradă.

Oamenii mor, banii sunt întotdeauna puțini, în familie vor fi întotdeauna certuri și câteodată vei fi deprimată. Dacă nu îți petreci fiecare zi cu cineva care se pricepe bine să te facă să zâmbești, vei uita cum se face lucrul ăsta. Avem destule motive în viață pentru a fi nefericiți. Dacă nu te căsătorești cu cineva care să știe cum să îți mai descarce povara din când în când, viața va deveni din ce în ce mai grea. Vă rog să mă credeți când vă spun că este important să puneți accentul pe felul cum vă face cineva să vă simțiți. Asta nu înseamnă că băieții care nu sunt amuzanți ar trebui evitați. Ideea este că între voi doi ar trebui să existe amuzament.

Nu spun nici că persoana care știe să-ți spună câteva poante este persoana potrivită pentru tine. Râsul, amuzamentul și distracția sunt ceea ce m-au atras la fostul meu logodnic. Când eram prietenă cu el, mama mi-a spus că știa când vorbeam noaptea la telefon pentru că, de fiecare dată când reușea să adoarmă, era trezită de râsul meu. Aveam o relație la distanță, dar ne distram atât de bine împreună, încât niciunul nu voiam să renunțăm. Eram dependenți de acest sentiment al fericirii pe care îl aveam numai când ne auzeam vocea unul altuia. În primele zile de prietenie, stăteam de vorbă la telefon cu orele, iar 50% din conversație era pur și simplu râs. În scurtă vreme, a devenit cel mai bun prieten al meu. M-am îndrăgostit de el pentru personalitatea lui contagioasă care mă ducea pe culmile fericirii. Niciodată nu mai fusesem atât de fericită. Pentru noi totuși, râsul nu a fost de ajuns și nu a fost nimic amuzant în felul tragic în care s-a terminat relația noastră. În viață, este nevoie de echilibru în toate lucrurile; trebuie doar să vezi ce anume ți se potrivește.

Toată filosofia asta ne readuce la diferența dintre „licurici" și „fulger". „Fulgerele" te fac să iei foc. Sunt fascinante. Sufletul tău pereche va fi cel mai bun prieten al tău. Nu pot să accentuez lucrul acesta pe cât de mult mi-aș dori. El va fi persoana cu care te vei distra cel mai mult.

Când te îndrăgostești de cel mai bun prieten, este ca un secret incredibil care vă aparține doar vouă. Te întrebi dacă alți oameni au ceea ce aveți voi și-ți pare rău pentru

ei dacă nu au. Când ești îndrăgostită, te trezești dimineața și Îi mulțumești lui Dumnezeu că v-a adus împreună. Asta este ceea ce îți face un „fulger". Îți lovește inima atât de puternic, încât primul tău instinct va fi să-L lauzi constant pe Dumnezeu pentru că a adus puterea aceasta în viața ta. Nu vei obosi niciodată să-I mulțumești. Și nu uita, dacă e să fie și cauți voia lui Dumnezeu, permițându-I să domnească în viața ta, El îți va răspunde. Trebuie doar să fii pregătită, pentru că răspunsul Lui s-ar putea să fie complet diferit de ceea ce crezi tu că este destinul tău. Și asta pentru că El vede sfârșitul de la început. Dumnezeu vede imaginea în ansamblul ei, în timp ce noi avem acces numai la trecut și prezent. Încrede-te complet în El, iar El nu va lua ceva de la tine fără să-ți dea în final ceva mai bun.

Dragostea înseamnă să râzi de capriciile cuiva și să îl iubești datorită acestora. Dragostea înseamnă să-ți fie dor de cineva imediat după ce a plecat. Când realizezi că vrei să-ți petreci restul vieții cu cineva, vrei ca restul vieții să înceapă cât mai curând posibil.

Pentru a-mi demonstra teoria cu privire la râs, am făcut niște cercetări. Am citit câteva articole, dintre care unul oferă o mulțime de informații cu privire la beneficiile râsului asupra sănătății. Se pare că râsul nu este bun numai pentru viața ta, ci și pentru corpul tău. Îți îmbunătățește respirația, micșorează presiunea arterială, întărește sistemul imunitar, relaxează mușchii, te eliberează de stres și reduce durerea. Râsul eliberează chiar și celule

ucigașe naturale care îți ajută corpul să lupte împotriva răcelilor și a virusurilor. Cred că Dumnezeu a știut că a fi cu cineva care te face să râzi va fi bine nu doar pentru inima ta, ci și esențial pentru a-ți menține sănătatea fizică. Singura prescripție de care ai nevoie este să găsești persoana care să-ți dăruiască râs din belșug și cu care să râzi împreună.

Am o prietenă foarte bună care a fost într-o relație cu un băiat (ba se despărțeau, ba erau împreună) timp de vreo șapte ani. Am cinat împreună într-o zi și am chicotit ca niște școlărițe.

— Vezi, de-asta îmi lipsește să ies cu prietenele, a spus ea. Mi-e dor să râd.

Am fost surprinsă să o aud spunând că îi era dor să râdă. În relația în care eram eu la momentul acela, râsul era o mare parte din distracția noastră. Băiatul acela mă făcea să zâmbesc când luam lucrurile prea în serios sau când mă luam pe mine prea în serios. Chiar dacă relația noastră nu a mers mai departe, nu aș renunța la lucrurile bune pe care le-am învățat din ea. Îmi amintesc cum era viața înainte de râs și nu m-aș întoarce acolo pentru nimic în lume. Desigur, i-am spus prietenei mele că, dacă nu se distra cu el, era cu siguranță o problemă. Nu mai spun că rata despărțirilor lor creștea cu viteza luminii. Dar despre asta vom vorbi mai târziu.

Râsul este probabil unul dintre aspectele relației care mi-a schimbat viața pentru totdeauna — era singurul as-

pect pe care îl nimerisem bine. Din propria viață, nu pot să vă explic cât de important a fost să fiu alături de cineva care mă făcea să zâmbesc. Îmi aduc aminte de un moment când plângeam foarte tare. Nici nu îmi mai amintesc ce se întâmplase. Știu doar că stăteam pe canapea lângă el și îmi goleam sufletul de orice lacrimă pe care am avut-o vreodată. Asta era înainte de a fi oficial împreună, iar eu, de obicei, nu plâng în fața oamenilor. Însă ceea ce se întâmplase se pare că mă făcuse să-mi pierd controlul.

El a stat lângă mine și a încercat să mă consoleze. M-a luat de mână și mi-a spus că totul va fi bine. De-abia îl mai puteam vedea printre lacrimi și am continuat să plâng.

— Te rog, nu mai plânge, a spus el, probabil neștiind ce altceva să zică. Mi-e teamă că, dacă nu te oprești, n-o să mai ai apă în tine și-o să devii ca o prună uscată.

Nici măcar nu era ceva atât de amuzant, dar nu-mi venea să cred că a zis-o. Mi-am șters lacrimile pentru un moment și l-am privit din nou. Avea un rânjet emoționat pe față, ca și cum nu era sigur de cum voi reacționa. Fără să-mi dau seama, am început să râd — jumătate râs, jumătate suspinat, deoarece corzile mele vocale nu erau pregătite pentru o schimbare atât de bruscă de emoții. S-a aplecat, m-a sărutat pe frunte și, dintr-odată, fața mea s-a îmbujorat la atingerea lui.

— Ești mai drăguță când nu plângi, a zis el, în timp ce eu am luat un șervețel și mi-am șters nasul. Ești mult mai drăguță.

A zâmbit într-un fel prin care-mi dădea de înțeles că glumea; totuși eu am realizat că s-ar putea să mă îndrăgostesc de el, așa că am încercat să nu mai plâng.

Există însă și un revers. Nici nu ar trebui să vorbesc despre asta, dar unii oameni au nevoie să li se explice și nu vreau ca vreuna dintre voi să nu înțeleagă asta. Când mă refer la râs, mă refer la el în cadrul dragostei. Tot umorul vostru ar trebui să fie curat. Dacă râdeți numai când faceți glume pe seama altcuiva, atunci sunteți mai superficiali decât o piscină gonflabilă.

Am ceva împotriva oamenilor care râd de alții pentru că asta îi face să se simtă ei bine. Urăsc oamenii răutăcioși pentru că am fost una dintre ei. Dacă inima ta este urâtă și îi tratezi pe alții ca și cum ar fi mai prejos decât tine, în loc de egali ai tăi, nu cred că-L cunoști pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este dragoste, iar dragostea Lui îi include pe toți. Când eram la pubertate, eram groaznică. Hărțuiam oamenii și le făceam pe fete să plângă. Nu pot să vă explic de ce anume făceam asta, dar o făceam și, de atunci încoace, mă tot simt vinovată. La un moment dat, îmi place să cred că și hărțuitorii se maturizează. Cel puțin așa a fost în cazul meu. Am întâlnit un Dumnezeu care iubește necondiționat și asta m-a emoționat. M-am îndrăgostit imediat de ideea iubirii și am lăsat-o să mă schimbe. Dacă Îl cunoști cu adevărat pe Isus, oamenii ar trebui să poată să își dea seama. Dacă vrei să te rogi lui Dumnezeu pentru îndrumare, îți sugerez să faci un efort să fii sigură că nu este nimic care ar putea să-ți împiedice

rugăciunile să primească răspuns. Ura este cu siguranță o piedică.

Întorcându-ne la râs, reține că ai nevoie de echilibru. Prea multe glume, cadouri haioase, trucuri sau remarci sarcastice ar putea ascunde o relație fără substanță. Umorul nu ar trebui să fie niciodată malițios sau rău intenționat. Glumele despre defectele altuia sau despre defectele fizice nu sunt amuzante. Niciunul dintre voi nu ar trebui să fie subiectul glumelor celuilalt, nici când sunteți numai voi doi, nici de față cu prietenii voștri.

Când vă spun că vreau să râdeți, mă refer și la faptul că vreau să vă bucurați de compania celuilalt. Pentru a te bucura de compania celuilalt, trebuie să îl cunoști cu adevărat și să-l lași să te cunoască. Și niciunul nu va putea să facă lucrul acesta dacă nu vă luați în serios. Poate că cel mai frumos aspect al dragostei este că există cineva care știe totul despre tine — toate aspirațiile, dorințele sau defectele, toate trăsăturile pozitive sau negative. Relațiile trebuie să fie pline de veselie, dar, în același timp, să conțină și conversații serioase. Dacă nu ai parte de lucrurile astea, încheie relația.

Nu vreau să fiu dură când îți sugerez să pui capăt relației, dar nu văd de ce ți-ai pierde timpul. De obicei, dacă ai vreo îndoială, există și un motiv. Știu că oamenii spun mereu că, atunci când îl vei întâlni pe cel potrivit pentru tine, „vei ști pur și simplu". Eu am avut două relații foarte serioase de lungă durată și încă un logodnic pe care l-am iubit din tot sufletul. Și de fiecare dată am crezut că sunt

cu acela cu care mă voi mărita. Am dedicat aproape trei ani fiecăreia dintre aceste relații și de fiecare dată am fost sigură că era diferit. Am fost încurcată totuși, deoarece ideea aceea mă deranja mereu: „O să știi atunci când o fi să fie." O auzeam întotdeauna răsunându-mi în urechi, dar eu nu am știut niciodată. Am dorit, am sperat, am muncit din greu și m-am rugat, dar niciodată nu am fost sigură. Băieții aceia au fost minunați și nu vreau să minimalizez timpul petrecut în încercarea de a-i cunoaște pe fiecare, dar îmi doresc să fi luat incertitudinea aceea drept semn. Ar fi trebuit să le dau drumul ca să-și găsească fata cu care se potriveau. În loc de asta, am pierdut nouă ani din viața mea.

Eu am fost genul de fată care avea întotdeauna un prieten. Am avut câteva prietene apropiate, dar le-aș fi abandonat într-o secundă pentru a petrece timp cu prietenul meu. Am pierdut o grămadă de relații bune în timpul liceului și al facultății pentru că eram „acel tip de fată" care întotdeauna avea prieten și parcă nu mai vedea nimic altceva în jurul ei. Am pierdut patru ani de liceu — excursii, cine și filme — pentru că mi-am petrecut tot timpul liber cu „licurici". Au fost oameni minunați, dar pur și simplu n-a fost să fie și probabil că aș fi aflat asta mai devreme dacă n-aș fi pus pe primul loc ceea ce îmi doream eu, în loc de ceea ce îmi spunea Dumnezeu.

Îmi doresc acum să fi văzut semnele și să fi așteptat băiatul potrivit. Cred că ceea ce este important este faptul că acum l-am găsit și nu este niciun moment mai bun pentru schimbări decât prezentul. Dacă n-aș fi fost atât

de distrasă, îți spun sincer că aș fi așteptat toată viața fără să-mi dau întâlniri și mi-aș fi petrecut timpul cu prietenele mele până când l-aș fi întâlnit. Dacă aș fi acordat mai multă atenție lipsei răspunsului la rugăciunile mele, aș fi înțeles că faptul că nu primeam un răspuns era de fapt răspunsul. Obișnuiam să-L implor pe Dumnezeu să mă ajute să am sentimentul acela, să știu cu siguranță că persoana era potrivită pentru mine, iar El tăcea și eu L-am ignorat. Acesta este un alt lucru despre rugăciune. Dacă Îi ceri ceva lui Dumnezeu, fii pregătită să acționezi în conformitate cu răspunsul Lui.

În încheierea acestui capitol, vreau să accentuez un lucru anume. Este datoria ta să îl faci pe prietenul tău să se simtă la fel de special, iubit și adorat precum vrei să te facă el pe tine să te simți. Și tu trebuie să-l faci să zâmbească în fiecare zi. Trebuie să-i faci complimente pentru lucrurile bune pe care le face sau le spune și nu să-ți petreci tot timpul cicălindu-l pentru defectele lui. Zidește-l și asigură-te că știe în fiecare zi că îl iubești.

Cred că unele femei fac o mare greșeală — ele cred că totul se reduce la ele. Relațiile trebuie să fie echilibrate. Dragostea trebuie distribuită în mod egal. Dacă nu-l faci să se simtă iubit, va exista altcineva care o va face. La fel, dacă el nu-și face partea ca să îți asigure fericirea, va fi alt bărbat care o va face în locul lui. Relațiile nu funcționează fără sacrificiu. Chiar și atunci când nu vrei, trebuie să îi spui că îți pare rău sau că îl ierți. Dacă el este cu adevărat „fulgerul" tău, tratează-l ca pe o comoară rară și prețioasă. Iubește-l cu toată dragostea de care ești în stare.

Capitolul 6

DACĂ NU A MERS ÎN ULTIMELE TREI OCAZII, NU VA FUNCȚIONA NICI DE DATA ASTA

A fost frumos cât a fost, dar acum este cam nasol. Este ciclul „foștilor iubiți". Am trecut toate pe aici. Este relația aceea care părea că nu se va încheia niciodată, dar care trebuie să se încheie. Sunt câteva motive pentru care o relație care s-a încheiat trebuie să fie încheiată cu adevărat. Una la mână, băieții obișnuiți nu sunt atrași de „bagaje" și asta este exact ceea ce ai dacă încă mai ții de fostul prieten cu care ba te cerți, ba te

împaci. Practic, e ca și cum ai purta un semn: „Sunt singură, dar nu prea sunt." Mergi mai departe, ca să-ți poți găsi „fulgerul".

Crede-mă! Eu am trăit asta. Acesta este un capitol care ar fi putut fi de fapt o carte întreagă. Nu știu ce au relațiile lungi, dar, dintr-un motiv sau altul, nu le putem lăsa să „moară" în liniște. Continuăm să săpăm după ele, căutând în coșciug rămășițe care să mai poată fi salvate. Lasă cazmaua din mână și îndepărtează-te încet! Relația nu mai are puls; dacă ar mai fi avut, n-ai fi îngropat-o la trei metri sub pământ.

În primul rând, nu vorbesc aici despre cei care sunt într-o relație de lungă durată și se despart o dată, apoi se împacă. Cred că o despărțire i se poate întâmpla oricărui cuplu, în special dacă au început să se întâlnească de tineri. (Când spun „tineri", mă refer la elevi de liceu sau din primul an de facultate.) În anii aceia, încă mai ești în căutarea propriei identități, cauți să afli ce vrei de la viață și nu este ciudat ca oamenii să devină confuzi și să se despartă de cineva numai ca, apoi, să realizeze că a fost o greșeală teribilă. Ascultă-mă însă cu atenție: am zis „care se despart O DATĂ"! Nu de trei până la opt ori cum li se întâmplă unor fete și cum mi s-a întâmplat și mie. Până atunci, nimeni nu va mai lua relația în serios — nici măcar voi doi.

Dacă te despărți de el mai mult de o dată, nu este sufletul tău pereche și viceversa. Dacă te despărți pentru că simți că flacăra s-a stins, pentru că ai cunoscut pe altci-

neva mai interesant sau pentru că vrei să vezi ce băieți mai sunt, rămâi despărțită. Dacă el era alesul, nu i-ai fi dat drumul niciodată, nici măcar pentru o secundă. Dacă te-a părăsit mai mult de o dată, spune-i „drum bun". La fel ca noi, și băieții pot fi prinși în acest sentiment al siguranței. Faptul că știe că tu vei fi întotdeauna acolo pentru el este, de obicei, tentant. Din cauza asta va reveni la tine după ce ți-a sfâșiat inima în bucăți, pentru că îi este dor să fie iubit, iar nu neapărat pentru că te iubește. Tot ce ești pentru el este o plasă protectoare de siguranță, pe care poate cădea când se simte singur și are nevoie să-i fie amintit că există cineva care îl iubește. Tu meriți să fii ancora vieții cuiva.

Dragostea adevărată nu vine și se duce, și iar vine, și iar se duce. Ea rămâne. Ea spune: „Viața mea fără persoana aceasta este de neconceput." Aș spune că dacă o ceartă cu privire la faptul de a lua masa la Taco Bell sau la McDonald's escaladează brusc într-o ceartă de genul „Te urăsc și nu vreau să mai vorbesc niciodată cu tine", este mai bine să încheiați relația. O fată cu care am lucrat odată mi-a spus că, dacă părăsești pe cineva, o faci pentru că tu crezi că există cineva mai bun, iar dacă te întorci la persoana aceea, o faci pentru că te temi că nu-l vei găsi. Dacă este adevărat, și cred că este plauzibil, luând în considerare natura umană, atunci despărțirile ar trebui să fie chiar asta — un sfârșit rapid al unei relații care chiar nu funcționa. Crede-mă, când vei fi cu persoana potrivită, nici nu te vei mai gândi dacă mai e altcineva undeva pe-acolo. Vei fi prea ocupată lăudându-L pe Dumnezeu pentru că l-ai găsit pe „el".

Acum, să ne întoarcem la povestea mea. M-am despărțit de două ori de băiatul cu care am avut prima relație serioasă și asta a fost. A doua oară, am știut amândoi că se sfârșise și nu am făcut ca procesul despărțirii să dureze exagerat de mult. Fusesem împreună timp de trei ani, dar ne-am despărțit în termeni amicali și ne-am urat tot binele unul altuia. Totuși, cea de-a doua relație nu s-a mai sfârșit la fel de ușor. Ne-am despărțit și ne-am despărțit și ne-am despărțit... Nici măcar nu mai știu de câte ori ne-am despărțit și ne-am împăcat. Ne-am despărțit pentru o zi, pentru o săptămână, o lună și cred că cea mai lungă perioadă de despărțire a fost de trei sau patru luni înainte de a ne împăca din nou, pentru ca mai apoi să ne despărțim de-adevăratelea.

Nu a fost o relație sănătoasă și, oricât de mult timp petreceam despărțiți, asta nu a schimbat cu nimic faptul că nu ne potriveam. Când ne-am despărțit definitiv, a fost mai rău decât ar fi fost dacă ne-am fi despărțit definitiv de prima dată. El a făcut lucruri pe care probabil că nu le-ar fi făcut dacă relația noastră n-ar fi devenit atât de nesănătoasă, iar eu am făcut lucruri pentru care încă mă urăsc. Vedeți voi, amândoi am fost la început oameni buni, dar cu cât am rămas mai mult în acest ciclu agonizant, cu atât mai mult ne-am schimbat. Cred că asta ne-a făcut pe amândoi un pic nebuni.

Și în ziua de azi mă învinovățesc încă pentru că nu am pus punct relației când am știut că se sfârșise. Din cauza egoismului meu și a faptului că mi-era teamă de singurătate, l-am târât și pe el pe acest *montagne russe* care

părea să meargă numai în jos. Nu vreau să zăbovesc prea mult asupra acestui exemplu, dar am învățat foarte multe despre mine din această experiență. Am învățat multe despre importanța sincerității într-o relație. Sinceritatea este chiar miezul care îi ține pe oameni responsabili față de ei înșiși și față de Dumnezeu. Chiar cred că oricine ar prefera să fii sincer cu el, chiar dacă spui ceva care îl rănește, decât să-l minți.

Mai cred că prea adesea privim despărțirile ca pe niște eșecuri. Rămânem implicați în relații groaznice pentru că nu vrem să avem o pată urâtă în cazierul nostru. Este greu să petreci atât de mult timp ca să clădești o relație cu cineva, pentru ca mai apoi s-o vezi cum moare, după tot timpul și grija pe care le-ai investit în ea. Este nevoie de un nivel mare al maturității ca să realizezi că ceva nu merge și să îi dai drumul pur și simplu. Nu vreau să credeți că eu nu înțeleg cât este de greu să treci printr-o despărțire; fie că ai 14 ani, fie că ai 41 de ani, despărțirile sunt întotdeauna dureroase. Noi, femeile, când creștem, ne căsătorim, avem copii, iar apoi avem parte de unul dintre cele mai chinuitoare gânduri atunci când ne uităm la fetița aceea frumoasă din brațele noastre și anume: „Cum să alin îngerașul acesta când cineva îi va frânge inima? Cum pot eu, ca mamă, să privesc în ochii ei atunci când crede că lumea s-a sfârșit pentru ea și să o asigur că nu este așa?”

Nu sunt sigură că există vreun mod perfect prin care să putem ajuta pe cineva să treacă prin așa ceva. Când

m-am despărțit pentru prima oară, am fost atât de devastată, încât nu mai puteam găsi motivația de a merge la școală, în condițiile în care eu fusesem cea care încheiase relația! Nu conta cine îi pusese capăt; ideea era că se sfârșise, iar asta mă chinuia. Eram în clasa a XII-a și m-am urcat în mașină și am condus pur și simplu. Treceam pe lângă copaci, case și oameni și priveam cerul imens și plângeam. M-am rugat lui Dumnezeu să mă ajute să trec peste asta și am plâns cu sughițuri în timp ce conduceam către persoana despre care credeam că m-ar fi putut înțelege. Am parcat la locul de muncă al mamei mele și, cu lacrimi în ochi, am trecut de secretară și am ajuns la biroul ei. Când m-a văzut, s-a ridicat de la birou și a închis imediat ușa.

— Ce s-a întâmplat? m-a întrebat în timp ce mi-a pus mâna pe umăr.

Se sfârșise. Se încheiase de câteva zile, dar lacrimile păreau să nu se mai oprească.

— Mi-e dor de el, i-am răspuns printre suspine.

Nu pot să vă spun cuvânt cu cuvânt ce mi-a spus mama, dar îmi amintesc că a fost ceva despre primul ei prieten și despre cum credea că nu va putea să meargă mai departe atunci când s-au despărțit, dar cât de bucuroasă a fost că s-a întâmplat, pentru că, în felul acesta, l-a întâlnit pe tata.

Nu știu ce se întâmplă cu noi când suntem copii, dar dintr-un anume motiv, presupunem că părinții noștri n-au avut o viață în afara familiei. Nici măcar nu-mi trecuse prin cap că mama se mai întâlnise și cu altcineva. Am încercat să înțeleg ce spunea ea și să accept faptul că persoana potrivită era încă acolo și, dacă eram destul de răbdătoare, El ar fi adus-o în viața mea. Chiar și după ce am trecut prin tot ce am trecut, sunt încrezătoare că Dumnezeu îmi va da într-o zi o fată care, la rândul ei, va crede că eu nu am avut nicio problemă în ceea ce privește relațiile. Ea va crede că m-am născut și l-am cunoscut pe tatăl ei la creșă, iar lucrurile au mers ușor de atunci încolo. Ideea este că, la final, deși îți este greu să vezi asta acum, când ești în mijlocul problemelor, nimic din toate acestea nu va mai conta.

Mama a avut dreptate în ziua aceea. Mi-a spus că o să trec peste asta și așa a fost. Mi-a spus că o să fie bine, că Dumnezeu deținea controlul și că eu nu trebuia să mă îngrijorez. M-am oprit din plâns și am mai stat câteva minute cu ea înainte de a ajunge singură la convingerea că trebuia să merg la școală și să merg mai departe. Cred că am mai plâns o dată în seara aceea, apoi și a doua zi, dar cu fiecare zi care trecea, plângeam mai puțin, până când lacrimile și-au găsit sfârșitul.

Indiferent de ce se întâmplă, trebuie să fii sinceră cu tine și cu celălalt. În câteva dintre relațiile mele m-am simțit ca și cum trebuia să rămân cu el, pentru că altfel aș fi avut o imagine proastă dacă i-aș fi sfâșiat inima. Știu că

toată lumea ar fi vorbit despre mine și m-ar fi considerat o femeie rea pur și simplu pentru că nu mai eram fericită. La un moment dat, trebuie să înțelegi că nu poți trăi pentru nimeni altcineva decât pentru tine. Uneori vei face anumite lucruri cu intenții bune și oamenii tot te vor urî. Cel mai bun sfat pe care mi l-a dat unul dintre profesorii mei a fost că nu pot face fericită pe toată lumea. Dacă vei căuta să te lași condusă de Dumnezeu și vei asculta de inima ta, vei lua decizia corectă, chiar dacă alții nu vor crede la fel ca tine.

Indiferent cine inițiază despărțirea, va fi greu. Mi-ar plăcea să vă spun că veți putea amândoi să treceți peste asta și să rămâneți prieteni, dar, de cele mai multe ori, nu veți putea. În cele mai multe cazuri, cineva va fi rănit, însă, dacă privim imaginea de ansamblu, a te despărți este mult mai bine decât a trăi o minciună. Veți începe să vă urâți unul pe celălalt dacă veți încerca să forțați o relație. Sinceritatea este soluția cea mai bună.

Mai există o mare problemă pe care trebuie să o discutăm în ceea ce privește confruntarea cu foștii prieteni și anume: Cum să fii o „fostă" de treabă? Să fim sinceri, chiar și cele mai bune fete se pot transforma în demoni care spumegă atunci când sunt părăsite. Rămâi elegantă. Dacă străbați orașul vorbindu-l de rău, asta nu va face decât să se întoarcă asupra ta ca un bumerang, pentru că tu vei fi aceea care va fi socotită nebună de către ceilalți, ceea ce, pentru cei mai mulți băieți, este o însușire incredibil de neatrăgătoare.

Știu că poate fi dificil să separi sentimentele dureroase de gândirea rațională, așa că iată câteva lucruri pe care trebuie să le ții minte. Nu este niciodată logic să-ți postezi disperarea sau să prezinți defectele lui pe Facebook, să-i tai cauciucurile sau să zbieri la el în public. Crede-mă: nu te răzbuni pe el în felul ăsta. Tot ce faci este să îl încredințezi că a avut dreptate să se despartă de tine, pentru că ești nebună. În același timp, îi vei speria pe potențialii pretendenți care sunt martori ai tiradei tale.

Ceea ce trebuie să faci este să rămâi calmă și liniștită. Este în regulă să plângi, dar fă-o atunci când ești singură sau cu părinții tăi. Este OK să fii emotivă, dar încearcă să stai departe de ceea ce îți amintește de el și te face să plângi sau te incită să fii furioasă. Probabil că este necesar să îl ștergi din toate listele tale de prieteni din mediul online, ca să nu-ți petreci toată ziua uitându-te la pozele lui sau înnebunind întrebându-te cu cine vorbește oare. Simte-te liberă să-i arzi fotografiile, să-i dai înapoi lucrurile și să pretinzi că nu a existat niciodată. Este important să realizezi că el este cel care are de pierdut și, odată ce îți dai voie să crezi că totul va fi bine, lucrurile vor deveni mai simple. Nu uita, dacă relația nu merge este pentru că Dumnezeu nu a vrut să meargă. Există altcineva, cineva mai bun, și, cu cât îți revii mai repede după despărțirea de fostul, cu atât îți va fi mai bine.

Următorul aspect legat de faptul de a fi o fostă prietenă intră în discuție când tu ai fost cea care a încheiat relația. Te rog să nu fii genul acela de fată care îi frânge inima și apoi îl vrea înapoi în secunda în care află că are

o prietenă nouă. Nu este frumos să furi iubiții altor fete, chiar dacă este vorba despre fostul „tău". Cred că aproape toate fostele prietene, inclusiv eu, am fost la un moment dat „fata aia".

Îmi trecuse supărarea și dragostea pentru fostul meu iubit de câteva luni, dar, într-o zi, m-am uitat pe Facebook și am văzut că era într-o relație cu altcineva. Cum adică, m-am gândit, el nu plânge după mine câteva luni mai târziu? Cum își permite să meargă mai departe? Înainte ca să-mi dau seama, degetele mele zburau pe tastatură, compunând un mesaj privat în speranța de a-l îndepărta de ea. Bineînțeles că a funcționat. Noi aveam o istorie împreună. Ea era echipată necorespunzător pentru a intra în război cu mine, pentru că, la urma urmei, eu eram fosta prietenă. În câteva zile, le-am distrus relația amicală, numai ca să adaug o nouă despărțire la lista noastră lungă. A fost o greșeală și acum îmi pare teribil de rău. Oamenii nu sunt „consumabile". Nu poți să-i „strici" așa cum am făcut-o eu. Fii mai bună decât mine!

Dacă însă tu ești aceea care te împrietenești cu un băiat și observi că fosta lui prietenă încă mai zăbovește pe lângă el, spune-i băiatului imediat că trebuie să aleagă între tine și ea. Dacă el nu mai ține la ea, decizia nu va fi greu de luat. Crede-mă! Indiferent cu cât ești mai frumoasă, mai deșteaptă sau mai amuzantă decât ea, nu trebuie să subestimezi puterea fostei prietene. A fost ceva care l-a atras la ea la început, chiar dacă tu nu vezi care e lucrul acela. Dacă el ia în serios relația cu tine, va rupe complet legătura cu ea.

Adevărul este că, de obicei, noi, femeile, suntem cele ispitite. Se pare că băieții au un al șaselea simț — în secunda în care află că s-ar putea să-i uiți, apar de nicăieri și-ți declară că au rezolvat totul. Nu te lăsa păcălită de telefoanele lor constante, de vizitele neașteptate sau de declarațiile privind faptul că s-au schimbat. Dacă ai cunoscut pe altcineva, nu strica totul pentru o persoană care a decis deja că îi este mai bine fără tine. Gândește-te la asta: el a stat, s-a gândit și a ajuns la concluzia că viața lui ar fi mai bună fără tine. Ce anume ar putea să te facă să-ți dorești să revină?

Atât de multe dintre problemele noastre în ceea ce privește relațiile ar putea fi rezolvate dacă noi, ca femei, am realiza pur și simplu cât suntem de grozave. Desigur, poate că nu te potrivești perfect cu el. Asta nu înseamnă nimic mai mult de-atât. Înseamnă doar că voi doi nu funcționați bine împreună. Nu este nimic în neregulă cu tine. Nu îl pierde pe cel „potrivit" pentru că vrei să te îmbarci pe un vapor care s-a scufundat deja.

Ultimul lucru despre care cred că ar trebui să vorbim în această istorie a foștilor este întrebarea veche de când lumea: „Ar trebui să rămânem prieteni?" În opinia mea, și asta e tot ce este — o părere personală —, nu ar trebui. Nu trebuie să rămâneți prieteni care încă ies împreună și se sună. Calea asta nu te ajută deloc dacă încerci să mergi mai departe. Cineva mi-a spus odată că, dacă doi oameni pot să se despartă și să rămână prieteni, ori nu au fost niciodată îndrăgostiți unul de altul, ori încă mai sunt.

Afirmația mi se pare extrem de înțeleaptă și, de când am auzit-o, mi-am raportat la ea toate relațiile încheiate.

Uneori, sunt băieți cu care te întâlnești și despre care îți dai seama repede că v-ar fi mai bine doar ca amici. În cazurile de genul ăsta, nu ați fost de fapt îndrăgostiți, așa că probabil este în regulă să țineți legătura. Dar dacă băiatul a fost viața ta timp de câțiva ani, nu ai altă opțiune decât să îi spui „adio". Dacă rămâneți prieteni, lucrul acesta nu va face decât să-ți creeze probleme în relațiile viitoare. Noul tău prieten nu ar trebui să se îngrijoreze dacă mai este sau nu ceva între tine și fostul prieten, chiar dacă nu mai este nimic. Dacă nu vei pune capăt prieteniei cu fostul iubit pentru actualul, probabil că nu ar trebui să te întâlnești cu nimeni, pentru că încă mai ai nevoie de timp ca să descoperi ce vrei cu adevărat.

Eu chiar cred că subestimăm rolul pe care ar trebui să-l joace Hristos în relațiile noastre. Noi Îl lăsăm în spate și apoi ne mirăm că nu ne merge bine. Dumnezeu trebuie să fie Pilotul relațiilor noastre. El trebuie să ia parte la luarea deciziilor noastre și să fie consultat când facem greșeli. Mie mi-au trebuit 23 de ani ca să învăț cum să prețuiesc opinia lui Hristos și să o iau drept autoritate finală. În Biblie, Dumnezeu i-a dat-o pe Rebeca lui Isaac. Chiar înainte ca Isaac să știe cine era ea, Dumnezeu o alesese pentru el.

Avraam (tatăl lui Isaac) nu a vrut ca Isaac să-și ia o soție din Canaan. El a dorit ca noră o tânără care să men-

ținând legământul familiei cu Dumnezeu, așa că și-a trimis servitorul credincios într-o călătorie de 800 de kilometri până în țara în care locuia Nahor. Slujitorul a luat zece cămile în această călătorie lungă. Când a ajuns la destinație, s-a oprit la o fântână să-L roage pe Dumnezeu să-i trimită fata potrivită pe care să o ducă acasă pentru a se căsători cu Isaac, fiul lui Avraam.

Istoria este relatată în Geneza 24:42-48: „Eu am ajuns, azi, la izvor şi am zis: «Doamne, Dumnezeul stăpânului meu, Avraam, dacă binevoieşti să-mi dai izbândă în călătoria pe care o fac, iată, eu stau la izvorul de apă, şi fata care va ieşi să scoată apă şi căreia îi voi zice: *Dă-mi, te rog, să beau puţină apă din vadra ta* şi care îmi va răspunde: *Bea tu însuţi şi voi da de băut şi cămilelor tale,* fata aceea să fie nevasta pe care a rânduit-o Domnul pentru fiul stăpânului meu!»"

„Înainte de a sfârşi de vorbit în inima mea, iată că a ieşit Rebeca, cu vadra pe umăr, s-a coborât la izvor şi a scos apă. Eu i-am zis: «Dă-mi să beau, te rog!» Ea s-a grăbit, şi-a plecat vadra deasupra umărului şi a zis: «Bea şi voi da de băut şi cămilelor tale.» Am băut şi a dat de băut şi cămilelor mele."

„Eu am întrebat-o şi am zis: «A cui fată eşti?»"

„Ea a răspuns: «Sunt fata lui Betuel, fiul lui Nahor şi al Milcăi.»"

„I-am pus veriga în nas şi brăţările la mâini. Apoi am plecat capul, m-am aruncat cu faţa la pământ înaintea Domnului şi am binecuvântat pe Domnul."

Lui Dumnezeu Îi pasă cu cine îți vei petrece restul vieții. Lui I-a păsat de Isaac și de Rebeca și Îi pasă și de tine. Încrede-te în El și așteaptă răbdătoare răspunsul Lui, pentru că El îți va răspunde, chiar și când, prin tăcere, îți va spune că nu este voia Lui să fii cu o anumită persoană.

Capitolul 7

DACĂ PLASA TA PRINDE UN „LICURICI”, DĂ-I DRUMUL!

Pe când eram copil și aveam probabil vreo 6 sau 7 ani, activitatea mea preferată în timpul verii era să prind licurici. Asta fiindcă am crescut în Vestul Mijlociu și nu aveam prea multe de făcut decât să sar coarda și să joc șotronul, dar prinsul licuricilor era ceea ce credeam eu că înseamnă distracție. Părinții mei chiar îmi cumpăraseră o plasă cu care alergam seara pe-afară, în întuneric, și îmi prindeam cu ușurință noul meu prieten micuț. Încă mai

simt aerul acela cald, de vară, și văd cerul întunecat, plin de punctele acelea luminoase pe care eu obișnuiam să le numesc „stele”.

Îmi plăceau licuricii pentru că erau ca niște steluțe care zburau prin aer. Aceștia erau însă abili pentru că, într-o secundă, puteam vedea lumina lor strălucitoare, iar în secunda următoare, dispăreau. Îmi ridicam plasa și îi prindeam în capcană cât puteam de repede. Uneori prindeam zece, alteori, doar unul. Apoi îmi luam gândăceii prețioși și îi puneam într-un borcan cu găuri, ca să poată respira, și îi priveam. Ceea ce este trist în legătură cu licuricii este că ei nu trăiesc prea mult. Uitându-mă înapoi, mi se pare că făceam un lucru teribil să capturez micuțele creaturi și să le forțez să-și trăiască restul vieții într-un borcan. Oricum, din când în când, simțeam compasiune pentru ei și le dădeam drumul.

OK, poate că tu nu-ți închizi prietenul în dulapul cu haine și nu-l forțezi să te urmeze peste tot. Nu l-ai pus într-un borcănel cu câteva găuri de aerisire doar pentru a te amuza pe seama lui. Poate că nu ai construit o plasă ca să-l prinzi, dar îl faci să-și piardă timpul. Dă-i drumul! Spune-i adevărul! Nu trebuie să fii crudă și să-i spui că nu vrei să ai nimic de-a face cu el, dar ar trebui să nu te ții de ceva ce nu există.

Captivul acesta poate să fie fostul tău prieten sau nu. Poate fi băiatul pe care îl ții pe lângă tine în caz că nu-ți iese nimic altceva. Singura problemă e aceasta: dacă el

este roata de rezervă, el nu-ți va încălzi niciodată inima. Cel puțin nu în felul în care o face dragostea adevărată. Cel mai bun lucru pe care ar trebui să-l faci într-o astfel de situație ar fi să-i dai drumul să-și găsească iubita adevărată. Doar pentru că nu este „fulgerul" tău, nu înseamnă că nu poate fi al altcuiva.

Nu am să dau nume, dar am văzut prietene de-ale mele care se fac foarte vinovate de lucrul acesta. Le-am văzut cuplându-se cu patru sau cinci băieți în același timp, pentru eventualitatea că se vor simți singure. Nu este corect, fetelor! Voi nu ați vrea ca altcineva să vă facă să credeți că este ceva între voi, așa că de ce le faceți asta altor persoane? Pentru că suntem creștine, noi ar trebui să ne purtăm cu alții cum am vrea noi să fim tratate, iar asta se aplică cu siguranță și relațiilor.

Cred că băieții care sunt prinși de obicei în „borcanele" noastre sunt cei mai buni prieteni ai noștri. Este genul acela de băiat care ne cunoaște cel mai bine și ne face întotdeauna să ne simțim mai bine atunci când e prin preajmă. După părerea mea, acesta ar putea fi sufletul-pereche pe care-l cauți, dar numai tu poți ști asta. Am avut prieteni după care eram înnebunită și prieteni care erau doar amici. Dacă există atracție, lasă-l să știe lucrul acesta și să te cucerească, dar dacă nu există, trebuie să te asiguri că el știe exact ceea ce simți. Nu este corect ca el să piardă ocazia de a fi cu o fată grozavă doar pentru că tu îi trimiți semnale că ești interesată când, de fapt, nu ești.

În clasa a VIII-a și pe tot parcursul liceului, am avut drept cel mai bun prieten un băiat. Îl vom numi Brock. Brock și cu mine făceam totul împreună și nu numai că eram cei mai buni prieteni, dar toată școala știa asta. În perioada Crăciunului, era tradiția noastră să mergem cu mașina vineri seara ca să ne uităm la luminițele de Crăciun ale tuturor caselor. În jumătate dintre zilele de școală, mergeam la el acasă unde pregăteam macaroane cu brânză și ne uitam la televizor. Îi adoram familia. Adeseori, o sunam pe mama lui și îi povesteam ce se mai întâmpla în viața mea, iar ea mă invita la cină.

Mama lui îmi bătea mereu apropouri că ar trebui să fim împreună, iar eu eram perfect de acord cu ea. Brock însă n-avea habar. Uitându-mă înapoi, presupun că știa totuși ceva. Știa exact ce făcea. Abia când mi-am făcut un prieten, a început să devină neliniștit. Mi-a spus că și-a dat seama că simte ceva pentru mine, dar că îi fusese teamă, pentru că eram „prieteni atât de buni".

Acela ar fi trebuit să fi fost semnalul meu de atenționare. Ascultă-mă cu atenție când îți spun: nu există bărbați care să se îngrijoreze că vor ruina prietenia cu tine. Dacă un băiat te place destul de mult, se va asigura că știi asta. Majoritatea bărbaților sunt prin natura lor vânători. Ei văd ceea ce vor și le place să încerce să obțină lucrul acela. Majoritatea oamenilor trăiesc doar pentru prezent și se gândesc foarte rar la problemele viitorului. Dacă un băiat îți spune că nu vrea să strice prietenia dintre voi, de fapt, el te refuză în mod politicos. Îți spune frumos că,

deși îi place de tine, sentimentele lui pentru tine nu sunt atât de puternice încât să le dea curs. Pricepe aluziile lui fine și mergi mai departe!

În orice caz, Brock mă chinuia. Îmi dedica melodii, îmi făcea cadouri de Sf. Valentin, construite din cartoane colorate în timpul orelor de desen și îmi scria bilețele drăgălașe. M-a invitat la balul de iarnă, unul dintre balurile din liceu, și mi-a spus că ar trebui să explorăm relația noastră din punct de vedere romantic. Mințea. Probabil că nu în sensul răutăcios al cuvântului, dar el știa că nu avea să-mi ofere niciodată ceea ce doream. Niciodată nu avea să fie doar cu mine și să-mi dea satisfacția de a-i spune asta mamei lui. Totuși era neliniștit că nu mai eram prin preajmă, așa că a făcut tot ce a fost nevoie ca să mă țină în suspans. Nu spun că l-am iubit pe Brock, dar pentru mine a fost o tortură să fiu amica lui în următorii patru ani. Era dureros să mă gândesc că poate totuși își va da seama că avea pentru mine aceleași sentimente pe care le aveam eu pentru el. Și mai rău era faptul că mi-a dat toate semnalele că mă place. Și-a cumpărat bilet în primul rând la spectacolul meu, îmi păstra mereu un loc în clasă, mă suna sâmbătă seara să ieșim să mâncăm în oraș și se asigura că mama lui mă aducea la fiecare meci de fotbal de-al lui.

Încă nu știu de ce nu voia să fim împreună. Totuși nu puteam să-l forțez și mi-am petrecut următorii patru ani în aceeași situație. Chiar și când mă întâlneam cu alții, tot mai speram ca el să se răzgândească. Atâta timp cât nu îmi trimitea mesaje neclare, puteam să merg mai de-

parte. Într-un final, a trebuit să o rup cu el definitiv. Când am trecut în clasa a XII-a, el revenise la vechile căi, iar eu eram din nou singură. M-am gândit: Cu siguranță, de data asta, o să se întâmple. Adeseori, mă rugam cu privire la el pentru că eram foarte convinsă că era potrivit pentru mine. Totuși spre disperarea mea și a mamei lui, a început să se vadă cu o fată dintr-un alt oraș și au fost cuplați întregul an. La început, am fost devastată, dar apoi mi-am dat seama că era ceva tipic și că ar fi trebuit să prevăd că așa se va întâmpla.

Până la absolvire, l-am văzut rareori și am fost implicați amândoi în relații serioase, așa că am renunțat. Abia în primul an de facultate, Brock a văzut în sfârșit ceea ce eu văzusem tot timpul. Din senin, m-a sunat și m-a întrebat dacă am putea vedea un film sau să cinăm împreună. „Orice, numai să putem vorbi", mi-a spus el. Se despărțise de prietena lui de o lună sau cam așa ceva și nu-i venea să creadă că abia dacă mai știam unul de altul. Eu aproape că uitasem de el. Eram într-un loc nou, cu prieteni noi și, sinceră să fiu, nu mă mai gândeam deloc la ce fusese în liceu. De dragul prieteniei noastre, am decis totuși să merg. Totul a fost exact ca mai înainte, cu excepția faptului că, atunci când m-a condus acasă, mi-a spus că el credea că s-a îndrăgostit de mine. De data asta, a fost ceva diferit. Îmi dădeam seama că era serios. A continuat spunându-mi că a fost un prost înainte și că nu știa de ce nu își dăduse seama de asta în timpul liceului. Mi-a spus că sunt frumoasă atât pe dinăuntru, cât și pe dinafară și mi-a amintit cât de mult îmi plăcea familia lui.

— Poți să-ți imaginezi cum ar fi să fim împreună? m-a întrebat zâmbind. Ar fi perfect și atât de ușor.

Și, de parcă nu ar fi fost destul de ciudat, sora mea mă sunase cu o săptămână înainte ca să mă întrebe dacă mai vorbeam cu Brock.

— Cred că voi doi veți fi împreună, îmi spusese ea foarte sigură.

Pe când stăteam acolo, în mașina lui sport, de culoare roșie, uitându-mă în ochii lui albaștri și privindu-i buzele în timp ce vorbea, am fost impresionată. Asta era tot ceea ce îmi dorisem încă din clasa a VIII-a. Întotdeauna îi fusesem „cea mai bună prietenă", dar niciodată „prietena". Când el se întâlnise cu cea mai bună prietenă a mea, chiar dacă nu a fost decât pentru o lună sau două, pentru mine fusese o tortură. Îi fusese atât de ușor să fie într-o relație cu oricine în afară de mine.

În timpul clasei a XII-a, la ora de discurs, a trebuit să ținem discursuri despre cei mai importanți oameni din viața noastră. El a scris despre mine, iar eu am scris despre el. Îmi amintesc că am făcut intenționat ca discursul meu să fie amuzant, sperând că nimeni nu-și va da seama cât de mult țineam la el. El a venit târziu în ziua când am prezentat eu discursul și nu l-a auzit. Ultima mea frază din discurs a fost ceva de genul: „Deși uneori mă scoate din minți, nu l-aș înlocui pe Brock cu nimeni. El este cel

mai bun prieten al meu și țin la el." Îmi aduc aminte că, atunci când el a prezentat discursul lui, fără să-l fi auzit pe-al meu, a avut ultima frază aproape identică cu a mea. „N-aș înlocui-o pe Heather cu nimeni," a spus înroșindu-se la față, în timp ce eu stăteam în banca a doua din fața lui, „chiar dacă mă mai lovește câteodată cu tocurile ei și din cauza capului ei mare nu văd la tablă, astfel încât nu pot lua notițe." Toată lumea a râs, iar el mi-a zâmbit și mi-a făcut cu ochiul înainte de a se așeza.

Toate imaginile acestea mi-au venit în minte chiar înainte de a-i spune:

— Sărută-mă!

De-a lungul anilor, ne sărutasem de câteva ori și întotdeauna mi se făcuse pielea ca de găină și simțisem fluturași în stomac. Pe-atunci, aș fi dat orice să îmi spună cuvintele pe care mi le spusese acum. I-aș fi spus să aștepte puțin până aș fi sunat-o pe mama lui și i-aș fi spus că urma să-i fiu noră. Aș fi sunat-o pe sora mea și mi-aș fi sunat toate prietenele cele mai apropiate și le-aș fi spus că el m-a „observat" în sfârșit.

În timp ce ne-am aplecat unul spre celălalt în mașina lui, am închis ochii și mi-am ținut respirația. Ăsta era momentul; chiar se întâmpla. Când ne-am desprins, mi-am deschis ochii. El avea pe față un rânjet simpatic și se înroșise de emoție.

— Deci, ce crezi? m-a întrebat, căutând să mă ia de mână.

— Cred... că ar trebui să rămânem amici, i-am răspuns și a știut că vorbeam serios.

Când mă sărutase, nu simțisem nimic. Nicio scânteie, niciun fluturaș în stomac și, cu siguranță, nu mi se făcuse pielea ca de găină. A băgat mașina în viteză și m-a condus până la cămin.

Pe când ne luam la revedere, i-am spus:

— Atât de multă vreme, asta a fost exact ceea ce mi-am dorit. Acum însă nu mai am sentimentele respective. A trebuit să te uit și să merg mai departe și cred că ai ajuns prea târziu.

Nu eram răutăcioasă, iar el știa asta. Eram doar sinceră. Cred că toate momentele acelea din anii de liceu în care „se jucase" cu mine m-au făcut la un moment dat să nu mai simt nimic. Nu eram furioasă pe el pentru trecut și nici nu încercam să mă răzbun. Doar că, acum, eram într-un moment diferit al vieții mele. Era ciudat pentru că, mai înainte, crezusem că voi avea întotdeauna sentimente pentru el. Totuși, la un moment dat, în timp ce mă rugam lui Dumnezeu să-l facă să mă privească așa cum îl priveam eu, Dumnezeu m-a schimbat pe mine. Nu mai

eram aceeași fată din liceu, care radia de fericire pentru că el îmi păstrase un loc. Întâlnisem deja tone de băieți noi și învățasem mai multe despre mine. Eram diferită și, în ochii mei, și el era diferit.

Nu am niciun resentiment pentru Brock. Totul e bine când se sfârșește cu bine, nu-i așa? Totuși știu că ceea ce a făcut Brock a fost greșit și, dacă aș putea preveni ca lucrul acesta să i se mai întâmple altcuiva, poate că a meritat să trec prin experiența asta. Dacă știi că cineva nu va fi niciodată nimic mai mult decât amicul tău, te rog să-i dai drumul. Cuplează-l cu una dintre prietenele tale, fii sinceră cu el tot timpul și lasă-l să zboare!

Pe de altă parte, și eu îmi asum responsabilitatea pentru acțiunile mele. Dacă nu ești tu cea care „capturează", ci ești micuțul gândăcel prins în borcanul cuiva, nu e nimic greșit în a te elibera de una singură. Cum am mai spus și mai devreme, și poate că aceasta este cea mai importantă idee din toată cartea, trebuie să începi să realizezi că ești valoroasă. Odată ce înțelegi asta, nu ai altă alegere decât să părăsești borcanul în căutarea cuiva care te prețuiește pentru ceea ce ești.

Nu uita, ai fost creată și aleasă chiar de Hristos ca să vii pe lume. Ai o misiune și persoana cu care te vei căsători va face parte din ea. Lucrul acesta este mult prea important ca Dumnezeu să-l ignore. Dacă Îi ceri, El va lua parte la fiecare decizie pe care o vei avea de luat — indiferent dacă are de-a face cu familia ta, cu serviciul tău sau cu

persoana cu care te întâlnești. Tu ești specială. Meriți atât de mult și fiecare persoană merită să fie tratată cu respect și cu demnitate.

În Matei 22:36-40, citim că un învățător priceput într-ale legii L-a întrebat pe Isus care este cea mai importantă poruncă: „«Învăţătorule, care este cea mai mare poruncă din Lege?» Isus i-a răspuns: «Să iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi şi cea mai mare poruncă. Iar a doua, asemenea ei, este: Să iubeşti pe aproapele tău ca pe tine însuţi. În aceste două porunci se cuprind toată Legea şi Prorocii.»”

De îndată ce vom începe să ne iubim cu adevărat unii pe alții așa cum suntem, vom învăța și să apreciem valoarea celuilalt. Nimeni nu a fost creat ca să stea degeaba în borcanul tău de sticlă și tu nu ar trebui să stai în borcanul nimănui. Tratează-i pe toți cum ai vrea să te trateze ei. Iubește-i pe alții așa cum te iubești pe tine însăți. Nu numai că lucrul acesta te va ajuta să-ți găsești „fulgerul”, dar te va face și o creștină mai bună, un exemplu mai bun.

De asemenea, este important să fii sigură că nu îți ocupi tot timpul cu găsirea sufletului tău pereche, astfel încât să nu mai ai timp pentru Dumnezeu. Dumnezeu ar trebui să fie întotdeauna prioritatea ta numărul unu. Dacă te temi că nu vei întâlni niciodată pe cineva, petrece mai mult timp citind Biblia și cultivând o mai bună înțelegere a lui Dumnezeu. Aceasta te va face mai potrivită

pentru partenerul tău, când Hristos va decide să-l aducă în viața ta.

Adeseori, una dintre cele mai importante tactici de luptă ale lui Satana este să ne țină prea ocupați cu rutina zilnică încât uităm să mai petrecem timp cu Dumnezeu. Satana este un geniu în arta înșelării. El știe că lucrurile cu care ne petrecem tot timpul nici măcar nu trebuie să fie rele — poate fi vorba despre ceva simplu, precum faptul de a căuta ceva pe Internet, a te uita la televizor, a citi, a asculta muzică sau a petrece timp cu prietenii. În sine, lucrurile acestea pot fi inofensive, dar atunci când le permiți să te consume, ele sunt letale. Vezi tu, tot ceea ce are nevoie Satana este ca tu să Îl cobori constant pe Dumnezeu în lista ta de priorități.

Eu cred că, de fapt, cheia pentru fericirea relațională și personală este legată de relația cu Hristos. El este mult mai capabil să-ți dăruiască ultima piesă a puzzle-ului atunci când ești într-o relație bună și stabilă cu El. El nu îți va da nimic pentru care nu ești pregătită și cel mai bun mod de a te pregăti este să stai aproape de El. America este plină de familii cu un singur părinte, iar rata mare a divorțurilor e dată de faptul că oamenii nu Îl includ pe Dumnezeu în toate aspectele vieții lor. Când vom înțelege că Isus Hristos este cheia către fericirea umană? Cunoscându-L pe El, fiecare fărâmă de bine va fi și mai bună și orice firimitură de rău va părea nesemnificativă. Odată ce începi să înțelegi cine este El, vei înțelege și că El a spus că putem să-I cerem orice. Nu uita, Dumnezeu spune că orice vom cere în conformitate cu voia Lui, ne va fi dat.

Ce ar putea să fie mai în acord cu voia Lui decât căutarea ta după partenerul vieții tale? Pune-L la încercare! El este cel mai bun Prieten, Tată și Domn pe care L-ai putea sluji vreodată. Crede-L pe cuvânt! Eu am făcut asta și nu m-aș mai întoarce niciodată unde am fost. Nu aș mai putea să mă întorc. Isus m-a eliberat.

Capitolul 8

R-E-S-P-E-C-T: RESPECT

Respect. Acest cuvânt format din șapte litere este un factor crucial în toate relațiile. Ar trebui oferit de bunăvoie pentru că, într-o relație, este dragoste. Respectul nu funcționează decât dacă este reciproc și, fără el, orice ai încerca să faci va fi imposibil. Dacă el este alesul, îți va respecta inima, trupul și mintea. Tu vei fi prioritatea lui numărul unu și, când altcineva te va răni, îl va răni și pe el. Aceste șapte litere simple sunt vitale pentru supraviețuirea ta.

Pe când eram copii, tata ne spunea întotdeauna că tot ceea ce ai cu adevărat este familia și că dacă cineva în-

cearcă să distrugă sau să rănească oricare persoană din cercul familiei, trebuie să o aperi. Nu am uitat niciodată lucrul acesta. De aceea, în orice relație am avut vreodată, chiar dacă nu era totul perfect, am fost foarte clară în ceea ce privește importanța rolului pe care îl joacă respectul.

Îmi aduc aminte de o ocazie când am început să ies cu unul dintre „foștii" mei. Știam că lucrurile deveneau serioase pentru că m-a întrebat care erau, din punctul meu de vedere, cele mai importante lucruri cu privire la o relație. Cuvintele lui au fost cam acestea:

— Care sunt cele trei lucruri care, dacă n-ar exista într-o relație, ar duce la despărțire?

Răspunsul meu a venit aproape fără să gândesc, pentru că mi-a plăcut dintotdeauna să fac liste și planuri mai dinainte cu privire la ceea ce doream de la cealaltă persoană. Cred că pentru femei este în special important să facă o listă cu atributele fără de care nu pot trăi, o listă cu ceea ce ar fi în plus sau un bonus și, apoi, o listă cu lucrurile pe care știu cu siguranță că nu vor ca celălalt să le aibă. Lucrul aceasta este important pentru că, dacă faci listele acestea atunci când ești cu mintea limpede și nu orbită de dragoste, vor fi bune pentru a reveni asupra lor atunci când lucrurile vor începe să devină neclare.

Adeseori, deși avem o listă, când întâlnim pe cineva foarte atractiv, tăiem unul sau două dintre lucrurile pe care le consideram vitale altădată. Ne spunem: „Și ce dacă

nu crede acum în Dumnezeu? Pot să-l schimb!" sau „Deci nu are un serviciu, este extrem de leneș și trăiește din banii părinților. Ei, o să se maturizeze". Crede-mă, în 99% din cazuri, n-o să-l schimbi. Oamenii sunt așa cum sunt. Dacă nu-l poți accepta pentru ceea ce este astăzi, atunci chiar trebuie să renunți la el.

Eu sunt probabil inamicul numărul unu în ce privește încercarea constantă de a schimba persoana cu care sunt împreună. Am fost nevoită să învăț din propria experiență că oamenii se schimbă foarte rar și că, dacă nu o fac pentru ei înșiși, este de-a dreptul imposibil. Dacă el se schimbă pur și simplu pentru a fi cu tine, la un moment dat, nevoia de a te mulțumi va dispărea, iar el se va întreba de ce nu-l accepți pur și simplu așa cum este. Adevărul este că are dreptate. Dacă nu poți să-l accepți așa cum este chiar acum, atunci mergi mai departe fără el.

Recunosc că există un mic procentaj de bărbați care întâlnesc fata care îi scoate pur și simplu din obiceiurile lor rele și care, pentru ea, vor fi bărbați cu totul noi. Dar te rog, nu presupune că tu ești fata aceea. De fapt, presupune că nu ești. Fiecare fată dorește să fie „acea fată", totuși majoritatea nu sunt. Problema noastră, a femeilor, este că noi credem că suntem cumva mai bune decât toate celelalte. Suntem atât de convinse de unicitatea noastră! Nu vreau să fiu dură, dar majoritatea suntem foarte asemănătoare. Acesta este motivul pentru care Hollywood-ul poate vinde o grămadă de filme și de cărți care să ni se potrivească, iar noi le luăm pe toate de bune. Adevărul

este că, deși suntem diferite în ceea ce privește valorile, convingerile și opiniile, gândurile profunde ale femeilor sunt de obicei la fel.

Acesta nu este un lucru rău. Dumnezeu ne-a creat așa, noi reflectând o latură a personalității Lui. El ne-a făcut după chipul Său, iar aspectul acesta al chipului reprezintă partea Lui grijulie și iubitoare. El ne-a făcut diferite de bărbați pentru că noi suntem partea care îi completează. De obicei, noi suntem cam tot ceea ce bărbații nu sunt, iar ei sunt tot ceea ce nu suntem noi. Împreună, noi suntem la fel ca Hristos.

Întorcându-ne la povestea pe care v-o spuneam despre momentul când fostul prieten m-a întrebat de ce anume aveam nevoie într-o relație, i-am spus care erau cele trei criterii ale mele în ceea ce privește relația: în primul rând și cel mai important, băiatul trebuie să fie creștin; în al doilea rând, familia mea trebuie să fie de acord cu el și, în al treilea rând, trebuie să mă respecte.

— La ce te referi când spui „să te respecte”? m-a întrebat el.

Voia să-i spun concret.

Pentru mine, când cineva te respectă, nu numai că te prețuiește, ci vrea ceea ce e mai bun pentru tine. Poți să ai încredere în ce îți spune pentru că nu are motive ascunse sau tactici de manipulare. Doresc pe cineva care să

mă respecte și să-mi asculte gândurile și ideile, pe cineva care pune preț pe opinia mea, chiar dacă el este sau nu de acord cu ea. Îmi doresc pe cineva împreună cu care să pot întemeia o familie, pe cineva care să mă apere întotdeauna, pe cineva care mă respectă îndeajuns pentru a menține private lucrurile personale din relația noastră și pe cineva care să-mi respecte trupul la fel de mult pe cât îmi respectă mintea.

— Cred că aș putea face asta, mi-a spus el, făcându-mi cu ochiul.

Poate că lucrurile de care eu am nevoie sunt diferite de ale tale. Este în regulă. Cu toții avem personalități și nevoi diferite, dar te încurajez să pui respectul pe propria listă. Dacă nu iei nimic altceva în considerare, cel puțin caută un bărbat care să te respecte. Nu pot să vă transmit îndeajuns cât de mult mă întristează să văd femei care se mulțumesc cu bărbați care le înjosesc. Genul acela de relație nu se îmbunătățește niciodată, ci poate doar să se înrăutățească. Femeile tinere din societatea de astăzi sunt atât de asaltate de MTV, muzică rap negativă și *reality show*-uri, încât apoape că nu mai știu ce înseamnă respectul. Oriunde te-ai uita — la televizor, la filme sau în reviste, nu vezi decât femei îmbrăcate sumar, concurând pentru atenția bărbaților. Din păcate, nu numai în mass-media observăm fenomenul acesta. Societatea noastră se adaptează acestui nou mod de gândire, potrivit căruia pentru a atrage atenția sexului opus trebuie să-ți etalezi corpul și să te înjosești.

Faptul că fete în vârstă de 13 ani își fac poze dezbrăcate și le trimit, prin mesaje, băieților de care sunt îndrăgostite arată că ne-am pierdut conceptul de moralitate și respect. Deși nu mi-am făcut niciodată poze dezbrăcată, totuși m-am îmbrăcat sumar pentru a atrage atenția. Înainte de a mă preda cu adevărat lui Hristos, am mers și eu pe ideea că eram un obiect sexual. Mergeam la petrecerile de Halloween purtând doar lenjerie intimă. Doream ca bărbații să mă considere sexy. Trăiam pentru a primi confirmarea unei camere pline de băieți care încercau să-și facă loc să ajungă la mine.

Acum, că m-am maturizat și nu mai mă comport ridicol, doresc să-i scutesc pe alții de durerea și de umilința prin care am trecut eu. Mă întristez când îmi văd prietenele postând poze „expresive" de-ale lor pe internet, într-un grup de „prieteni" din care pe cei mai mulți nici nu-i cunosc. Ele o fac, cum și eu am făcut-o, doar pentru a li se reaminti că sunt frumoase. Acum, că mă gândesc la asta, mi se pare atât de absurd. Noi, femeile, ne-am chinuit ani de zile să ieșim din globul de cristal și să fim luate în serios, dar acum facem pași înapoi, pozând în fața unui aparat foto în speranța că oamenii, în special bărbații, vor crede că suntem frumoase. E o nebunie, când stai să te gândești.

Spun toate acestea pentru că eu cred că este greu să găsești pe cineva care să te respecte cu adevărat dacă tu însăți nu te respecți. Nu spun că e ceva greșit în a-ți dori să fii atractivă, dar a-ți da jos hainele de pe tine nu este deloc o soluție.

Dacă vrei să fii frumoasă, lasă-ți frumusețea să strălucească dinspre interior către exterior — asta îi va uimi pe oameni. Îți spun toate acestea în speranța că vei învăța din greșelile mele. Dacă nu aș fi avut parte de iertarea și de mila lui Dumnezeu, nu știu unde aș fi fost acum. Femeile au atât de multe calități uimitoare! Nu spun că nu poți să fii mândră de înfățișarea și de stilul tău; spun doar că ar trebui să poți să-i impresionezi pe alții cu mai mult decât atât. Înfățișarea frumoasă dispare, dar caracterul și reputația ta rămân pentru totdeauna.

Am descoperit că băieții care caută femeia cu care vor să-și petreacă restul vieții de obicei nu o întâlnesc dezbrăcată pe jumătate la o petrecere. După ce am decis să părăsesc viața de petreceri, am cunoscut o grămadă de oameni și am avut parte de cele mai bune conversații din toată viața mea. Dintr-odată, am descoperit că băieții doreau să stea de vorbă cu mine! Și nu foloseau replici învățate pe de rost, pe care le-ar fi folosit în ziua următoare cu o altă fată.

Nu am început imediat să le spun oamenilor că Îl cunoscusem pe Isus și că El era ocupat să lucreze terenul inimii mele. Doar am zâmbit și i-am ascultat și, dacă venea vorba în conversație, Îl menționam pe noul meu Prieten. După aceea, am devenit dependentă de El. Nu mă mai puteam întoarce la vechile mele căi. Era atât de plăcut să vorbesc cu bărbați, iar ei să mă asculte. Au început să-mi aprecieze opiniile și era atât de bine. De fapt, era mai frumos decât să primesc complimente pentru aspec-

tul meu fizic, mai ales că, indiferent de cât de frumoasă ești, întotdeauna va fi o altă fată la fel de frumoasă ca tine.

Nu vreau să petrec prea mult timp vorbind despre ceva care s-ar putea să nu fie o problemă pentru tine. Poate că tu deja te respecți foarte mult și nu ai face nici moartă lucrurile pe care eu am fost destul de prostuță încât să le fac, dar vreau să mă asigur că acelea dintre voi care sunteți ca mine înțelegeți mesajul clar că Dumnezeu are un vis pentru voi, dar voi trebuie să vă respectați. El are o misiune care poate fi îndeplinită de mâinile tandre și iubitoare ale unei mame, ale unei surori, ale unei fiice, ale unei iubite. Nu vreau ca tu să compromiți aspirațiile acestea prin lipsa respectului.

Odată, am fost la o întâlnire dublă cu o prietenă de-a mea. Eram la bowling când iubitul ei a venit la mine și la prietenul meu și ne-a spus nonșalant ceva despre relația lor sexuală. M-am înroșit imediat și aș fi vrut să-i trântesc bila de bowling pe picior și să-i spun prietenului meu să plecăm. În schimb, i-am aruncat o privire care i-a arătat că nu mă interesează și mi-am notat în minte să nu uit să discut despre asta cu prietena mea. Când i-am spus în cele din urmă ce zisese el, ea a rămas nepăsătoare. Am încercat să-i explic că orice băiat care face glume pe seama relației lor sexuale în prezența a doi oameni pe care abia i-a cunoscut nu o merită. El nu o respecta, pentru că dacă ar fi respectat-o cu adevărat, ori nu s-ar fi implicat într-o relație sexuală cu ea, ori, dacă ar fi făcut-o, n-ar fi făcut glume pe tema asta.

Am fost atât de necăjită de faptul că părea să n-o deranjeze deloc. Ea este o fată foarte frumoasă. Are unul dintre trupurile acelea perfecte și părul ei este întotdeauna des, mătăsos și frumos. Am vrut ca ea să vadă cât de mult valorează. Doream ca ea să știe că poate avea parte de ceva cu mult mai bun, că merita pe cineva care să o respecte pe ea și trupul ei, nu un băiat care o folosea ca pe un trofeu cu care să se laude în fața prietenilor. Vă dau exemplele acestea pentru că doresc să învățați din ele. Aș fi vrut să am și eu pe cineva care să mă fi tras de păr și să-mi fi spus că meritam cu mult mai mult și să mă întrebe de ce eram dispusă să mă mulțumesc cu puțin.

Deși voi discuta în capitolele următoare despre infidelitate și abstinența de la sex până la căsătorie, te rog să înțelegi că ambele lucruri intră în categoria respectului. Un băiat care te respectă nu va exercita niciodată presiuni asupra ta ca să te culci cu el și nici nu va alege să stea în brațele altei fete. Așteaptă-l pe băiatul care te consideră regina lui!

Un alt mod de a-ți da seama dacă un băiat te respectă este să fii atentă la cum le permite prietenilor lui să vorbească despre tine. Eu știu că poate tu ești o persoană minunată, dar nu toată lumea o să te placă, uneori nici chiar cei mai buni prieteni ai iubitului tău. Vezi tu, unii băieți care sunt singuri se simt amenințați atunci când prietenul lor cel mai bun își face o iubită, indiferent cât de grozavă ar fi ea. Ei știu că relația cu prietenul lor se va schimba, așa că vorbesc despre tine pe la spate și îți arun-

că în față cuvinte dure. Dacă se întâmplă așa ceva, urmărește reacția iubitului tău. Dacă el te respectă cu adevărat, îi va reduce imediat la tăcere, iar ei vor înțelege că voi doi veniți doar „la pachet". Dacă totuși ignoră comentariile lor și îți spune să nu îi iei în serios pe prietenii lui, desparte-te de el. Niciun băiat nu ar trebui să îți ceară să tolerezi lipsa de respect a prietenilor lui. Ori îi pune la punct, ori, dacă nu, nefăcând asta, îți spune cât valorezi de fapt pentru el — și în mod sigur nu valorezi prea mult.

Respect. Cuvântul acesta și însemnătatea lui s-au cam pierdut în aceste ultime zile dinaintea revenirii lui Dumnezeu, pentru a ne lua acasă. Te rog să-ți amintești de el în căutarea după sufletul tău pereche. Ești o persoană frumoasă, creată după chipul lui Dumnezeu. Tu valorezi atât de mult... Nu lăsa niciodată vreun băiat să te trateze ca pe un obiect. Tu ai mult mai multe calități decât ce se vede în exterior. Nu te lăsa prinsă de ideea că ar trebui să fii senzuală cu un băiat pentru ca el să te placă. Dacă el te respectă ca persoană, îți va respecta trupul și dorința ta de a te păstra pentru căsătorie. Acesta este un aspect pe care nu îl poate negocia cu tine.

Desigur, după cum am spus la început, respectul trebuie să fie reciproc. Tu nu poți să „te dai" la prietenii lui, să te îmbraci provocator și să postezi online fotografii cu tine care ar fi potrivite într-un catalog *Victoria's Secret*, iar apoi să aștepți ca el să te respecte în mod natural. Respectul se câștigă. Cel mai bun sfat pe care ți-l pot da este să încerci să trăiești în fiecare zi ca și când Dumnezeu ar fi lângă tine — și, apropo, El chiar este. Tu nu ai decât o

reputație; nu o distruge expunându-ți corpul și înjosindu-te pentru ca bărbații să te observe. Meriți să fii respectată. Te rog să nu te subapreciezi.

Capitolul 9

DACĂ CREZI CĂ EL E ALESUL, IA-O ÎNCET

A o lua încet este o artă care nu va face decât ca viitoarele tale relații să decurgă mai lin. Lucrul acesta este important din mai multe motive. În primul rând, după cum am spus și mai devreme, relațiile funcționează cel mai bine atunci când sunt ancorate în prietenie. Nu este nimic greșit ca voi doi să deveniți mai întâi foarte buni prieteni și abia apoi să vă implicați într-o relație romantică. În al doilea rând, dacă întâlnești un băiat și ai sentimentul că este ceea ce așteptai, lasă-l să-și dea seama singur de asta. Nimic nu-l sperie mai

mult pe un bărbat decât o femeie foarte băgăcioasă, care îi bagă pe gât angajamentul în momentul în care el nu este pregătit.

Dacă Dumnezeu ți-a spus că el este alesul, El îl va ajuta și pe băiat să știe lucrul acesta. La început, cred că este bine să menții un anumit nivel de mister în relația voastră. Nu îi spune tot ce gândești sau cât ești de atrasă de el. Trebuie să îl faci să știe că ești interesată, dar nu trebuie să întreci măsura. Bărbații se sperie repede. Am învățat asta din propria experiență. Voi puncta mai pe larg unele dintre lucrurile pe care le-am învățat, un pic mai încolo, dar, ca să fiu concisă, îți spun să nu te comporți ca și cum el ar fi primul băiat care te-a abordat vreodată. Nu-l suna și nu-i trimite mesaje în mod exagerat. Nu le spune prietenilor lui cât ești de îndrăgostită și nu-i spune lui că e tot ceea ce ți-ai dorit vreodată. Dacă ai dreptate, vei avea destul timp să-i spui asta mai târziu, dar, deocamdată, ia-o încet.

Când am început să mă văd cu un fost prieten de-al meu, eram sigură că el era alesul. Îmi amintesc că stăteam cu mama la masa din bucătărie și radiam de încântare în timp ce îi povesteam despre sufletul meu pereche. Este vorba despre acela despre care am vorbit mai devreme, cel pe care l-am invitat de Ziua Recunoștinței să fie împreună cu familia mea, cândva la începutul relației noastre. Desigur, sărbătoarea respectivă a reprezentat începutul și sfârșitul relației noastre perfecte. Pe când mă conducea spre casa bunicilor mei, mi-a spus că, după ce

a petrecut ziua cu familia mea, și-a dat seama că nu este pregătit pentru a fi implicat într-o relație serioasă. Mi-a jurat că nu are legătură cu noi, dar că l-a speriat gândul de a se vedea atât de angajat încă dinainte de a-mi cere oficial prietenia. Mi-am reținut lacrimile și m-am prefăcut că nu îmi pasă, dar, când m-a lăsat la bunici, mi-am lăsat inima pe scaunul din spate al mașinii lui.

Când mi-am reîntâlnit familia, m-am simțit incredibil de stupidă. Făcusem ca lucrurile să se întâmple foarte rapid și, cu părere de rău, am realizat că în felul acesta îl îndepărtasem. Ideea este că poți să strici o relație care ar putea fi grozavă pur și simplu neavând răbdare. Eu sunt un pic de modă veche și cred că bărbatul ar trebui să conducă relația, dar, din când în când, mai preiau și eu frâiele și încerc să fac ca relația să se miște la viteza dorită de mine. A trebuit să învăț în repetate rânduri că cel mai bun lucru pe care îl poți face este să-l lași pe el să te cucerească. Dacă nu vrea să depună efortul de a te curta, atunci nu te merită. Fetele sunt premii pe care să le câștigi. Știu că îți poate fi greu să te înfrânezi, dar, dacă ai dreptate și el este alesul, la momentul potrivit vei putea să îi spui tot ce gândești și tot ce simți pentru el.

Te rog să nu te plafonezi în dragoste. După cum am spus mai devreme, dragostea adevărată trebuie descoperită mai întâi în Hristos. Tot ce trebuie să faci este să ceri, iar Dumnezeu te va îndruma cu bucurie. Dar trebuie să fii dispusă să faci un pas înapoi pentru ca să-L lași pe El să preia controlul.

La începutul relației, vei merge la nenumărate întâlniri și vei petrece timp vorbind cu el la telefon sau prin mesaje. Pentru a-ți fi de ajutor în privința întâlnirilor, am enumerat pentru tine câteva lucruri la care cred că ar trebui să te gândești după ce vă întâlniți:

1. Te-a ascultat el când vorbeai și ți-a pus întrebări despre tine? Altfel spus, a arătat un interes adevărat pentru a te cunoaște?

2. Ai făcut și tu același lucru? I-ai pus întrebări semnificative despre el? În funcție de răspunsurile lui de până acum, este el ceea ce îți dorești? Nu uita, nu te lăsa prinsă în jocul creșterii stimei de sine prin încercarea de a prinde un tip pentru ca să te poți lăuda că ai și tu un prieten și să te simți bine în propria piele. Întâlnirile sunt importante și pentru ca tu să ajungi să îl cunoști, dar și pentru ca el să ajungă să te cunoască. Alege înțelept!

3. Înainte de a face relația oficială, ieși cu el pe oriunde! Întâlnește-te cu el și cu familia lui, cu familia ta, cu prieteni comuni și singură cu el. Asigură-te că ajungi să-l cunoști cu adevărat și că îți place ceea ce vezi în toate contextele respective.

4. Nu-l suna. Dacă de-abia v-ați cunoscut sau dacă ați fost doar la o întâlnire, lasă telefonul jos. Dacă este interesat, te va suna. Unii pot considera că lucrul acesta este demodat, dar adevărul este că majoritatea bărbaților sunt

făcuți să aibă dorința de a alerga după un premiu. Nu-i lua bucuria asta. Trebuie să-l lași pe el să ia inițiativa în toate primele întâlniri. După ceva timp, simte-te liberă să începi să-l suni și să-l inviți în diverse locuri, dar, la început, cel puțin în cazul primelor trei sau patru întâlniri, asigură-te că te vrea lângă el destul de mult încât să te invite el la întâlnire.

Uneori, noi suntem problema. Noi îi gonim pe băieți din viața noastră fără ca măcar s-o știm. Devenim prea disponibile sau facem noi cucerirea și, adeseori, relația nu funționează. Chiar dacă îl cucerești, întotdeauna va exista această anormalitate în relația voastră, pentru că tu l-ai sedus. Tot timpul tu vei fi cea care îl va seduce pentru a-l ține interesat de relație și fericit. Nu ar trebui să fie așa. Fie că o face prin intermediul prietenilor lui, prin intermediul Internetului sau printr-un simplu bilețel, el va găsi un mod prin care să încerce să te cunoască. Așa că stai și așteaptă-l să vină la tine.

Prietenia este componenta care le lipsește atâtor relații... În schimb, hormonii dezlănțuiți preiau controlul și multe fete se dăruiesc într-un efort de a-l „ține" pe bărbatul visurilor lor. Problema acestui plan este că ele le dăruiesc băieților frișca înainte ca ei să învețe să se bucure de tort. Primul pas în relația voastră trebuie să se bazeze pe o prietenie solidă. Știți să vă distrați când nu e nimic de făcut? Puteți vorbi ore în șir la telefon fără a avea parte de pauze stânjenitoare? Asigură-te că vă bucurați unul de compania celuilalt, nu numai de aspectul fizic.

Ca prieteni, ar trebui să puteți vorbi despre orice. Comunicarea sănătoasă este o parte importantă a oricărei relații de succes. Dacă voi vă împărtășiți constant gândurile și sentimentele, atunci relația voastră va merge înainte într-un mod natural. După ce v-ați întâlnit o perioadă, s-ar putea să simțiți că știți totul unul despre altul, dar nu vă opriți din a pune întrebări și din a vorbi unul cu altul. Dacă se întâmplă așa ceva, relația voastră este sortită eșecului. Noi, oamenii, tânjim după acceptarea celorlalți. Dacă nu îl asculți și nu-i ceri opinia, el va căuta sprijin la altcineva. Din experiență am învățat că, pentru a menține o relație, trebuie să continuați să faceți lucruri împreună. Activitățile mențin o relație proaspătă. Încercați ceva nou împreună — mergeți la mall și jucați jocuri împreună, găzduiți o seară de jocuri cu prietenii, mergeți să cinați împreună, să vedeți un film, mergeți la pescuit! Toate lucrurile acestea diferite vă vor ajuta să vorbiți în continuare și să vă îndrăgostiți mereu unul de altul.

Recunosc că este greu să o iei încet atunci când stomacul îți este plin de fluturași și te topești în prezența lui, dar trebuie să construiești relația pe fundația solidă a prieteniei, astfel încât să poată rezista testului timpului. Dacă el este alesul, vei avea tot restul vieții pentru a lăsa scânteile romantice să zboare.

Pe de altă parte, vreau să conștientizezi și dacă relația avansează prea încet. Unii băieți spun că vor s-o ia mai încet așa încât ei să poată să se mai uite încoace și-ncolo pentru a se asigura că nu există o partidă mai bună. Dacă

vă aflați în aceeași etapă de un an sau chiar mai mult, poate că ar trebui să mergi mai departe. Dă-i un ultimatum. Ori vrea să progresați, ori nu. Asigură-te că ești pregătită să faci ceea ce este mai bine pentru tine. Dacă te ține aproape pentru cazul în care nu apare ceva mai bun, trebuie să deschizi ochii și să pleci.

Pentru unii băieți, angajamentul este un lucru greu. Poate că te place destul de mult, dar nu destul încât să-și închidă toate celelalte opțiuni. Gândește-te la asta: dacă tu ai fi pentru el tot ce și-a dorit, ar face tot ce îi stă în putință pentru a te păstra lângă el. Nu-l scuza și nu te scuza. Poate că te place, dar acest lucru nu este suficient. Vei întâlni pe cineva care te va plăcea mai mult de-atât.

Nu uita că, la început, deși va fi împotriva emoțiilor tale aflate în fierbere, trebuie să stai și să-l lași pe el să te cucerească. Ia lucrurile încet și lasă-le să progreseze din momentul în care sunteți amândoi pregătiți. Dar lucrul cel mai important este să te rogi. Spune-I lui Dumnezeu ce simți și cere-I să vă conducă în direcția corectă.

Capitolul 10

INFIDELITATEA: CEVA PESTE CARE NU POȚI TRECE

N-ai vrea să ai un trișor în echipa ta, așa că nu ar trebui să vrei vreunul nici în viitorul tău. Dacă te înșală la începutul relației voastre, în perioada în care vă dați întâlniri, înseamnă că nu este pregătit pentru un angajament.

Ceea ce trebuie să-ți amintești când ai de-a face cu un prieten care te înșală este că el a ales pe altcineva în locul

tău. Rupe-o cu el și lasă-l să fie cu ea. Cred că este vital să înțelegi cu adevărat afirmația aceasta. Dacă te roagă să-l ierți, trebuie să lași gândul acesta să răsune în capul tău: el a ales deja pe altcineva în locul tău. Tu n-ai avut nicio decizie de luat. El nu ți-a acordat demnitatea sau respectul de a decide dacă vrei sau nu să mai continui relația. A ales în locul tău și s-a terminat.

Nu vreau să spun că oamenii nu se pot schimba. Eu sunt ferm convinsă că Dumnezeu poate îndrepta inima oricui se lasă condus de El. În timp, prin maturizare și cu ajutorul lui Dumnezeu, poate că vă veți întâlni din nou. Ideea este că eu nu aș lăsa să treacă de la mine și nu aș aștepta ca el să îmi dovedească părerea lui de rău. Vezi-ți înainte de viață, dă-ți întâlniri cu alți băieți și vezi ce se întâmplă. Adevărul este că, odată ce încrederea a fost înșelată, sunt foarte puține șanse ca să mai meargă ceva între voi. Te vei întreba întotdeauna unde este și cu cine este; vei vrea în mod constant să-i cauți prin telefon sau computer; te vei îndoi de el întotdeauna, și pe bună dreptate. Fără a avea încredere în el, nu vei putea niciodată să fii fericită cu adevărat. Te vei întreba mereu: „Oare când va călca strâmb din nou?" Orice fată din viața lui va deveni posibilul tău inamic. Cel mai bun mod de a vedea dacă mai puteți avea vreun viitor împreună este să luați o pauză și să vezi ce simți pentru el după ce ai analizat lucrurile dintr-o perspectivă clară și fără părtinire. Depărtează-te de el și limpezește-ți gândurile!

Dacă te-a înșelat înainte să fiți împreună oficial, cred că asta arată că nu este pregătit pentru angajamente. Lu-

crul acesta s-ar putea schimba sau nu. Trebuie să te asiguri că el este genul de persoană pe care vrei să o aștepți. Desigur, dacă nu vă întâlneați oficial, nu sunt sigură că se numește „înșelat". În cazul acesta, îți recomand să evaluezi diferențele dintre dorințele tale și ale lui.

O mare greșeală pe care o fac adeseori femeile atunci când se confruntă cu problema infidelității este să o învinuiască pe „cealaltă". Nu ea ți-a promis că te va iubi; nu ea te-a consolat când plângeai; nu ea este persoana pe care ai crezut că te poți baza întotdeauna. Problema n-are nimic de-a face cu ea, pentru că ea nu are nimic de-a face cu tine. De fapt, tu nu ai de unde să știi dacă nu cumva este și ea o victimă, la fel ca tine. Dacă îți concentrezi mânia pe „cealaltă" femeie, faci o mare greșeală și îl ajuți de fapt să se joace cu tine. Prietenului tău i-ar părea bine ca ea să fie personajul rău, pentru că astfel voi doi v-ați putea concentra asupra ei ca fiind problema și niciodată nu veți discuta despre ce a făcut el rău. Asta nu are de-a face cu ea, ci doar cu ceea ce ți-a făcut el ție. El și-a încălcat promisiunile. Tu i-ai încredințat inima ta, iar el a fost neglijent. Direcționează-ți toată supărarea și mânia asupra cui merită — asupra celui care te-a înșelat.

Desigur, treaba cu infidelitatea se aplică în ambele sensuri. Dacă ești serioasă cu privire la relația voastră, el merită toată atenția ta. Nu răspunde apelurilor foștilor prieteni și nu flirta cu alți băieți. Am observat că fetele încearcă frecvent să-i facă geloși pe iubiții lor pentru a se asigura că ei le plac cu adevărat. Lucrul acesta dovedește

imaturitate. Eu am fost vinovată de așa ceva până în ziua când tata a stat de vorbă cu mine și mi-a amintit cât de important este să nu fiu meschină.

Băieții sunt, prin natura lor, protectori ai propriului teritoriu. Au fost creați cu dorința de a îngriji și de a proteja obiectul afecțiunii lor. Cel mai stupid lucru pe care poți să-l faci este să te joci cu lucrurile acestea, încercând să stârnești o luptă. Ar trebui să eviți orice confruntare, făcând clară poziția ta. Dacă un băiat „se dă" la tine în timp ce ești în oraș cu prietenul tău, refuză-l. Nu intra în jocul acesta ca să creezi dramă. Nu alerga la el să-i spui că e un băiat în clasa ta care e interesat de tine. Este treaba ta, nu a lui, să le arăți acestor băieți că tu ești luată deja. Dacă vrei să fii o prietenă bună, trebuie să încetezi să te joci. Trebuie să ai în minte ce e mai bine pentru el.

Infidelitatea este extrem de dureroasă. Este ca și cum l-ai scuipa în față pe cel la care ții și asta nu cred că este creștinește și nici nu se pretează unei fete. Dacă îți place de altcineva, desparte-te de prietenul tău. Același lucru este valabil și pentru el. Nu ai prefera să se despartă de tine mai degrabă decât să umble cu alta pe la spatele tău? Cartea asta nu este despre întâlniri, ci despre a-ți găsi soțul și, dacă aceasta este ceea ce îți dorești, va trebui să schimbi modul în care făceai anumite lucruri în trecut. Nu ar trebui să rămâi cu cineva care te înșală doar pentru că ți-e teamă că nu vei mai găsi pe altcineva. Nu cădea în capcana asta.

Vreau cu adevărat ca tu să înțelegi că, dacă te-a înșelat, trebuie să închei relația. Fetele, în special în ziua de astăzi, devin din ce în ce mai înclinate să găsească scuze pentru iubiții lor. Ne simțim atât de dependente de ei, încât vrem să ștergem și să uităm tot ceea ce au făcut și care ar justifica despărțirea. Nu-ți poți imagina viața fără el, așa că îi scuzi orice tip de comportament, atâta timp cât rămâne cu tine. Lucrul acesta nu este logic, mai ales dacă ești în căutarea sufletului tău pereche. Dacă tu chiar ești în căutarea partenerului tău pe viață, metoda aceasta este de neiertat și nu este un mod bun de a trăi. Vorbim aici despre restul vieții tale! Cred că lucrul acesta a fost ceva la care, în trecut, eu una nu m-am gândit întotdeauna realist. Nu lăsa persoana cu care ești să te distragă din punct de vedere emoțional sau mental de la a păși cu dreptul în viață — singura viață pe care o ai. Dacă îngrijorarea cu privire la el îți consumă toată energia, atunci există o problemă.

Cel mai bun lucru de care mi-am dat seama vreodată este că trebuie să-ți trăiești viața aici și acum. Nu poți să privești potențialul pe care îl vezi în el și să dorești și să speri că într-o zi îl va atinge. Trebuie să privești la cine este el chiar acum, în prezent, și să decizi dacă este persoana cu care vrei să fii pentru totdeauna — și fii sinceră cu tine însăți.

Eu cred că încrederea este ancora unei relații. Atâta timp cât puteți avea încredere unul în celălalt, probabil că puteți trece prin orice ar fi să vină. În orice caz, odată

ce încrederea a dispărut, totul începe să se prăbușească. Dacă te-a înșelat și ți-a distrus încrederea, trebuie s-o lași baltă. Indiferent cât de greu pare, trebuie să mergi mai departe. După cum am spus și mai înainte, el a făcut deja alegerea în locul tău. A pus dorințele lui pripite înaintea sentimentelor tale. Chiar dacă îți spune că nu a gândit limpede, el singur s-a pus în situația de a lua decizia respectivă. Probabil că va încerca să scuze în fel și chip faptele lui, dar, la urma urmei, el a făcut alegerea. Nimeni nu i-a pus un pistol la tâmplă.

Eu una sunt foarte preocupată de subiectul infidelității, deoarece am văzut persoane apropiate mie care au fost complet distruse ca urmare a faptului că au fost înșelate. Am văzut femei superbe care au fost reduse la niște ciudățenii nebune și controlate de furie numai pentru că ei le-au înșelat și ele au rămas implicate în relație. Dragostea nu trebuie să fie dureroasă. Nu trebuie să-ți sfâșie inima în bucăți și să-ți producă suferință. Dragostea ar trebui să te zidească și să-ți aducă bucurie. Meriți cu mult mai mult decât să fii opțiunea secundară a celuilalt. Dacă nu ești în gândul lui tot timpul, probabil că nu este el alesul.

Un alt motiv pentru care nu sunt înțelegătoare cu cei infideli este faptul că îi cunosc pe băieți. Ani de zile am fost prietena lor. Fetelor, am fost în „tranșeele" lor și am auzit cu urechile mele versiunea necenzurată a conversațiilor lor despre infidelitate și am fost sincer dezgustată să-mi aud prietenii, rând pe rând, glumind despre cum și-au înșelat prietenele. Cu siguranță, dacă ar fi fost

prinși, ar fi plâns și ar fi implorat iertare, dar eu una n-am să pot uita niciodată ce am auzit din gura acelor băieți care vorbeau cu indiferență despre prietenele lor, ca și cum acestea n-ar fi însemnat nimic.

Adevărul este că nu întotdeauna lucrurile sunt așa cum par, iar unii băieții nu sunt demni de încredere. Din fericire, există și băieți buni; asigură-te însă că scapi de cei răi până când îl vei găsi pe cel bun pentru tine. Am avut cu siguranță și amici care erau oameni de ispravă și care puteau fi crezuți pe cuvânt. Totuși există destui viermi în destul de multe mere pentru ca să fii precaută înainte de a „mușca" dintr-o relație.

Eu, personal, n-am fost înșelată niciodată sau, dacă am fost, au fost destul de buni în a păstra secretul, pentru că n-am aflat niciodată. Și aceasta nu pentru că sunt atât de grozavă încât niciun băiat să nu dorească să riște să mă piardă, ci pentru că nu am fost atrasă niciodată de genul acela de băieți care păreau persoane infidele. Dacă mă întâlneam cu vreun băiat care dădea vreun semnal că ar putea să mă înșele, o luam la fugă. Pur și simplu nu m-a atras niciodată genul ăsta.

Partea bună este că, dacă îmi urmezi sfaturile din capitolele anterioare, vei micșora riscul de a te cupla cu un infidel. Băieții care te respectă cu adevărat și care îți arată că te respectă făcând lucrurile despre care am povestit mai devreme, de obicei nu sunt infideli. Dacă îți vei lua timp să cunoști persoana cu care te întâlnești înainte de a vă cupla, sunt șanse mari să îi descoperi adevărata

față înainte ca lucrurile să devină prea serioase. Îmi dau seama că unele fete sunt atrase de băieții răi. Ele vor să îmblânzească băiatul pe care nu l-a putut îmblânzi nicio altă fată, pentru că asta le va face să se simtă frumoase. Crede-mă, te ții de o funie alunecoasă. Caută băieți cu caracter impecabil, care respectă femeile și care Îl respectă pe Dumnezeu. Cred că relațiile vor fi întotdeauna un fel de joc de noroc, dar nu închide ochii față de lucrurile care ți-ar putea îmbunătăți șansele.

Când cauți să descoperi dacă el este genul de persoană infidelă, ar trebui să te uiți după câteva trăsături cum ar fi egoismul și nevoia de satisfacție imediată. Dacă l-ai mai prins cu minciuna, dacă de multe ori nu este disponibil, dacă este insensibil la sentimentele altora, dacă flirtează cu prietenele tale în fața ta, dacă este inconsecvent sau secretos, deschide ochii și lasă semnele să-ți vorbească. Cred că cel mai bun mod de a-ți da seama dacă ești cu un posibil infidel este să ai încredere în instinctele tale. Dumnezeu ne-a dat o intuiție destul de bună cu un scop anume, iar dacă nu o folosești, nu-ți faci nicio favoare.

O altă problemă în legătură cu infidelitatea este că, de obicei, aceasta este un năravi. Odată ce o persoană își dă seama că poate să iasă basma curată din situațiile de acest fel, are tendința să recidiveze. În plus, oamenii nu se schimbă peste noapte. Dacă avea prietenă când l-ai cunoscut, dar „se dădea" la tine, sunt șanse mari ca tu să fii următoarea lui victimă. Dacă ești serioasă cu privire la intenția de a-ți găsi soțul, trebuie să tratezi la fel toate

actele de necinste. Nu este vorba de un simplu iubit, așa că problema este cu mult mai serioasă. Acesta este potențialul tău viitor soț, iar riscul de a avea o căsnicie dezastruoasă este prea mare, mai ales dacă primești semnale de alarmă atunci când sunteți abia la stadiul întâlnirilor.

Motivul pentru care petrec atât de mult timp asupra acestui subiect este că infidelitatea devine o epidemie în America. Statisticile arată că 22% dintre bărbați înșală și că mai mult de 50% dintre căsnicii sfârșesc prin divorț. Statistica nu este în favoarea noastră, fetelor, și adevărul este că nu este întotdeauna ușor să-i descoperi. De obicei, tipii infideli sunt extrem de fermecători, par sinceri și te învăluiesc cu atenția lor. După cum am zis și înainte, dacă un băiat se grăbește să-ți spună că te iubește, că se vede căsătorit cu tine sau orice alt lucru care necesită mult timp de gândire înainte de a fi spus, sunt șanse mari ca el să mai fi spus replicile astea înainte. Oamenii nu se deschid atât de repede decât dacă n-au nimic de pierdut.

Dacă ai fost victimă a acestui gen de băiat, nu fi prea aspră cu tine însăți din cauză că nu l-ai descoperit, pentru că uneori ne este greu să vedem ceea ce nu vrem să vedem. Totuși este important să fii conștientă de problemele acestea atunci când îți cauți partenerul. Nu vrei doar să fii căsătorită. Vrei să te căsătorești cu bărbatul visurilor tale. Vrei să fii cu bărbatul care, atunci când Dumnezeu l-a creat, S-a gândit la tine; vrei ca tatăl copiilor tăi și viitorul tău iubit să fie onest și demn de încredere. După cum am spus anterior, relațiile sunt și-așa destul de com-

plicate, chiar și atunci când totul merge perfect. Nu-ți va fi de ajutor să te împuști singură în picior pentru că nu ești atentă pe cine alegi.

Ca femeie, mai trebuie să recunoști și că ceea ce faci tu s-ar putea să le dea semnale acestui tip de băieți să vină spre tine. Dacă îți cauți sufletul-pereche la petreceri, îmbrăcată provocator sau încercând să i-l furi alteia, te faci singură ținta lor. Băieții buni nu te abordează pentru că arăți foarte mult din corpul tău. Ei nu-și caută neveste în fuste mini, care arată ca și cum ar putea să stea la colț de stradă. De obicei, băieții buni găsesc femei inteligente și puternice. Nu uita că oamenii nu pot să calce peste tine decât dacă te așezi pe jos. Dacă îți creezi o imagine de damă de companie, e foarte probabil că el te va trata ca atare. Dacă vrei să fii luată în serios, trebuie să înveți mai întâi ce înseamnă să fii o doamnă și să te iubești așa cum ești. De îndată ce te vei iubi și te vei respecta, oamenii vor observa lucrul acesta și vei începe să atragi bărbați care știu că ești o femeie serioasă.

După cum am spus și la începutul acestui capitol, dacă descoperi că ești cuplată cu un infidel, scapă din relația respectivă. În orice caz, îmi dau seama că este ușor de zis, dar greu de luat adio, în special dacă ați fost împreună mai mult timp. Aveți o istorie împreună și amintiri plăcute și chiar nu știi dacă vei putea să trăiești fără el. Dar, crede-mă, poți! Te va durea mult, poate că îți vor trebui luni sau ani ca să-l uiți, dar trebuie să încerci. Viitorul tău este la mijloc. Gândește-te numai cu cât mai mult te va

durea dacă te vei căsători cu el, veți avea un copil și apoi vei afla că te-a înșelat din nou.

Te va durea, dar este spre binele tău. Dacă încerci cu adevărat să-l uiți pe fostul iubit, aruncă toate lucrurile care îți aduc aminte de el, inclusiv fotografiile, scrisorile și cadourile. Să stai în camera ta îmbrățișându-i tricoul nu te va ajuta să mergi mai departe, ci te va face să retrăiești amintirile plăcute la nesfârșit.

Dacă ești mânioasă sau deprimată, e-n regulă. Ai lăsat o parte din tine în relația asta și cred că este sănătos să-ți permiți să dai frâu liber acestor emoții. Moartea unei relații poate să te facă să te simți moartă de-a binelea. Ai dreptul să jelești și n-ar trebui să-i asculți pe prietenii care-ți ordonă să te ridici imediat. Ia-ți timp și mergi mai departe atunci când ești pregătită. În funcție de cât de serioasă a fost relația voastră, s-ar putea să ai nevoie să mergi la un consilier sau, dacă ai vreo două prietene bune pe care nu le deranjează să asculte aceeași poveste iar și iar de dragul tău, poți sta de vorbă cu ele.

Este benefic pentru tine să te afli în preajma familiei și a prietenilor care te iubesc și care îți amintesc că meriți mai mult. Citește cărți, uită-te la filme, fă-ți un hobby nou, fă exerciții fizice și ai grijă de tine. Cu cât vei arăta mai bine, cu atât te vei simți mai bine. Fă lucruri care îți preocupă mintea cu altceva decât despărțirea.

Partea cea mai importantă a procesului de vindecare este să începi să mergi din nou la întâlniri. Nu-i permi-

te infidelului să-ți distrugă viața. Există în lumea aceasta oameni foarte răi, dar acum ești mai înțeleaptă în a-i descoperi. Așteaptă până când ești pregătită, apoi ieși din nou în lume și cunoaște oameni noi. Cel mai rău lucru pe care poți să-l faci este să îl lași pe el să îți definească stima de sine. El are o problemă, nu tu. Dacă el n-a văzut cât de prețioasă ești, înseamnă că pur și simplu nu vă potriveați. Nu înseamnă că nu erai destul de drăguță, de deșteaptă sau de atrăgătoare. Acum, ești liberă din nou; mingea este în terenul tău. Ieși în lume și pune mâna pe sufletul tău pereche!

Capitolul 11

SĂ VORBIM DESPRE SEX

Sexul. Este subiectul inevitabil despre care fiecare cuplu trebuie să vorbească la un moment dat. Ar trebui să faci lucrul acesta înainte de căsătorie sau ar trebui să aştepţi? O prietenă de-a mea spunea cândva, referindu-se la sex: „Eu n-aş cumpăra o pereche de pantofi fără s-o încerc înainte." Din nefericire, aceasta este mentalitatea dominantă în societatea noastră. Dar, indiferent de cum tratează societatea sexul şi dragostea, viitorul tău soţ nu este o pereche de pantofi. Cu toate că sună a clişeu, dragostea adevărată poate să aştepte. Cel mai frumos ca-

dou pe care o mireasă îl poate oferi soţului ei în noaptea nunţii este castitatea ei. A aștepta până la căsătorie să faci sex este cu siguranţă un semn al credinţei — credinţa că Dumnezeu îţi va aduce sufletul tău pereche.

Părinţii mei au vorbit cu mine despre sex, dar tot ce mi-au spus a fost să nu o fac înainte de căsătorie. Privind în urmă, mi-aş dori ca cineva să fi stat cu mine şi să-mi spună ceea ce îţi voi spune eu ţie: sexul este cu adevărat minunat doar când iubeşti persoana cu care o faci şi ştii că voi veţi fi împreună pentru restul vieţii voastre. Dragostea adevărată nu poate fi grăbită, şi nici nu este trecătoare. Dragostea adevărată, în opinia mea, apare, de obicei, o dată în viaţă. Dacă îţi auzi prietenele vorbind despre aventurile lor de săptămâna trecută şi despre cât de incredibil a fost, sunt doar minciuni. Ori mint, ori n-au nicio idee cu cât putea să fie mai bine dacă ar fi fost cu partenerul lor veşnic — atât de bine încât ele nici măcar nu pot înţelege.

Uite aspectul la care majoritatea oamenilor nici măcar nu se gândesc. Nu noi, ca specie umană, am creat sexul. Din moment ce nu noi l-am creat, nu avem nicio idee cum să-l folosim corect sau despre cum funcţionează. Sexul nu este un păcat. Dumnezeu l-a creat pentru noi, dar l-a creat pentru a fi experimentat în cadrul căsniciei. Sexul este cea mai profundă formă de închinare a cuplului, prin care cei doi Îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru cadoul de a se avea unul pe celălalt. Sexul a fost creat să fie plăcut. Fiind un Domn creativ, grijuliu şi blând, Dum-

nezeu ne-a creat să fim fiinţe sexuale, ştiind că asta ne va împlini. Adam şi Eva au fost primul cuplu căsătorit care și-a consumat căsătoria în cel mai intim mod posibil; ei sunt exemplul nostru în ceea ce priveşte scopul pe care l-a avut Dumnezeu când a creat sexul.

Pe măsură ce m-am maturizat, am devenit o adeptă convinsă a principiului că virginitatea este cel mai frumos cadou pe care un soţ şi o soţie şi-l pot face reciproc în noaptea nunţii. Nu doar că asta dă materialitate cuvintelor „Te iubesc", dar exprimă și cât de mult vă iubeați unul pe altul chiar înainte de a vă cunoaște. Aşteptând, tu îi spui de fapt viitorului tău suflet-pereche: „Ştiam că într-o zi te voi găsi, aşa că m-am păstrat pentru acest moment. Am vrut să nu împart acest dar preţios cu nimeni altcineva decât cu tine." Sexul are menirea de a fi o conexiune între voi doi şi să facă din voi o singură persoană.

Din păcate, la fel ca în cazul atâtor altor lucruri din viață, Satana a pervertit şi a degradat sexul, făcându-l o practică ordinară, iar nu un act sacru, cum este de fapt. Vezi tu, întreaga experiență creştină este să mori față de tine însăți şi să trăieşti doar pentru singurul scop pe care Hristos te-a creat să-l împlineşti. Sexul în afara căsătoriei, drogurile, alcoolul şi multe alte ispite au legătură cu satisfacerea sinelui. Totul se reduce la a-ţi trăi viaţa după propriile reguli, găsind fericirea separat de Dumnezeu. Biblia vorbeşte în repetate rânduri despre imoralitatea sexuală. Aceasta este o pervertire care te va despărți de Dumnezeu. Satana nu este prost; el ştie că, dacă te poate agăţa cu ideea satisfacerii sinelui, tu şi Dumnezeu nu veţi

mai avea nimic în comun. Dumnezeu este dragoste adevărată, dragostea aceea care L-a determinat să atârne pe cruce de dragul salvării tale.

Satisfacerea sinelui este ceva ce Dumnezeu nu a pus în structura noastră genetică. Când începi să-ți îngădui lucrurile acestea, apetitul tău nu va fi satisfăcut niciodată. Vei aluneca din ce în ce mai departe de El, deoarece te joci cu ceva ce nu a fost menit să fie folosit în aceste condiţii. Sexul nu a fost creat să fie ceva iresponsabil. Societatea noastră profund degradată este cea care ne-a făcut să credem că sexul nu înseamnă nimic. Hristos şi apostolii au fost foarte atenți în ceea ce privește mesajul despre puritatea sexuală.

În cartea Faptele apostolilor, când ucenicii s-au întâlnit să discute despre doctrinele importante ale bisericii creştine primare, inclusiv problema care îi viza pe evrei şi păgâni, sexul fost un subiect prioritar. Ucenicii s-au întâlnit, s-au rugat şi au alcătuit o listă cu învăţăturile pe care li le-a dat Dumnezeu. Educarea oamenilor cu privire la importanţa purităţii sexuale s-a aflat pe lista respectivă. Ei ştiau că urmaşii lui Hristos fuseseră chemaţi să fie puși deoparte și că, pentru Hristos, satisfacerea sinelui prin relații sexuale în afara căsătoriei constituia un lucru de neacceptat.

Eu cred cu tărie în puritatea sexuală deoarece cred în Dumnezeu. Dar cred că lucrul acesta este valabil indiferent dacă dorești să trăieşti o viaţă conform standarde-

lor lui Hristos sau nu. Motivul este că tu eşti o persoană specială. Eşti frumoasă. Ai ceva ce merită să fie păstrat. Corpul tău este unicat şi n-ar trebui să îl oferi la întâmplare oamenilor din jurul tău, care nu sunt în stare să-l aprecieze ca pe o creaţie artistică, aşa cum este. Cu siguranţă, iubitul tău ar putea să îţi spună că te iubeşte şi asta s-ar putea să te mulţumească îndeajuns încât să-i permiţi să experimenteze tot ce ai tu de oferit, însă adevăratul simbol al dragostei, care a rezistat chiar şi în societatea noastră imorală, este căsătoria. Căsătoria este ceva foarte important. Este un jurământ între două persoane, care spune că voi vă veți iubi unul pe altul până în ziua când moartea vă va despărţi. Ea spune că Dumnezeu ţi-a încredinţat să ai grijă de persoana aceasta, împreună cu care vei crea chiar și un pui de om.

Căsnicia, când se bazează pe sinceritate, este dragostea în acţiune. Sexul, care a fost destinat să fie folosit după căsătorie, este un derivat al dragostei. Indiferent de ce ai auzit de la alții, sexul este personal, special şi faci o mare greşeală dacă îl oferi cuiva care nu este soţul tău. Îţi pot garanta că vei regreta dacă vei face sex înainte de căsătorie, vei regreta când vei întâlni persoana căreia vei dori să îi oferi totul. Când îl vei întâlni pe alesul tău, tot ce ai citit şi despre care ai crezut că este doar praf, va deveni atât de real pentru tine. Te va sfâşia sufleteşte faptul că ai furat acea piesă de frumuseţe care îi era destinată lui şi că ai dat-o altcuiva care o merita cu mult mai puţin, cuiva care probabil te-a folosit, te-a părăsit sau care ți-a sfărâmat inima în bucăţi, pentru că dragostea aceea nu a fost reală. A fost o contrafacere pe care tu ai încercat să

o dai drept autentică şi abia când vei întâlni acea singură persoană care poate aduna toate cioburile ca să le pună din nou împreună, vei putea probabil să înţelegi adevărata gravitate a ceea ce ai făcut.

Când vine vorba despre sex, presupun că majoritatea oamenilor au făcut câteva tipuri de greşeli privind impuritatea sexuală în afara căsătoriei. Asta mă include şi pe mine. Dacă ai făcut o greşeală, nu te lăsa prinsă de gândul că eşti fără speranţă, că n-are rost să mai încerci. Poţi fi „pură" din nou prin pocăinţă şi prin schimbarea inimii. Biblia este destul de clară că, din moment ce Dumnezeu te-a iertat, El aruncă greşelile tale ca pe o piatră, departe de mintea Sa, şi recunoaște cu mare satisfacţie schimbarea pe care ai făcut-o. Isus chiar le-a spus ucenicilor Săi că nimic nu Îi oferă o bucurie mai mare decât copilul care se întoarce acasă din cele mai adânci văi ale păcatului. El spune că inimile acestea devin chiar mai preţioase decât cele ale acelora care nu s-au pierdut niciodată şi că în ceruri este sărbătoare când cineva care fusese pierdut a venit acasă. Am simţit bucuria şi pacea Sa când eu însămi m-am întors acasă după ce fusesem complet pierdută. De fapt, au existat momente când am făcut eforturi conştiente de a mă îndepărta de direcţia spre care mă ghida El şi să-mi croiesc propriul drum. El m-a aşteptat însă răbdător şi nu a renunţat niciodată la mine până când m-am întors înapoi, iar când am făcut-o, m-a înnoit fără nicio ezitare.

Chiar şi acum, simt uneori că Dumnezeu este departe de mine, ca şi cum mi-ar întoarce spatele deoarece este

dezamăgit de greşelile pe care continui să le fac. Ca oameni, noi putem să le spunem altora să nu facă un anumit lucru și putem face asta de atâtea ori până când ne enervăm pentru că nu ne ascultă. Şi, sinceră să fiu, mă simt uneori ca şi cum Dumnezeu este supărat pe mine.

Uneori evit rugăciunea, sperând că ceea ce am făcut va dispărea din mintea Lui şi va uita. Iar atunci când mă rog, o fac doar pentru lucrurile de suprafaţă. Mă abţin să-I cer ceva care ar presupune din partea mea să mă cercetez adânc şi să necesite ca eu să fac ceva. Pun relaţia noastră în aşteptare deoarece nu pot accepta să Îi chem Numele, ştiind că L-am făcut de râs înaintea oaspeţilor cereşti.

Gândul care de obicei mă pune într-o adâncă stare de întristare, încât să nu pot dormi, este gândul că am păcătuit intenţionat. Nu a fost un accident, a fost o alegere, o alegere pe care am făcut-o din nou. Nu pot să dorm noaptea, când mă gândesc la modul în care L-am dezamăgit. Am renunţat demult să mai încerc să evit păcatul din cauza fricii. Obişnuiam să mă străduiesc din greu să iau decizii perfecte, deoarece eram speriată de mânia Lui. În cele din urmă, am realizat că Dumnezeu nu trebuie să fie adorat de frică, ci din dragoste, şi acesta este modul în care încerc să mă raportez la El acum.

Acum, când aleg minciunile lui Satana în locul înţelepciunii lui Dumnezeu (căci asta fac atunci când păcătuiesc), mă simt distrusă de durere, nu din cauza fricii, ci din cauza durerii imense pe care ştiu că Dumnezeu trebuie să o fi simţit când l-am ales pe vrăjmaş în locul pri-

eteniei Lui. Doar în relaţiile cu Dumnezeu şi Satana am putea face asta vreodată. Niciun om cu mintea întreagă nu ar avea vreodată orice fel de relaţii cu inamicul cuiva pe care el îl iubește în orice altă situaţie decât în domeniul spitiual. Pur şi simplu nu s-ar întâmpla așa ceva... Loialitatea este o valoare în societatea noastră. Este o virtute căutată. Ne putem ierta o mulţime de alte greșeli unii altora, atâta timp cât simţim că ne suntem loiali.

Cred că Dumnezeu Se simte singur adeseori. Mii, chiar milioane, pretind a fi prietenii Lui şi totuşi ei desconsideră acel element care defineşte prietenia adevărată: loialitatea pură şi completă. Aceasta ar trebui să fie numitorul vostru comun între puritate şi Hristos. Ar trebui să evităm păcatul doar în baza acestui principiu. Nu pentru că ne temem de consecinţe, nu pentru că vrem să ne simţim bine în propria piele, nu pentru că vrem să fim respectaţi precum un îndrumător spiritual, ba chiar aş merge chiar până acolo încât să spun nu pentru că vrem să mergem în ceruri, ci ar trebui să evităm păcatul în baza principiului pur şi sincer al supunerii noastre complete, în iubire şi loialitate, faţă de Dumnezeu. Ar trebui să întoarcem spatele ispitelor lui Satana deoarece gândul de a avea orice fel de înţelegere cu vrăjmaşul Tatălui nostru este respingător pentru noi.

Aşa că, atunci când greşesc, când dau pe față cât de fragilă este prietenia mea, când sunt un trădător al celui mai bun Prieten pe care L-am avut vreodată, simt uneori că El nu vrea să aibă nicio legătură cu mine, iar gândul acesta este unul dureros. Totuși am citit un gând în *Calea*

către Hristos, o carte preţioasă, scrisă de Ellen G. White, un gând care m-a liniştit.

Ea a scris așa: „...vrăjmaşul a tot binele a orbit mintea oamenilor, aşa încât ei privesc spre Dumnezeu cu teamă, închipuindu-şi-L ca fiind sever şi neiertător. Satana a determinat pe oameni să considere pe Dumnezeu ca fiind o fiinţă al cărei atribut principal este judecata severă, unul care este un judecător aspru, un creditor brutal şi neînduplecat."

În timp ce citeam cuvintele acestea, am fost smerită. Am realizat că Dumnezeu, acel Dumnezeu pe care eu Îl evitasem şi la care renunțasem prin rugăciunile mele superficiale, îmi vorbea. El a făcut efortul de a mă căuta şi, în nesfârşita şi puternica Lui milă, mi-a reamintit că misiunea Sa pe pământ nu a fost să contabilizeze greşelile oamenilor, ci să le scrie pe nisip. Uitasem că Dumnezeu este dragoste, iar Ellen G. White mi-a reamintit nu doar că Dumezeu este dragoste, ci şi faptul că trebuie să-i răspund acesteia prin loialitate. Aşa că, te rog, aminteşte-ţi că nu Dumnezeu este creatorul sentimentului de vinovăție, ci Satana. Satana doreşte ca tu să crezi că Dumnezeu este furios. El vrea ca tu să Îl eviţi şi să îţi îngropi „sicriul" atât de adânc în pământ, încât nici măcar să nu mai ştii cum să te întorci acasă. Satana vrea să crezi că Dumnezeu a obosit să te ierte, dar sper că tu ştii că Isus este dragoste.

Vezi tu, asta face parte din înşelăciunea lui Satana. El mizează pe faptul că ne vom evalua pe noi înșine şi vom ieşi „uşoare". El speră că ne vom regăsi murdare în ochii

lui Dumnezeu, renunţând şi trecând de partea lui în totalitate. Vinovăţia nu este un sentiment creat de Dumnezeu. Dumnezeu ne-a dat o conştiință și, în acelaşi timp, o voință liberă. Dacă vom alege să ignorăm vocea aceea liniștită și slabă, El nu ne va inunda cu vină, deoarece aceea a fost alegerea noastră. Satana este făuritorul vinovăţiei. El ştie că vina devine apăsătoare şi că prea multă apăsare conduce la depresie. Dacă el ar putea să ne determine să credem că nu suntem destul de bune pentru Dumnezeu, noi am renunţa.

Funcţionează pentru că este adevărat. Noi nu suntem potriviți pentru prezenţa lui Hristos, dar, cu toate acestea, El ne promite că, prin mila Sa, va fi acolo dacă Îl vom chema. Nu există niciun păcat — de la sex la crimă — pe care Dumnezeu să nu-l ierte dacă ne pare rău cu adevărat. Nu spun eu lucrul acesta; este scris în Biblie. Dacă vrei să întâlneşti un grup de păcătoşi nevrednici de dragostea lui Hristos, răsfoieşte paginile Cuvântului sacru al lui Dumnezeu. Povestirile despre regele David, Moise, Iona, Adam şi Eva şi mulți alții ne arată că este posibil să te schimbi. Dumnezeu ştie mai bine decât oricine cât de grea este viaţa pentru că a trăit-o. El S-a făcut om deplin pentru a putea umbla în pantofii noştri. Diavolul nu doreşte ca tu să ştii că Dumnezeul nostru este un Dumnezeu al iertării. El speră că nu ne vom da seama de faptul că Tatăl nostru ne dăruieşte atât de mult har, încât noi nu vom putea nici măcar să începem să culegem roadele fiecărei lacrimi pe care El o şterge din ochii noştri.

Nu îl lăsa pe Satana să câştige bătălia asta. Nu îl lăsa să înscrie niciun punct în meciul dintre bine şi rău. A păstra relațiile intime pentru căsătorie nu este doar un angajament față de partenerul tău pământesc, ci şi un angajament între tine şi Tatăl tău ceresc. Este de asemenea un angajament față de tine însăți. Indiferent de ce greşeli ai făcut în trecut, lasă-L pe Dumnezeu să le ia astăzi şi să le arunce departe. Este timpul unui nou început.

Dacă asta a sunat un pic agresiv, îmi cer scuze. Pur și simplu îmi doresc să împărtășesc cu tine ceea ce mi-aș dori ca cineva să fi stat şi să-şi fi luat timp să discute cu mine. Adevărul e că este greu să fii fată. Băieții încearcă mereu să aibă o relaţie fizică cu tine şi este obositor să ții într-una garda ridicată. Dar trebuie să fii puternică şi să ții cu tărie de convingerile tale. Trebuie să ignori băieții şi cultura care îți spune că sexul nu e mare brânză.

Capitolul acesta nu este destinat să te facă să te simți prost în cazul în care ai făcut o greşeală. Este posibil să te fi încrezut prea repede sau să fi crezut că eşti îndrăgostită sau să fi căutat liniște. Indiferent care a fost motivul, Dumnezeu cunoaşte toate detaliile. El îți cunoaşte inima mai bine decât tine şi încă te priveşte cu cei mai iubitori ochi. Dumnezeu ştie care a fost viaţa ta atunci şi ştie unde eşti acum. Dumnezeu poate să-ți facă trupul pur din nou, dacă I-o ceri.

Dar ce se întâmplă dacă urmează să te căsătoreşti? Este în regulă să faci sex cu iubitul tău dacă plănuiți să vă căsătoriți? Din nefericire, tu crezi că urmează să te căsă-

toreşti, dar până vei ajunge la altar şi vei spune „Da”, lucrurile se pot schimba. În mod sincer îţi pot spune că, în ceea ce priveşte toate cele trei relații extrem de serioase cu cei trei iubiţi ai mei, am crezut că mă voi căsători cu ei. Am petrecut aproximativ trei ani din viaţa mea cu fiecare dintre ei şi, la momentul acela, eram sigură că lucrurile se vor termina cu o rochie albă. Îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru rugăciunile la care nu mi-a răspuns. El nu mi-a demonstrat clar 100% că îmi găsisem alesul, aşa că, deși doream cu disperare să mă așez la casa mea şi să opresc jocul întâlnirilor, am ales să nu mă mulţumesc cu cineva care nu făcea parte din planul lui Dumnezeu.

Sexul în afara căsătoriei nu este rău doar pentru viitorul tău partener, ci și pentru tine. Organul sexual al unei femei este inima ei. Când vezi fete care se culcă cu băieţi diferiţi în fiecare săptămână, nu le vorbi de rău. Ele suferă şi încearcă să umple un gol din inima lor prin sex, dar nu funcţionează. Chiar dacă sexul înaintea căsătoriei s-ar putea să nu fie ceva care îţi dă de furcă ție, e posibil să fie o problemă cu care se confruntă unele dintre prietenele tale. Dacă te afli într-o situație de acest gen, fii un exemplu bun şi spune-i prietenei tale că este mai bună de-atât. Aminteşte-i că ea merită mult mai mult decât să fie cucerirea unui băiat oarecare.

Dumnezeu te poate folosi să influențezi viaţa cuiva. Ai datoria să împărtăşeşti lucrurile pe care Dumnezeu le-a aşezat în inima ta, într-un mod plin de dragoste. Biblia spune că Dumnezeu ne va trage la răspundere pentru modul în care am influențat viaţa cuiva. Este vorba pur

și simplu de dragoste: trebuie să faci pentru alții ceea ce nimeni nu a făcut pentru tine. Trebuie să riști și să iubești pe cel ce e de neiubit. Nu fi fata tipică, răutăcioasă și bârfitoare. Iubește-o și iubește-te!

O prietenă m-a întrebat odată unde scrie explicit în Biblie că sexul premarital este greșit. Ea știa că este o problemă, dar iubitul ei, care era de asemenea creștin, îi spusese că Biblia nu afirmă așa ceva. I-am prezentat câteva versete care erau subliniate în Biblia mea și vreau să ți le împărtășesc și ție și sper că vei putea să le împărtășești la rândul tău altcuiva. Aș dori, de asemenea, să semnezi contractul purității de la finalul acestei cărți, să îl decupezi din carte (sau să îl printezi) și să îl pui undeva unde știi că-l vei putea privi din când în când.

Simte-te liberă să scrii unele dintre versetele acestea în contractul purității tale sau să le subliniezi în Biblia ta, dar, mai presus de toate, lasă-L pe Dumnezeu să-ți demonstreze adevărurile Sale în viața ta. (Versetele următoare au fost preluate din traducerea Bibliei de Dumitru Cornilescu.)

- 1 Corinteni 6:9 spune: „Nu știți că cei nedrepți nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii…”

- 1 Corinteni 6:13 spune: „Mâncărurile sunt pentru pântece și pântecele este pentru mâncăruri. Și

Dumnezeu va nimici şi pe unul, şi pe celelalte. Dar trupul nu este pentru curvie, el este pentru Domnul şi Domnul este pentru trup."

- 2 Timotei 2:22 are de-a face mai mult cu importanţa purității inimii ca întreg: „Fugi de poftele tinereţii şi urmăreşte neprihănirea, credinţa, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată."

- 1 Corinteni 6:18 spune: „Fugiţi de curvie! Orice alt păcat pe care-l face omul este un păcat săvârşit afară din trup, dar cine curveşte păcătuieşte împotriva trupului său."

- Efeseni 5:3 spune: „Curvia sau orice altfel de necurăţie, sau lăcomia de avere nici să nu fie pomenite între voi, aşa cum se cuvine unor sfinţi."

- Coloseni 3:5 spune: „De aceea, omorâţi mădularele voastre care sunt pe pământ: curvia, necurăţia, patima, pofta rea şi lăcomia, care este o închinare la idoli."

- Iată și versetul care vorbeşte cu cea mai mare putere pentru mine, deoarece face referire la faptele cetăţilor Sodoma şi Gomora şi la ultimele zile ale lui Noe, prezicând cum va fi la sfârşitul timpului, înainte de revenirea lui Dumnezeu. Iuda 1:7 spune: „Tot aşa, Sodoma şi Gomora şi cetăţile dim-

> prejurul lor, care se dăduseră ca şi ele la curvie şi au poftit după trupul altuia, ne stau înainte ca o pildă, suferind pedeapsa unui foc veşnic."

Acestea sunt doar câteva versete pe care le-am selectat, dar dacă îţi vei citi Biblia, vei vedea că imoralitatea sexuală este în mod evident o problemă cu care Domnul ştia că ne vom confrunta, deoarece se vorbeşte împotriva ei de nenumărate ori.

Capitolul 12

LINIŞTEA DINAINTEA FURTUNII

Aceasta este probabil cea mai grea parte a relațiilor, cel puţin pentru mine. Aceasta este etapa chiar de dinainte de lovitura „fulgerului”, asta însemnând că trebuie să fii singură şi, uneori, pentru o perioadă destul de îndelungată. Uneori este nevoie să fii singură şi să îi observi pe alţii pentru a fi mai conştientă de ceea ce vrei şi ai nevoie de la o altă persoană. Ştiu că etapa asta este naşpa. Este nasoală rău. Nimeni nu vrea să fie singur. Dar ține minte, când totul este calm, când te aştepţi mai puţin, atunci te loveşte „fulgerul”. Atunci

capătă sens toate celelalte lucruri. Nu te arunca într-o relaţie cu un băiat pe care îl ții prin preajmă doar pentru confortul tău, și rupe orice legătură cu fostul iubit. Acesta este timpul în care să fii singură. Și trebuie să ai răbdare în tot acest timp. Gândește-te la ce anume te împlinește şi la ce crezi că doreşte Dumnezeu să realizezi în viaţă. Îți amintești ce spuneam mai devreme, că eşti pe cale să pui bazele unei echipe? Trebuie deci să fii sigură că îți poţi asuma partea ta de responsabilitate.

Pentru o perioadă lungă de timp, îmi amintesc că L-am tot întrebat pe Dumnezeu de ce nu acţiona în locul meu. Eram sigură că sunt gata şi doream ca El să mă binecuvânteze cu sufletul meu pereche. Am avut un profesor de Biblie în primul an la facultate, care, pentru prima oară, mi-a deschis ochii în ceea ce priveşte importanţa găsirii partenerului potrivit. El spunea că lui Dumnezeu Îi pasă de lucrurile astea. Dragostea este, la urma urmei, specialitatea Lui. Profesorul a captat repede atenţia întregului amfiteatru când s-a adresate unei camere pline de tineri care erau siguri că acolo, în facultate, își vor găsi sufletul-pereche. Fetele, în special, se agăţau practic de fiecare cuvânt al său; apoi el ne-a provocat să ne rugăm pentru subiectul acesta. Ne-a spus să Îl rugăm pe Dumnezeu ca un înger al Lui să ne aducă persoana aleasă de El pentru noi, dacă suntem pregătiți pentru ea.

Eram deja destul de încrezătoare că eram cu persoana potrivită, dar, de îndată ce s-a ales praful de relația noastră, am căzut pe genunchi şi am început să mă rog. Am întâlnit și alţi băieţi, dar am ştiut că nu erau potriviţi. Am

continuat să mă rog, dar, privind acum înapoi, realizez că am întârziat răspunsul, deoarece m-am întors la fostul iubit. Gestul acesta a arătat o lipsă de credinţă din partea mea şi a fost un obstacol direct în faţa lui Dumnezeu. Adeseori mă gândesc că am stricat totul din cauza incapacităţii mele de a mă bucura de liniştea dinaintea furtunii. Îmi doresc ca profesorul meu de Biblie să fi făcut clar subiectul ăsta când avea o sală plină de tinere studente atente, care se rugau la Dumnezeu ca un înger să le aducă și lor sufletul-pereche. O fată din clasa aceea, care a rostit probabil rugăciunea respectivă, s-a căsătorit chiar înainte de terminarea anului școlar. Ea şi soţul ei au acum un copil. Cei doi nici măcar nu fuseseră la o întâlnire până în ziua când profesorul ne-a lansat provocarea. Nu știu dacă erau măcar amici pe-atunci. Ea era totuși pregătită şi, când s-a rugat, fără să împiedice în vreun fel vorbele înălțate, Dumnezeu a acţionat în interesul ei. Ea a fost pregătită, dar, din câte se pare, eu nu.

Câteodată, ca femei, credem că suntem atât de sigure de ceea ce ne dorim. Credem că le-am pus pe toate cap la cap şi nu înțelegem de ce întârzie Dumnezeu. Nu uita, este posibil ca aşteptarea să aibă legătură cu băiatul. Poate că el nu este gata, iar dacă îl întâlneşti acum, nu va funcţiona. Poate să fie asta sau se poate ca problema să fie la tine. Nu spun că trebuie să fii perfectă înainte ca Dumnezeu să-ți răspundă la rugăciune, dar cred că în mod sigur te va ajuta dacă vei fi cât poți de bună. Gândeşte-te la etapa aceasta ca la „etapa coconului”. Acesta este timpul când să stai şi să pui lucrurile în ordine. Fă pace cu Dumnezeu şi descoperă lucrurile bune la tine şi lucruri-

le care ar avea nevoie de ceva rugăciune şi de schimbare. Ceea ce vreau să spun este că ne grăbim să credem că nu e nimic în neregulă cu noi şi nu înţelegem de ce nu primim ceea ce vrem; uneori însă problema suntem noi.

Nu este ca și cum un băiat va intra în viaţa ta şi totul va merge bine. Trebuie să înveţi când eşti singură cum să faci lucrurile să funcţioneze. El merită să te întâlnească în cel mai bun moment al tău. Tu însăți meriți să fii în cea mai bună formă pentru propria stimă de sine, ca să nu mai vorbim de altcineva. Dacă vrei să slăbeşti câteva kilograme, acum e timpul să o faci. Dacă vrei să îţi termini educaţia, mergi la şcoală. Dacă vrei să călătoreşti şi să vezi lumea, rezervă-ţi bilete. Lucrurile vor fi minunate când va intra şi el în peisaj, dar, de asemenea, vor deveni și mai complicate. Poţi uşura unele dintre viitoarele complicaţii, fiind sigură că eşti fericită şi singură. Nu poţi căuta pe altcineva să te repare. Nu este corect să pui o astfel de presiune asupra lui. El nu este un cavaler pe cal alb care te va salva de ceea ce eşti acum. El este cireaşa. El este acea binecuvântare suplimentară la care tu nu te-ai gândit niciodată că ar putea exista. El este desertul după o masă minunată. El este tot ceea ce crezi că nu meriţi. El va face diferenţa dintre bun şi extraordinar. În consecință, trebuie să fii sigură că toate problemele pe care le ai sunt rezolvate.

Nu am fost niciodată bună la ceea ce tocmai am descris. Nu am fost fericită de una singură, şi de aceea toate despărţirile mele au tărăgănat destul, când ar fi trebuit să fi fost încheiate demult. Probabil am rănit băieţi foarte

de treabă, conducându-i pe un drum despre care ştiam că este o fundătură. Îmi este ruşine de ceea ce am fost. Ei nu meritau să fie trataţi cu atâta insensibilitate doar pentru că eu aveam nişte probleme emoţionale ciudate, care mă făceau să-mi fie teamă de singurătate. Nu știu de ce am simţit întotdeauna că am nevoie de un băiat care să fie interesat de mine pentru ca eu să mă simt interesantă. Acum ştiu că toate astea nu sunt sănătoase. Crede-mă când îţi spun că tu prelungeşti întregul proces dacă îți ignori bagajele emoționale şi nu le repari, ca să îți poți continua viaţa. Ține legătura cu prietenele tale, citeşte cărţi, stai cu familia — scopul este să înveţi să te simţi confortabil în propria piele.

De asemenea, pe când eram singură, trebuia ca întotdeauna să plac pe cineva. Este ceea ce menţine lucrurile interesante. Probabil că nici asta nu este o idee bună. Asta ar putea să sune extrem, dar până când nu te vei simţi confortabil cu tine însăţi, chiar ar trebui să respingi orice fel de implicare romantică. Aceasta îţi va îngreuna progresul şi judecata. Vei începe să crezi că eşti interesată de băieţi de care, în realitate, nu eşti interesată, și asta doar pentru că eşti plictisită. Este timpul să deschizi borcanul şi să laşi toţi „licuricii" să zboare în libertate. Lucrul acesta va avea rol terapeutic. Este în regulă să fii singură. Asta nu înseamnă că ceva este în neregulă cu tine; în realitate, înseamnă că ai standarde înalte şi că nu te plafonezi. La timpul potrivit, „fulgerul" va lovi.

Asta îmi reaminteşte de o zi toridă de vară din iulie. Stăteam ghemuită pe canapea în sufragerie. Aveam faţa

lipită de fereastră, holbându-mă la cerul cenuşiu. Fiecare fir de iarbă stătea nemişcat şi totul părea din altă lume. Era ca şi cum pământul ar fi stat pe loc — totul era într-o linişte desăvârşită. Atunci s-a întâmplat. De la apus am auzit o bubuitură şi trosnitura sfâşietoare a unui tunet şi mi-am simţit inima începând să bată mai repede. Aş fi fost îngrozită dacă n-aş mai fi fost martoră la scene similare de mai multe ori până atunci. Înainte să-mi dau seama, furtuna şuiera deja, iar picăturile de ploaie cădeau în rafale din nori. Priveliştea senină de mai înainte era acum o zarvă totală. Nici nu puteai măcar să clipeşti, pentru că dacă ai fi făcut-o, ai fi ratat fulgerul care era cea mai tare parte a spectacolului. Aveam această imagine în minte, cu Dumnezeu stând pe un nor de ploaie, undeva în cer, şi aruncând acele strălucitoare explozii de lumină spre pământ. Erau asemenea unor suliţe care veneau spre noi şi, indiferent de distanţă, puteam să le văd de fiecare dată. Uneori doar rupeau văzduhul, iar alteori păreau să lovească pământul cu forţă divină. Fulgerul, pentru mine, este ceva frumos. Nu există nimic asemenea lui.

Acesta este motivul pentru care l-am pus în centrul acestei cărți, deoarece dragostea funcționează cam la fel. Se spune că riscul de a fi lovit de un fulger este precum șansa de a câştiga potul de un milion de dolari la loterie. Din păcate, în lumea asta se pare că dragostea adevărată este la fel de rară. Problema nu este că ea nu există, ci faptul că oamenii, când simt un pic de ploaie, cred că asta e totul, așa că se iau de mâini şi aleargă înăuntru. Ei văd scânteia unui „licurici" şi nu cred că pot avea mai mult

de-atât. Sau, probabil, unii chiar sunt loviţi de „fulger”, dar pur şi simplu nu ştiu cum să păstreze focul acela. Totul se rezumă la dragoste. Se rezumă la a învăţa să iubeşti oamenii ca și cum ar fi bijuterii, pentru că asta sunt. Dacă crezi că eşti cel mai bun lucru care i s-a întâmplat planetei, există riscul ca gândul acesta să îţi afecteze orice relaţie pe care o începi. Doi oameni care se iubesc pe ei înșiși mai mult decât unul pe celălalt nu vor funcţiona niciodată împreună. Dagostea adevărată se sacrifică pe sine, presupune să ceri iertare şi să ai răbdare. Așa că stai liniştită, ai grijă de tine şi crede-mă, când tunetul bubuie şi ploaia cade, nu numai că vei vedea şi vei auzi ruptura şi trosnetul luminilor strălucitoare în depărtare, dar „fulgerul” va fi atât de aproape, încât îi vei simţi căldura.

Capitolul 13

ȘTII CĂ AI FOST LOVITĂ CÂND...

În timp ce scriu concluziile acestei cărți, simt că, până aici, chiar am abordat toate subiectele care ar putea apărea în viaţa ta amoroasă. Pentru mine, cartea de față este ceea ce mi-aş fi dorit să primesc eu de la sora mea mai mare, înainte de a începe liceul. Consideră-te sora mea mai mică — sper să poţi învăţa din greşelile mele şi toate să-ţi meargă așa cum trebuie. Totuși sunt mai mult decât încrezătoare că, dacă vei urma voia lui Dumnezeu şi sfaturile de bază din cartea aceasta, vei fi

pe drumul către perfecţiune cât ai clipi. Nu doar în ce priveşte potenţialul tău „fulger", dar şi tu ca persoană.

Amintește-ţi că găsirea băiatului potrivit ţine de tine la fel de mult pe cât ţine şi de el. Știu că fetele tind să piardă vremea în speranţa că el va suna, în speranţa că el le va plăcea și sperând că el va realiza că sunt frumoase, dar hai să fim serioase, el va fi cel norocos în fiecare caz. Când vei pune ordine în toate, vei fi sprijinul lui. Asigură-te că eşti pretențioasă. Îţi poţi permite să fii pretenţioasă. Asigură-te că el îţi va înmuia picioarele şi îţi va încălzi inima cum nu a mai făcut-o nimeni. Asta nu are legătură cu a fi fericită sau bine sau în regulă, ci are de-a face cu găsirea acelei legături incredibile pe care, probabil, o întâlneşti o dată în viață. Vorbesc despre a fi lovită de fulger — nu vei mai fi niciodată la fel.

Mi-ar plăcea să spun câteva cuvinte despre câteva lucruri de bază de care să ții cont când îţi faci lista cu ceea ce aștepți de la celălalt. În opinia mea, lucrul cel mai important de căutat la celălalt este ca băiatul să te facă să vrei să fii o persoană mai bună. Dacă el este alesul, este pe cale de a deveni o parte uriaşă din ceea ce eşti tu. Trebuie să cauţi pe cineva care să te facă să vrei să reuşeşti. Cineva care să te facă să te simţi frumoasă, care să te facă să râzi şi care să îţi consolideze în minte realitatea lui Dumnezeu şi importanţa trăirii fiecărei zile în căutarea unei relaţii mai strânse cu El.

Indiferent de confuzia care poate apărea, viaţa asta are în mod sigur un singur scop, acela de a-I da glorie lui

Dumnezeu. Vezi tu, Isus a ştiut că ne va fi greu să trăim singuri şi să ne îndeplinim misiunea pe pământ fără un partener, aşa că ne-a creat să trăim în perechi. Ne-a oferit parteneri cu care putem să relaţionăm şi care ne pot face responsabile prin iubire. Perechea nu e pentru ca noi să ne putem judeca unul pe celălalt şi să arătăm cu degetul spre greşelile din trecut, ci pentru ca să putem avea pe cineva care să ne iubească necondiţionat, la fel cum o face El. În cuplu, tu vrei ca el să facă ceea ce este bine, pentru că ceea ce este bine pentru el este bine şi pentru tine. Vrei ca el să aibă succes, pentru a te putea lăuda mereu cu cât de uimitor este el, oricui va asculta. El vrea acelaşi lucru pentru tine, deoarece dragostea naște fericire.

Nu sunt sigură că îţi pot da vreun sfat concret despre cum poți să ştii dacă el este sau nu alesul. Doar tu poţi să-ți dai seama de asta. Îţi pot spune că, în cazul meu, rugăciunea a fost esenţială. Cere-I lui Dumnezeu un răspuns hotărâtor şi, dacă el este alesul, Dumnezeu îţi va arăta asta. Dar poți fi sigură că, dacă nu simţi că Dumnezeu ţi-a răspuns, e destul de probabil ca acesta să fie răspunsul. Trebuie să te rogi mereu şi să citeşti Biblia în mod constant pentru ca, atunci când Dumnezeu îţi va vorbi, să fii capabilă să-I recunoști vocea. Ştiu că am vorbit mult despre Dumnezeu în carte şi s-ar putea să te fi prins nepregătită să-I ceri sfaturi pentru întâlniri, dar Dumnezeu este cel mai bun Tată pe care Îl vei putea avea vreodată. Iar dacă un tătic pământesc vrea ce este mai bun pentru fetiţa lui, Tatăl tău ceresc este cu mult mai atent la inima ta. El are zâmbetul tău întipărit în memoria Sa şi te asigur că doreşte ca tu să fii fericită.

Odată, tata mi-a spus că tot ceea ce îşi doreşte un tată este ca fata lui să fie cu un bărbat care să o iubească la fel de mult sau chiar mai mult decât o iubește tatăl ei. Dacă eşti binecuvântată cu o minunată relaţie tată-fiică, lasă-te ghidată de relația aceasta. Găseşte băiatul care crede că eşti la fel de incredibilă precum ţi-a spus tatăl tău că eşti. Dacă nu ai genul acesta de relaţie cu tatăl tău, Dumnezeu ne-a permis să Îl numim ,,Ava", adică ,,tăticule". El va fi modelul patern pentru tine şi, dacă Îi vei cere să îţi aleagă soţul, El va profita de şansa de a fi inclus în acest capitol al vieţii tale.

Acesta este lucrul cu adevărat grozav la Dumnezeu: El este 100% de partea ta. Este prostesc să nu-L incluzi în povestea asta. Cu siguranţă că poţi să iei propriile decizii şi să alegi de una singură, dar dacă vrei o cale sigură spre fericire, Hristos să fie mentorul tău în ce priveşte sfaturile pentru întâlniri. Lui Îi pasă. Omul alături de care îţi vei petrece restul vieţii va influenţa ceea ce vei deveni, iar Dumnezeu este foarte interesat de lucrul acesta.

Aminteşte-ți să îţi faci lista aia şi ţine-te de ea! Este uşor să arunci pe fereastră judecata sănătoasă când priveşti fix doi ochi de un albastru perfect, verde, căprui sau de culoarea mierii. Raţiunea nu este nimic mai mult decât un gând trecător când el îți zâmbeşte şi te strigă „iubito". Eşti mai puternică de-atât! Când ajungi acasă de la o întâlnire, verifică-ţi lista şi vezi cum se încadrează el în ea. Gândeşte-te la lucrurile care sunt cu adevărat esenţiale pentru viaţa ta şi la lucrurile fără de care nu poţi trăi. Fii atentă la cum este el astăzi şi fii realistă. Nu încerca

să-l schimbi sau să-l dădăceşti printr-un fel de perioadă de maturizare. Dacă nu poţi să-l iei aşa cum este, nu ai nevoie de el sau nu îl doreşti. Îţi va fi mai uşor să îl părăseşti acum decât peste câteva luni sau ani, după ce aţi petrecut mult timp împreună, iar sentimentele sunt mai puternice decât raţiunea.

Stai tare pe picioare şi, dacă băiatul ăsta nu este nimic mai mult decât o faţă frumoasă, eliberează-l, pentru că, probabil, el este tot ce-și dorește altcineva. Aici nu vorbim despre găsirea băiatului pe care toate fetele îl doresc, ci despre găsirea băiatului *tău*. Asta nu înseamnă că e ceva în neregulă cu băiatul cu care nu te potriveşti; pur şi simplu înseamnă că lipsește ceva dintre voi doi, iar asta nu ar permite relației voastre să funcţioneze.

Pe de altă parte, nu fi nerealistă. Nimeni nu este perfect. Dacă ești în căutarea unui băiat perfect, probabil că te încadrezi în categoria visătoarelor despre care am vorbit anterior. Nicio relaţie nu va fi perfectă. Vă veți certa, veți ţipa şi, probabil, vă veți pierde cumpătul din când în când. Relaţiile cer multă muncă, chiar şi atunci când totul merge „ca pe roate". Nici chiar cele mai bune relaţii nu sunt perfecte. Dragostea este ceea ce le face perfecte. Dragostea este acea forţă care te face să vrei să te înţelegi cu o persoană, chiar dacă uneori te scoate din minţi. Dragostea este o forţă de neoprit şi, când o găseşti în forma ei cea mai pură, te rog să o ţii strâns şi să nu-i dai drumul niciodată. Reţine că dragostea adevărată este reciprocă; nu funcţionează unilateral şi, chiar dacă nu l-ai întâlnit încă pe băiatul potrivit, te rog să nu te mulțumești cu puțin.

El va apărea şi, chiar dacă e posibil să nu realizezi acum, adevărul este că Dumnezeu face lucrurile la timp.

Lucrul pe care doresc de-adevăratelea să-l accentuez în cartea aceasta este să fii sigură că nu te vei plafona şi că vei fi cu cineva care te va face să te simţi bine în pielea ta. Asta este tot ce contează! Să ai pe cineva care te face să râzi şi care, indiferent de câte ori v-aţi văzut, încă îţi face inima să tresară atunci când intră în cameră. El trebuie să te respecte! Trebuie să pună dorințele și nevoile tale înaintea alor lui. Trebuie să te facă regina lui și, atunci când întreaga lume îţi va spune că nu ai nicio valoare, el să fie lângă tine şi să te încurajeze. El trebuie să facă lucrurile acestea pentru tine, iar tu să le faci pentru el. Chiar şi aşa, lucrurile vor fi oricum complicate; singura diferenţă este că toată munca pe care o depui merită, pentru că el este băiatul fără de care nu poţi să trăieşti.

Dacă în prezent eşti prietena cuiva care nu te face să te simţi bine în pielea ta, te rog să iei cea mai mare „foarfecă emoţională" pe care o ai şi să-l „tai" din viaţa ta. Eu am trăit asta. Nu-ţi spun ceva ce mi-a spus şi mie altcineva. Îţi spun asta deoarece, dacă pot salva o persoană de la ruina emoţională în care m-am aflat eu însămi de nenumărate ori, atunci a meritat să trec prin tot ce am trecut. Nu fi cum am fost eu! Nu te mai vinde pe puţin, nu mai aştepta ca el să-și ajungă adevăratul potenţial și nu te mai plafona! Preia controlul vieţii tale, pentru că eşti singura care o poate face. Mă deranjează cu adevărat să văd femei grozave care rămân cu bărbaţi groaznici. Trebuie să vezi

frumuseţea din tine. Dacă eşti ca o păpuşă Barbie, slabă şi frumoasă, iar el te tratează ca şi cum ai fi doar un obiect frumos, fugi de-acolo! Ai atât de multe de oferit din punct de vedere intelectual şi probabil nu ai realizat asta deoarece ai trăit în umbra lui prea mult timp.

Dacă eşti mai plinuţă, iar el îţi spune în mod constant nu doar că ești prea mare, ci şi că n-ai putea să găsești pe altcineva mai bun decât el chiar dacă ai vrea, e timpul să-i spui adio. Apoi, dacă doreşti, pentru că acesta este corpul tău şi aceasta este alegerea ta, slăbeşte până la un punct în care te simţi frumoasă. Ideea este să înveţi să te iubeşti şi să te simţi încrezătoare așa cum ești. Din moment ce acum eşti fericită, du-te şi caută pe cineva care te iubeşte pentru ceea ce eşti. Nu ai fost creată să fii bătaia de joc, preşul sau animalul de companie al nimănui. Prin venele tale curge puterea unei femei. Femeile sunt atât de importante pentru Dumnezeu, încât El a ştiut că lumea nu va putea să se învârtă în jurul axei sale decât dacă El îngenunchează şi ne creează. Eşti importantă şi este timpul să-ți dai seama de asta.

În concluzia acestei cărți, te îndemn să Îl laşi pe Dumnezeu să te călăuzească în pregătirea ta pentru sufletul tău pereche. Fie ca să găseşti numai dragoste, pace şi fericire! Sper să te întâlnesc în ceruri într-o zi şi să ascult cum au decurs toate lucrurile. Aceasta este rugăciunea mea pentru tine:

Doamne, Te rog să binecuvântezi această copilă a Ta şi ţine-i inima în palma Ta. Mă rog ca ea să trăiască o viaţă care să

aducă glorie numelui Tău, pentru ca, atunci când vei reveni, să o iei de mână şi să-i şopteşti: „Bine, roabă bună şi credincioasă!" Tată, binecuvânteaz-o în căutarea ei după sufletul-pereche, pentru că ştiu că nimic nu trece neobservat de Tine. Doamne, iubeşte-o în toate greutăţile pe care le va întâlni și pune-Ţi amprenta asupra ei pentru totdeauna! Amin.

Ce mai aşteptţi? Hai, ieşi afară şi așteaptă „fulgerul"!

AM ÎNCREDERE ÎN MINE ÎNSĂMI

CONTRACT DE PURITATE SEXUALĂ

Contractul acesta este destinat să mă ajute să rămân pură din punct de vedere sexual până în ziua nunții mele.

Pentru că Îl iubesc și am credință în Isus Hristos, voi aștepta până la căsătorie pentru a-mi dărui trupul și sufletul bărbatului pe care Dumnezeu l-a creat special pentru mine.

Trupul meu este un templu și vreau să păstrez acest dar prețios pentru noaptea nunții, când bărbatul care a decis să stea în fața familiei mele și în fața lui Dumnezeu ca să mă ia de soție va fi pregătit să culeagă toată frumusețea dragostei noastre prin actul sexual.

Eu îl aștept pentru că sunt frumoasă și prețioasă și pentru că merit să simt intimitatea dragostei adevărate.

Cu dragoste,

Nume:

Semnătura:

BIBLIOTECA respiro

„Adevărata fericire
costă puțin.
Când costă mult,
nu e de soi bun.”

Chateaubriand

DESCARCĂ GRATUIT

WWW.BIBLIOTECARESPIRO.RO

BIBLIOTECA respiro

„Cercetați Scripturile, pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică.”

Ioan 5:39

DESCARCĂ GRATUIT

WWW.BIBLIOTECARESPIRO.RO

Cartea aceasta este despre „licurici" și despre „fulger". „Licuricii" sunt băieții cu care fetele au relații ocazionale, care nu vor „sfârși" la altar, ci, eventual, în „valea plângerii". „Fulgerul" este sufletul-pereche, singurul care poate face ca relația să fie mai mult decât frumoasă, mai mult decât fericită — adică extraordinară.

Autoarea nu filosofează, ci scrie simplu, la obiect, despre lucruri concrete pe care orice fată ar trebui să le știe și la care ar trebui să fie atentă înainte de a se implica serios într-o relație cu un băiat. Pe baza propriei experiențe de viață, H. M. Thompson își asumă rolul de „soră mai mare", avertizându-le pe surorile mai mici despre pericolele care pândesc la tot pasul și învățându-le cum să își sporească șansele de întâlni băiatul visurilor lor.

Gelozie, infidelitate, relații intime, apartenență religioasă — toate acestea și multe altele se regăsesc în paginile cărții. Pas cu pas, autoarea evidențiază distincția clară între ceea ce propun societatea și mass-media ca model de relație și ceea ce oferă creștinismul cu privire la acest subiect de mare interes pentru publicul tânăr.

Heather Marie Thompson locuiește în Berrien Springs, Michigan. Dorește să le ajute pe adolescente și pe tinere să învețe din lecțiile pe care ea însăși le-a învățat din experiență, astfel încât acestea să descopere dragostea adevărată și să își întâlnească sufletul-pereche. Heather a publicat și: *Cracked Glasses, The God Myth and Other Lies, How To Feed the Mediavore.*

BIBLIOTECA respiro